การออกแบบและสร้างขดลวดของแม่เหล็กหกขั้วที่มีพิกัดกระแส 20 แอมแปร์ สำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

นายศุภชัย ประวันตา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2550

WINDING DESIGN AND IMPLEMENTATION OF A SEXTUPOLE MAGNET WITH CURRENT RATING OF 20 AMPERES FOR THE SIAM PHOTON SOURCE

Supachai Prawanta

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Engineering in Electrical Engineering

Suranaree University of Technology

Academic Year 2007

การออกแบบและสร้างขดลวดของแม่เหล็กหกขั้วที่มีพิกัดกระแส 20 แอมแปร์ สำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รศ. คร.กิตติ อัตถกิจมงคล) ประธานกรรมการ

(ศ. น.ท. คร.สราวุฒิ สุจิตจร) กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

(ผศ. คร.ศุภกร รักใหม่) กรรมการ

(อ. คร.บุญเรื่อง มะรังศรี) กรรมการ

(ศ. คร.ไพโรจน์ สัตยธรรม) รักษาการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(รศ. น.อ. คร.วรพจน์ ขำพิศ) คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ศุภชัย ประวันตา : การออกแบบและสร้างขดลวดของแม่เหล็กหกขั้วที่มีพิกัด กระแส 20 แอมแปร์ สำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยาม (WINDING DESIGN AND IMPLEMENTATION OF A SEXTUPOLE MAGNET WITH CURRENT RATING OF 20 AMPERES FOR THE SIAM PHOTON SOURCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : ศาสตราจารย์ น.ท. ดร.สราวุฒิ สุจิตจร, 122 หน้า.

งานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้ว ที่จะมีประโยชน์ต่อการแก้ไขโครมาติชิตีของเครื่องกำเนิดแสงสยาม ดำเนินงานโดยการออกแบบ และสร้างขดลวดของแม่เหล็กหกขั้วให้สามารถรับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ขดลวดแม่เหล็กจะได้รับการพันลงบนโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วเดิม การดำเนินงานออกแบบ อาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ ในการกำนวณ ได้แก่ โปรแกรม Accelerator Toolbox ใช้กำนวณ พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้ว โปรแกรม POISSON ใช้กำนวณสนามแม่เหล็ก แบบสองมิติ โปรแกรม RADIA ใช้กำนวณสนามแม่เหล็กแบบสามมิติ และโปรแกรม COSMOSWorks[™] ใช้กำนวณอุณหภูมิของขดลวดแม่เหล็ก ทำการเปรียบเทียบผลการกำนวณ กับผลการทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม และผลการทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็ก หกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ การวัดสนามแม่เหล็กได้ใช้ชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็ก เกลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกนที่พัฒนาขึ้น แม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่สามารถ ใช้งานได้ตามพิกัดที่ต้องการ

สาขาวิชา<u>วิศวกรรมไฟฟ้า</u> ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนักศึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม <u></u>

SUPACHAI PRAWANTA : WINDING DESIGN AND IMPLEMENTATION OF A SEXTUPOLE MAGNET WITH CURRENT RATING OF 20 AMPERES FOR THE SIAM PHOTON SOURCE. THESIS ADVISOR : PROF. SARAWUT SUJITJORN, Ph.D., 122 PP.

SEXTUPOLE MAGNET, CHROMATICITY, SIAM PHOTON SOURCE

The objective of this thesis is to improve the properties of a sextupole magnet for the chromaticity correction of the Siam Photon Source. The approach is to design and implement new windings for the magnet to absorb 20 A – current ratings. The obtained windings are wound on the existing magnet structure. The design utilizes various software packages: Accelerator Toolbox is used for calculating the magnet excitation currents, POISSON and RADIA for 2D and 3D magnetic field calculations, and COSMOSWorks[™] for coil temperature calculation. The calculated results are compared with the measured results for both the existing magnet and that with the new windings. The magnetic field measurement is carried out by the automatic three-axis magnetic field measurement system developed in-house. The new windings work very well to meet the required ratings.

School of <u>Electrical Engineering</u>

Academic Year 2007

Student's Signature_	
<u> </u>	

Advisor's Signature_____

Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บุคคลและกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ที่ ได้กรุณาให้กำปรึกษาแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่ง ทั้งในด้านวิชาการและด้านการคำเนินงานวิจัย ดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์ นาวาอากาศโท คร.สราวุฒิ สุจิตจร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้ กำปรึกษาแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาและให้กำลังใจ ด้วยความเมตตาปราณีต่อผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมทั้ง ช่วยตรวจทาน แก้ไขวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการคำเนินชีวิต ให้กับผู้วิจัยเสมอมา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.ศุภกร รักใหม่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้ กำปรึกษาแนะนำ วิทยาการทางด้านเครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

รองศาสตราจารย์ คร.กิตติ อัตถกิจมงคล หัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ที่ได้กรุณาให้ กำปรึกษาแนะนำ ความรู้ทางด้านวิชาการอย่างคียิ่งมาโดยตลอด

อาจารย์ คร.บุญเรือง มะรังศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ความรู้ทางค้านวิชาการอย่างคียิ่งมาโคยตลอด

อาจารย์ คร.นิมิต ชมนาวัง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ที่กรุณาให้คำแนะนำ เกี่ยวกับเทคนิคการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล

กุณพิชิต แก้วบุคตา และกุณณัฐวุฒิ สุรเคช ผู้เขียนโปรแกรมควบกุมอัตโนมัติ กุณอภิชัย ขวัญเกษม และกุณสรายุทธ ศิริวัฒนไพฑูรย์ ที่ร่วมประกอบติคตั้งชุคเครื่องมือวัคสนามแม่เหล็ก เกลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน บุคลากรฝ่ายเทคโนโลยีเครื่องเร่งอนุภาค และบุคลากรสูนย์ ปฏิบัติการวิจัยเครื่องกำเนิคแสงซินโครตรอนแห่งชาติ ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างคียิ่งตลอคมา

ท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่ให้การอบรมเลี้ยงดู สนับสนุน และส่งเสริม การศึกษาอย่างดียิ่งเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่าน ที่ให้การอบรมสั่งสอน และ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยความเมตตาต่อศิษย์ และขอขอบคุณ คุณสุขุมาล และ ด.ญ.กานต์พิชชา ภรรยาและบุตรสาว ที่คอยเป็นกำลังใจให้ตลอดมา และตลอดไป

ศุภชัย ประวันตา

สารบัญ

บทคัด	ย่อ (ภา	เษาไทย)	ា		
บทคัด	ย่อ (ภา	เษาอังกฤษ <u>)</u>	บ		
กิตติกร	กิตติกรรมประกาศค				
สารบัเ	<u>អ</u>		ม		
สารบัเ	บูตารา [ุ]	۱	นิ		
สารบัถ	บูรูป		¥		
คำอธิบ	มายสัญ	ุดักษณ์และคำย่อ	Î		
บทที่					
1	บทเ	ຳ	1		
	1.1	ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1		
	1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย <u></u>			
	1.3	ข้อสมมติทางวิศวกรรม			
	1.4	ขอบเขตของการวิจัย	4		
	1.5	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ4			
	1.6	ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง <u>4</u>			
	1.7	การจัดรูปเล่มวิทยานิพนธ์6			
2	ทฤษ	เฏิและความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง <u></u>			
	2.1	บทนำ			
	2.2	เครื่องกำเนิดแสงสยาม	8		
		2.2.1 ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน			
		2.2.2 วงกักเก็บอิเล็กตรอน			
	2.3	การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน	14		
		2.3.1 การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนในอุปกรณ์ต่าง ๆ	14		
		2.3.2 วงโคจรอุดมคติของถำอิเล็กตรอน			
		2.3.3 การแสดงพิกัดตำแหน่งของอิเล็กตรอน	17		

สารบัญ (ต่อ)

		2.3.4 โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน	_18
	2.4	แม่เหล็กหกขั้ว <u></u>	_20
	2.5	การทดสอบคุณสมบัติแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน	<u>_</u> 23
3	การอ	กแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ <u></u>	_27
	3.1	บทนำ	_27
	3.2	การคำนวณพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กหกขั้ว	_27
		3.2.1 โปรแกรม Accelerator Toolbox	_28
		3.2.2 การคำนวณค่าโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน	_30
	3.3	การคำนวณสนามแม่เหล็ก	<u>.</u> 31
		3.3.1 การคำนวณสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม POISSON	<u>.</u> 32
		3.3.2 การคำนวณสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม RADIA	35
	3.4	การคำนวณอุณหภูมิขคลวดแม่เหล็กโดยโปรแกรม COSMOSWorks	<u>.</u> 39
	3.5	สรุป	42
4	การส	้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้วและการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ	.45
	4.1	บทนำ	<u>.</u> 45
	4.2	การพัฒนาชุคพันขคลวคแม่เหล็กหกขั้ว	<u>45</u>
	4.3	การพันขคลวคแม่เหล็กและการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูม <u>ิ</u>	<u>.</u> 47
	4.4	การทำฉนวนไฟฟ้าและการวัดค่าความต้านทาน	<u>.</u> 49
	4.5	การปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล	<u>.</u> 51
5	การอ	กแบบและสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน	<u>.</u> 55
	5.1	บทนำ	<u>.</u> 55
	5.2	การออกแบบและสร้างส่วนประกอบ <u></u>	<u>.</u> 55
	5.3	การออกแบบและสร้างระบบควบคุมอัตโนมัต <u>ิ</u>	<u>.</u> 58
	5.4	การประกอบติดตั้ง	<u>.</u> 60
	5.5	การทดสอบชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเกลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน	.60
	5.6	สรุป	<u>.</u> 63

สารบัญ (ต่อ)

จ

6 การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กใหม่			64
6.1	บทนํ	1	64
6.2	การติ	ัดตั้งขดลวดแม่เหล็กและการปรับแนวสำหรับวัดสนามแม่เหล็ก <u></u>	64
6.3	การวั	ัคสนามแม่เหล็ก <u></u>	67
6.4	การวั	ัดอุณหภูมิขคลวคแม่เหล็ก	73
6.5	สรุป <u></u>		79
7 บทส	รุปและ	ะข้อเสนอแนะ	
7.1	สรุป <u></u>		
7.2	ข้อเส	็นอแนะ	
ารอ้างอิง			84
งนวก			
กาคผนวร	า ก.	โปรแกรม Accelerator Toolbox สำหรับสร้างแบบจำลองวงกักเก็บ	
		อิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม	
กาคผนวร	า ข.	โปรแกรม POISSON สำหรับคำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติ	
		ของแม่เหล็กหกขั้ว	90
กาคผนวร	า ค.	โปรแกรม RADIA สำหรับคำนวณค่าสนามแม่เหล็กแบบสามมิติ	
		ของแม่เหล็กหกขั้ว	104
กาคผนวร	१.	อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการติดตั้งชุดเครื่องมือวัคสนามแม่เหล็ก	
		เกลื่อนที่อัตโนมัติสามแกน	113
กาคผนวร	า จ.	บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในขณะศึกษา	120
วัติผู้เขียน			122
	 การท 6.1 6.2 6.3 6.4 6.5 บทส⁴ 7.1 7.2 ารอ้างอิง มนวก มาคผนวร มาคผนวร มาคผนวร 	 การทดสอบ 6.1 บทนํ 6.2 การติ 6.3 การวั 6.4 การวั 6.5 สรุป 7.1 สรุป 7.2 ข้อเส ารอ้างอิง มาคผนวก ก. กาคผนวก ก. กาคผนวก จ. 	 การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กใหม่ 0.1 บทนำ 6.2 การติดตั้งขดลวดแม่เหล็กและการปรับแนวสำหรับวัดสนามแม่เหล็ก 6.3 การวัดสนามแม่เหล็ก 6.4 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 6.5 สรุป 7.1 สรุป 7.1 สรุป 7.2 ข้อเสนอแนะ 12 ข้อเสนอแนะ 13 ถึง 13 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 14 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 15 สรุป 15 สรุป 16.5 สรุป 17.1 สรุป 18 การบัตอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 19 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 19 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 10 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก 11 กลุป 11 กลุป

สารบัญตาราง

ตาราง	งที่	หน้า
2.1	คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน <u>.</u>	22
2.2	ความแรงสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบันที่ได้จากการวัด <u></u>	24
3.1	โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่กระแสป้อนแม่เหล็กก่าต่าง ๆ ที่ได้จากการ	
	คำนวณด้วยโปรแกรม Accelerator Toolbox	30
3.2	โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่กระแสป้อนแม่เหล็กก่าต่าง ๆ ที่ได้จากการวัด <u></u>	31
3.3	ความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ	
	ด้วยโปรแกรม POISSON	35
3.4	ความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ	
	ด้วยโปรแกรม RADIA	37
3.5	ความยาวสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ	
	ด้วยโปรแกรม RADIA	38
3.6	คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขคลวคแม่เหล็กใหม่ที่ได้จากการคำนวณ	43
4.1	ค่าความต้านทานของขคลวดแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบใหม่ที่ได้จาการวัด	51
4.2	ผลการปรับเทียบเซนเซอร์วัคอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล	53
6.1	ความแรงสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่	<u></u> 69
6.2	ความยาวสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่	72
7.1	คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวคแม่เหล็กชุคใหม่ที่ได้จากการวัค	

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
1.1 แผนภาพเครื่องกำเนิดแสงสยาม	2
2.1 เกรื่องเร่งอนุภากแนวตรง	9
2.2 ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ	10
2.3 เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม	11
2.4 ระบบลำเลี้ยงอนุภาคพลังงานสูง	11
2.5 แผนภาพโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA	
2.6 วงกักเก็บอิเล็กตรอน	
2.7 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กเลื่	์ยวโค้ง15
2.8 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กสี่	ขั้ว <u></u> 16
2.9 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กห	กขั้ว16
2.10 รูปวงรี phase ellipse	18
2.11 แผนภาพเชิงเปรียบเทียบการแก้ไขการเลือนของเลนส์	20
2.12 แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF	21
2.13 แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD	22
2.14 การวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบั	ัน23
2.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระ	ยะทางแกน Z
ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 12 แอมแปร์ (แม่เหล็ก	หกขั้ว SF)24
2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระ	ยะทางแกน Z
ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 12 แอมแปร์ (แม่เหล็ก	หกขั้ว SD)25
2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิที่ผิวงคลวดแม่เหล็กกับระย	เะเวลาจ่าย
กระแสป้อนแม่เหล็ก ที่กระแสป้อนแม่เหล็ก 16 แอมแปร์_	25
3.1 การเรียกใช้งานโปรแกรม Accelerator Toolbox	29
3.2 แบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอนโดยโปรแกรม Accelerate	or Toolbox29
3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโครมาติซิตีกับกระแสป้อนแม่เหล็ก	31
3.4 แผนภาพขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม POISSON	33

หน้า

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
3.5	การใหลของเส้นฟลักซ์แม่เหล็กภายในโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว	
	โดยโปรแกรม POISSON	34
3.6	ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X	
	ที่ Y=0 และกระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์	34
3.7	แบบจำลองแม่เหล็กหกขั้วโดยโปรแกรม RADIA	36
3.8	ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z	
	ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์	
3.9	ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ได้จากการคำนวณและการวัด	39
3.10	แบบจำลองขคลวคแม่เหล็กหกขั้วโคยโปรแกรม SolidWorks	
3.11	การกระจายอุณหภูมิภายในขคลวดแม่เหล็กหกขั้ว ที่ค่าพิกัดกระแส	
	ป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ โดยโปรแกรม COSMOSWorks	
3.12	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาง่าย	
	กระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16-24 แอมแปร์	42
3.13	แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขดลวคแม่เหล็กใหม่ <u></u>	
4.1	แกนสำหรับพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว	46
4.2	ชุดพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว <u>.</u>	46
4.3	ลักษณะการพันขคลวคแม่เหล็กและจุคติคตั้งเซนเซอร์วัคอุณหภูม <u>ิ</u>	47
4.4	การพันขดลวดแม่เหล็กและมีการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ	48
4.5	การจัดรูปทรงขดลวดแม่เหล็กก่อนนำไปทำฉนวนไฟฟ้า	48
4.6	ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วหลังการชุบวานิชครั้งแรก	
4.7	ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วหลังทำฉนวนไฟฟ้า	50
4.8	การวัดความต้านทานของขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว	
4.9	ชุดปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล	
4.10	การติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการปรับการเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูม <u>ิ</u>	
4.11	ความสัมพันธ์ระหว่างเซนเซอร์วัคอุณหภูมิกับเครื่องมือวัคอุณหภูมิอ้างอิง	
	การปรับเทียบครั้งที่ 1	

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4.12	ความสัมพันธ์ระหว่างเซนเซอร์วัดอุณหภูมิกับเครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง	
	การปรบเทยบครงท 1, 2 และ 3	54
5.1	แผนภาพชุดการเคลื่อนที่แกน X	56
5.2	แผนภาพชุดการเกลือนที่แกน Y	57
5.3	แผนภาพชุดการเกลือนที่แกน Z	57
5.4	แผนภาพชุดเกรื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเกลือนที่แบบอัต โนมัติสามแกน	58
5.5	หน้าจอระบบควบคุมอัตโนมัติโดยโปรแกรม LabVIEW	59
5.6	ชุดเครื่องมือวัคสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน <u>.</u>	<u>61</u>
5.7	ความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ทั้งสามแกน	62
6.1	การถอดและประกอบขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว <u>.</u>	65
6.2	แม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่	66
6.3	การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วสำหรับวัคสนามแม่เหล็ก <u></u>	67
6.4	ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X	
	ที่ Y=0 และ Z=0 ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์	68
6.5	ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็กที่ได้จากการวัด <u></u>	69
6.6	ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ได้จากการวัด และการคำนวณโดยโปรแกรม POISSON	70
6.7	ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ได้จากการวัด และการคำนวณโดยโปรแกรม RADIA	71
6.8	ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z	
	ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์	72
6.9	การวัคสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่ <u></u>	73
6.10	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขคลวคแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16 แอมแปร์	75
6.11	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขคลวคแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 18 แอมแปร์	75

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
6.12	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขคลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่อ่าอระแสป้อนแม่เหลือ วถแอนแปร์	76
6 13	ทก แระแถบขนแมเกถา 20 แขมแบร ดาาบสัมพับธ์ระหว่างออเหกบิขดลาดแบ่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อบแบ่เหล็ก	70
0.15	ที่ค่ากระแสป้อบแม่เหล็ก 22 แอมแปร์	76
6.14	ความสัมพันธ์ระหว่างอณหภมิขคลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 24 แอมแปร์	77
6.15	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่าย	
	กระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ค่ากระแส 16-24 แอมแปร์	78
6.16	ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก	
	ที่ค่า 16-24 แอมแปร์	78
6.17	การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ <u>.</u>	79
V.1	ส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ของโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วสำหรับการคำนวณ	
	โดยโปรแกรม POISSON	103
ค.1	ส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ของโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วสำหรับการคำนวณ	
	โดยโปรแกรม RADIA	112
٩.1	แสดงรายละเอียดของเซนเซอร์วัคระยะทางแบบเชิงเส้น	114
٩.2	แสดงรายละเอียดของมอเตอร์แบบขั้น	115
٩.3	แสดงรายละเอียดของชุดกวบคุมมอเตอร์แบบขั้น	116
.4	แสดงรายละเอียดของแกนหมุนแบบบอลล์สกรู	117
۹.5	แสดงรายละเอียดของชุดต่อประกอบ	118
٩.6	แสดงรายละเอียดของรางนำแนวตรง	119

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

α, β, γ	=	ฟังก์ชันของเบทาตรอน
А	=	แอมแปร์
A	=	พื้นที่หน้าตัดของเส้นลวด
В	=	สนามแม่เหล็ก
B _{center}	=	ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก ที่ตำแหน่ง z=0
BM	=	แม่เหล็กเลี้ยวโค้ง
B_{x}	=	ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กแนวแกน x
B_{y}	=	ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กแนวแกน y
°C	=	องศาเซลเซียส
DBA	=	โครงสร้างชุคแม่เหล็กแบบคับเบิลเบนค์อะ โครแมต
е	=	ประจุของอิเล็กตรอน
ε	=	อิมิตแตนซ์
$\xi_{x0,y0}$	=	โครมาติซิตีธรรมชาติ
$\xi_{x,y}$	=	โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน
EIW	=	polyester-imide enameled copper wire
F	=	แรงลอเรนทซ์
<i>g</i> '	=	ความแรงสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้ว
GeV	=	จิกะอิเล็กตรอนโวลท์
Hr	=	ชั่วโมง
Ι	=	กระแสป้อนแม่เหล็ก
k	=	ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว
kV	=	กิโลโวลท์
L	=	ความยาวของเส้นลวด
$L_{e\!f\!f}$	=	ความยาวสนามแม่เหล็ก
т	=	ความแรงของแม่เหล็กหกขั้ว
М	=	เครื่องมือวัคอุณหภูมิอ้างอิง
MeV	=	เมกกะอิเล็กตรอน โวลท์

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ (ต่อ)

MHz	=	เมกกะเฮิรตซ์
Ν	=	ขั้วแม่เหล็กขั้วเหนือ
η	=	ฟังก์ชันดิสเพอร์ชัน
Р	=	กำลังความร้อน
Δp	=	การเปลี่ยนแปลงโมเมนตัมของอิเล็กตรอน
p_0	=	โมเมนตัมหลักของอิเล็กตรอน
PEW	=	polyester enameled copper wire
πε	=	พื้นที่ของรูปวงรี phase ellipse
QF	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันโฟกัส
QF1	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันโฟกัสชุดที่หนึ่ง
QF3	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันโฟกัสชุดที่สาม
QD	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันคลายโฟกัส
QD2	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันคลายโฟกัสชุดที่สอง
QD4	=	แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชันคลายโฟกัสชุดที่สี่
R	=	ความต้านทานของเส้นถวด
Ω	=	โอห์ม
ρ	=	ความต้านทานจำเพาะ
R20	=	ความต้านทานที่อุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียส
R75	=	ความต้านทานที่อุณหภูมิ 75 องศาเซลเซียส
RF	=	คลิ่นความถี่วิทยุ
S	=	ข้วแม่เหล็กขั้วใต้
S	=	ตำแหน่งตามแนว โกจรอุคมกติ
SD	=	แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชันคลายโฟกัส
SF	=	แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน โฟกัส
S10C	=	เหล็กการ์บอน S10C
Т	=	เทสถา
T1	=	เซนเซอร์วัคอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ชุคที่ 1
T2	=	เซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ชุดที่ 2

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ (ต่อ)

Т3	=	เซนเซอร์วัคอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ชุคที่ 3
T4	=	เซนเซอร์วัคอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ชุคที่ 4
$V_{x,y}$	=	เบทาตรอนจูน แกน x และแกน y
$\Delta v_{x,y}$	=	การเปลี่ยนแปลงของเบทาตรอนจูน แกน x และแกน y
V	=	โวลท์
V	=	ความเร็วของอิเล็กตรอน
X	=	พิกัดแกน x
x	=	ระยะทางแกน x
(x, x')	=	ระบบพิกัด phase space
(x,y,s)	=	ระบบแกนอ้างอิงของอิเล็กตรอน
<i>x</i> '	=	มุมการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนที่ทำกับวงโคจรอุคมคติ
У	=	พิกัดแกน y

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

เครื่องกำเนิคแสงสยาม (Siam Photon Source) เป็นเครื่องกำเนิคแสงซินโครตรอนระดับ พลังงาน 1 GeV เครื่องเดียวในประเทศไทย โดยอย่ภายใต้การกำกับคแลของศนย์ปฏิบัติการวิจัย เครื่องกำเนิดแสงซิน โครตรอนแห่งชาติ (ศซ.) สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทค โน โลยี มีสถาน ที่ตั้งอยู่ในบริเวณเทคโนธานีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เครื่องกำเนิด แสงสยามซึ่งได้คัดแปลงมาจากเครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนที่ได้รับบริจาคจากกลุ่มบริษัท ซอร์เทค (SORTEC Corporation) ประเทศญี่ปุ่น ให้สามารถบริการแสงซินโครตรอนความจ้าสง ้สำหรับงานวิจัยด้านต่าง ๆ ทั้งทางวิทยาศาสตร์พื้นฐานและวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โดยเครื่องกำเนิด ้แสงซิน โครตรอนเดิมที่ได้รับบริจาคมานั้นเป็นเครื่องรุ่นเก่า ถูกออกแบบมาเฉพาะสำหรับการ ประยุกต์ใช้งานทางด้านลิโธกราฟฟี (lithography) โดยให้แสงซินโครตรอนที่มีความจ้าต่ำ และมี ช่วงพลังงานแสงเพียงระคับรังสีเอ็กซ์พลังงานต่ำ (soft x-rays) ทำให้มีขีดจำกัดในการประยุกต์ใช้ สำหรับงานวิจัยด้านอื่น ๆ การก่อสร้างเครื่องกำเนิดแสงสยามได้ทำการดัดแปลงและออกแบบ ้ส่วนประกอบบางส่วนใหม่ ดังต่อไปนี้ ขยายขนาดของวงกักเก็บอิเล็กตรอนเพื่อเพิ่มส่วนทางตรง สำหรับติดตั้งอุปกรณ์แทรก (insertion device) ทั้งประเภทอันดูเลเตอร์ (undulator) สำหรับเพิ่มความ จ้าของแสงซินโครตรอน และประเภทวิกก์เลอร์ (wiggler) สำหรับขยายช่วงพลังงานของแสง ซิน โครตรอนขึ้นไปถึงระดับรังสีเอ็กซ์พลังงานสูง (hard x-rays) โดยวงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่อง กำเนิดแสงสยามมีส่วนทางตรงสำหรับติดตั้งอุปกรณ์แทรกได้ 4 ชุด เปลี่ยนโครงสร้างชุดแม่เหล็ก ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนมาเป็นแบบดับเบิลเบนด์อะ โครแมต (double bend achromat, DBA) เพื่อ ้ถดขนาดอิมิตแตนซ์ (emittance) สำหรับการผลิตแสงซินโครตรอนความจ้ำสูง สร้างท่อสุญญากาศ ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนใหม่ สร้างระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูงสำหรับลำเลียงอิเล็กตรอนจาก ้เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลมเข้าสู่วงกักเก็บอิเล็กตรอนใหม่ ออกแบบและจัดสร้างอุปกรณ์แทรกเพื่อ ้ผลิตแสงซินโครตรอนสำหรับงานวิจัยด้านต่าง ๆ เปลี่ยนระบบควบคุมให้เป็นระบบคอมพิวเตอร์ที่ ทันสมัย ซึ่งแผนภาพเครื่องกำเนิดแสงสยาม แสดงใด้ดังรูปที่ 1.1 ประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน (injection system) และวงกักเก็บอิเล็กตรอน (storage ring) โดยระบบ ้ผลิตและเร่งอิเล็กตรอนประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้ เครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง (linear accelerator) เป็นส่วนที่ผลิตและเร่งอิเล็กตรอนให้มีพลังานเพิ่มขึ้นเป็น 40 MeV แล้วส่งผ่านระบบ

ถำเถียงอนุภาคพลังงานต่ำ (low energy beam transport system) เข้าสู่เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม (booster synchrotron) กลุ่มอิเล็กตรอนพลังาน 40 MeV จะถูกเร่งอีกครั้งให้มีพลังงานเพิ่มขึ้นเป็น 1 GeV แล้วส่งผ่านระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง (high energy beam transport system) เข้าสู่วง กักเก็บอิเล็กตรอน อิเล็กตรอนที่วิ่งวนในวงจะปลดปล่อยพลังงานออกมาในรูปของคลื่น แม่เหล็กไฟฟ้า โดยเราเรียกคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าดังกล่าวที่ถูกปลดปล่อยออกมาว่า แสงซินโครตรอน (synchrotron radiation)

รูปที่ 1.1 แผนภาพเครื่องกำเนิดแสงสยาม

ในปัจจุบันเครื่องกำเนิดแสงสยามได้ดำเนินการปรับปรุงวงกักเก็บอิเล็กตรอนให้สามารถ เพิ่มพลังงานของอิเล็กตรอนจากระดับพลังาน 1 GeV เป็นระดับพลังงาน 1.2 GeV เพื่อเพิ่มศักยภาพ ในการผลิตแสงซินโครตรอนในย่านรังสีเอ็กซ์ (Rugmai et al., 2007) การบังคับลำอิเล็กตรอนอาศัย สนามแม่เหล็กที่ได้จากแม่เหล็กชนิดต่าง ๆ ที่ติดตั้งไว้ภายในวง ซึ่งการกักเก็บอิเล็กตรอนระดับ พลังงานสูงขึ้น ค่าสนามแม่เหล็กที่บังคับลำอิเล็กตรอนต้องเพิ่มค่าสูงขึ้นด้วย แม่เหล็กหกขั้ว (sextupole magnet) ทำหน้าที่แก้ไขค่าโครมาติซิตี (chromaticity) ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนเพื่อให้ การกักเก็บอิเล็กตรอนเกิดความเสถียร ได้รับการจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กสูงถึง 150 เปอร์เซ็นต์ ของ ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก ทำให้อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กมีค่าสูงเกินไป ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยง ปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วใหม่ให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน โดยออกแบบและ สร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ให้สามารถรับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กได้ถึง 20 แอมแปร์ ขณะที่ อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กต้องไม่สูงเกินก่าพิกัด 60 องศาเซลเซียส การออกแบบได้อาศัยโปรแกรม สำเร็จรูปในการคำนวณ ได้แก่ โปรแกรม Accelerator Toolbox ใช้คำนวณพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก ของแม่เหล็กหกขั้วที่มีความเหมาะสมต่อการแก้ไขโครมาติชิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน (Terebilo, 2001) โปรแกรม POISSON ใช้คำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติ (James, Billen and Young, 2004) โปรแกรม RADIA ใช้คำนวณสนามแม่เหล็กแบบสามมิติ (Chubar, Elleaume and Chavanne, 2006) ซึ่งการคำนวณสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรมทั้งสองจะให้พารามิเตอร์ของการ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ โปรแกรม COSMOSWorks[™] (COSMOSWorks, 2006) ใช้คำนวณ อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่ ซึ่งผลที่ได้จากการคำนวณจะนำไปเปรียบเทียบกับผลการ ทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหาขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ งานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้ยังนำเสนอ การพัฒนาชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน เพื่อใช้วัดสนามแม่เหล็ก ของแม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการอิงกำเนิดแสงสยาม แม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบ ขดลวดใหม่จะนำไปติดตั้งใช้งานในวงกักเก็บอิเล็กตรอนร่วมกับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่นที่ทำงานใน ฟังก์ชันเดียวกัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

 เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วให้สามารถรับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก ได้ 20 แอมแปร์ เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการแก้ไขโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับ พลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

 เพื่อพัฒนาแม่เหล็กหกขั้วจากการออกแบบและสร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ เพื่อใช้ ประโยชน์สำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

 เพื่อพัฒนาชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน เพื่อใช้ ประโยชน์สำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

1.3 ข้อสมมติทางวิศวกรรม

 การออกแบบและสร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ จะก่อให้เกิดความแรงสนามแม่เหล็กที่มี ความเหมาะสมต่อการใช้งานสำหรับเครื่องกำเนิดแสงสยามได้

 การออกแบบและสร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ จะส่งผลทำให้อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก ขณะใช้งานมีค่าไม่สูงเกินค่าพิกัด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

 การวิเคราะห์และการแก้ไขโครมาติซิตีของเครื่องกำเนิดแสงสยาม จะมุ่งเน้นที่การ ออกแบบและสร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ โดยใช้โครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม เพื่อปรับปรุง คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วให้เหมาะสมต่อการใช้งาน แนวคิดของการใช้แม่เหล็กหกขั้วที่ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ จะได้รับการทดสอบด้วยการติดตั้งใช้งานจริงในวงกักเก็บอิเล็กตรอน

 การสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน เพื่อใช้ ประโยชน์ในการวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้ว และสำหรับใช้งานกับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

 ได้แม่เหล็กหกขั้วที่สามารถรับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กได้ 20 แอมแปร์ เพื่อใช้ ประโยชน์สำหรับการแก้ไขโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่อง กำเนิดแสงสยาม

 ได้ชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน เพื่อใช้ประโยชน์ใน การวัดสนามแม่เหล็กของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

 เกิดพัฒนาการทางเทคโนโลยีการสร้างแม่เหล็กหกขั้ว เพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการ พัฒนาแม่เหล็กของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

1.6 ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปี ค.ศ. 1952 E.D. Courant, H.S. Snyder และ M.S. Livingston ใด้นำแม่เหล็กที่ให้การ โฟกัสอย่างเข้ม (strong-focusing หรือ alternating-gradient) มาใช้เป็นครั้งแรกในการบังคับลำ อนุภาคโปรตอนของเครื่องเร่งอนุภาคซินโครตรอน ที่มีชื่อเรียกว่า Cosmotron ระดับพลังงาน 3 GeV ที่ Brookhaven National Laboratory (BNL) ประเทศสหรัฐอเมริกา (Lee, 2004) ในปี ค.ศ. 1954 R. Wilson ได้นำแม่เหลีกที่ให้การโฟกัสอย่างเข้มมาใช้เป็นครั้งแรกในการบังคับลำอนุภาค อิเล็กตรอนของเครื่องเร่งอนุภาคซินโครตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ที่ Cornell University ประเทศสหรัฐอเมริกา (Lee, 2004) ในปี ค.ศ. 1960 B. Touschek et al. ได้สร้างวงกักเกีบอิเล็กตรอน เครื่องแรกมีระดับพลังงาน 200 MeV ที่ Rome ประเทศอิตาลี (Lee, 2004) เมื่อการใช้งานแม่เหล็กที่ ให้การโฟกัสอย่างเข้มมีขีดจำกัดเกี่ยวกับสนามแม่เหล็ก ในปี ค.ศ. 1967 Fermi National Accelerator Laboratory ได้แยกแม่เหล็กสองขั้วและแม่เหล็กสี่ขั้วออกจากกัน เพื่อสร้างสนามแม่เหล็กที่สูงขึ้น สำหรับการใช้งานในวง Fermilab Main Ring ประเทศสหรัฐอเมริกา (Lee, 2004) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1961 เป็นต้นมา เริ่มมีการศึกษาเกี่ยวกับความไม่เสถียรของการกักเก็บลำอนุภาค (beam instability) เริ่มที่ Laboratoire de l' Accelerateur Lineaire (LAL) ประเทศฝรั่งเศส (Lee, 2004)

เครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยสามารถแบ่งการพัฒนาเป็นรุ่น ได้ดังต่อไปนี้ *รุ่นแรก* เป็นการพัฒนาแหล่งกำเนิดแสงและศึกษาจากการชนกันของอนุภาค โพสิตรอนและอนุภาคอิเล็กตรอน *รุ่นที่สอง* เป็นการพัฒนาแหล่งกำเนิดแสงเพื่อลดระดับ อิมิตแตนซ์ (low-emittance) *รุ่นที่สาม* เป็นการพัฒนาแหล่งกำเนิดแสงเพื่อให้ได้ลำแสงที่มี ความจ้าสูง (high brilliance) โดยใช้อุปกรณ์แทรก (insertion devices) *รุ่นที่สี่* เป็นการพัฒนา แหล่งกำเนิดลำแสงเลเซอร์แบบอิเล็กตรอนอิสระ (free electron laser) ที่ได้จากแม่เหล็กอันดูเลเตอร์

้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้ว ที่ National Synchrotron Light Source (NSLS) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ทำการปรับปรุงเพิ่มพลังงานของ X-Ray Ring จาก ระดับพลังงาน 2.584 GeV เป็น 2.8 GeV ทำให้แม่เหล็กหกขั้วที่ทำหน้าที่คลายโฟกัส (defocusing sextupole magnet) ต้องทำงานที่ค่าพิกัดอุณหภูมิเมื่อกระแสป้อนแม่เหล็กเป็น 800 แอมแปร์ และที่ ้กระแสป้อนแม่เหล็กค่าดังกล่าวเกิดการอิ่มตัวของแกนแม่เหล็ก ซึ่งได้มีการแก้ปัญหาโดยใช้แม่เหล็ก ถาวรแทรกระหว่างขั้วของแม่เหล็ก ส่งผลให้ความแรงสนามแม่เหล็กเพิ่มขึ้นประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ (Rakowsky, 2001) ที่ National Institute of Standards and Technology (NIST) ประเทศ ้สหรัฐอเมริกา ใด้ทำการปรับปรุงวงกักเก็บอิเล็กตรอน SURFII ซึ่งใช้งานมานานถึง 30 ปี จากระดับ พลังงาน 300 MeV เป็น 400 MeV ซึ่งได้มีการแก้ปัญหาโดยสร้างแกนแม่เหล็กใหม่ และขดลวด แม่เหล็กใหม่ (National Institute of Standards and Tecnology, 1998) การเพิ่มค่าความแรง ้สนามแม่เหล็กด้วยการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ มีแนวทางดำเนินการดังนี้ *วิธีการที่หนึ่ง* เพิ่ม ้ค่ากระแสป้อนแม่เหล็กให้มากขึ้น โคยใช้จำนวนรอบการพันขคลวคแม่เหล็กเท่าเคิม ซึ่งวิธีการ ้ดังกล่าวจะทำให้ขดลวดแม่เหล็กมีค่าอุณหภูมิสูง *วิธีการที่สอง* เพิ่มจำนวนรอบการพันขดลวด แม่เหล็กให้มากขึ้น โดยใช้กระแสป้อนแม่เหล็กเท่าเดิม ซึ่งวิธีการนี้อาจมีความไม่เหมาะสมกับ ้โครงสร้างเคิมของแม่เหล็ก ว*ิธีการที่สาม* เพิ่มค่ากระแสป้อนแม่เหล็กและจำนวนรอบการพัน ้งคลวดแม่เหล็กให้มากขึ้น ซึ่งวิธีการนี้อาจมีความเหมาะสมเนื่องจากจำนวนรอบการพันงคลวด แม่เหล็กไม่มากเกินไป (Tanabe, 2005) การเลือกวิธีการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กยังมีตัวแปร ้อื่นที่เกี่ยวข้องอีก คือ แหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้า และค้นทุนค่าใช้จ่ายในการคำเนินการ การปรับปรุง ้คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วของวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิด แสงสยาม ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการออกแบบและสร้างขดลวดแม่เหล็กใหม่ เพื่อให้มีกวามเหมาะสม ต่อการใช้งาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโคยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีผลงานวิจัยที่นำเสนอไว้ มากมาย โคยได้ยกตัวอย่างผลงานวิจัยมานำเสนอดังต่อไปนี้ โปรแกรม Accelerator Toolbox ใช้ กำนวณพารามิเตอร์ของลำอิเล็กตรอน เพื่อแก้ไขการบิดเบี้ยวในวงโคจรปิด (closed orbit distortion) ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่ SIAM PHOTON SOURCE ประเทศไทย (Rugmai, Kwankasem, Sudmuang and Klysubun, 2007) โปรแกรม POISSON ใช้ออกแบบแม่เหล็กหกขั้วของวงกักเก็บ อิเล็กตรอน SUPER SOR ประเทศญี่ปุ่น (Koseki, et al., 2002) ใช้ออกแบบแม่เหล็กหกขั้วของวงกัก เก็บอิเล็กตรอนที่ AUSTRALIAN SYNCHROTRON ประเทศออสเตรเลีย (Huttel, Tanabe, Jackson, Barg and LeBlanc, 2004) และใช้ออกแบบแม่เหล็กหกขั้วของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่ CANDLE ประเทศอาร์มีเนีย (Khachatryan and Petrosyan, 2005) โปรแกรม RADIA ใช้คำนวณหา จุคสิ้นสุดของสนามแม่เหล็กอันดูเลเตอร์ LINEAR/HELICAL ที่ ESRF ประเทศฝรั่งเศส (Chavanne, Elleaume, and Van Vaerenbergh, 1999) ใช้คำนวณหาจุดสิ้นสุดของสนามแม่เหล็ก หกขั้วของวงกักเก็บอิเล็กตรอน MAX II ประเทศสวีเดน (Andersson, Lindgren and Chubar, 1998) และใช้คำนวณหาจุดสิ้นสุดของสนามแม่เหล็กหกขั้วของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่ CANDLE ประเทศ อาร์มีเนีย (Khachatryan and Petrosyan, 2005) โปรแกรม COSMOSWorks ใช้สำหรับวิเคราะห์ ความร้อน (COSMOSWorks, 2006)

1.7 การจัดรูปเล่มวิทยานิพนซ์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบด้วย 7 บท และ 4 ภาคผนวก บทที่ 1 เป็นบทนำกล่าวถึง ความสำคัญและที่มาของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อสมมติทางวิศวกรรม ขอบเขตของการ วิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมทั้งปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ส่วนบท อื่น ๆ มีเนื้อหาโดยสรุป ดังต่อไปนี้

บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีและความรู้พื้นฐานของเครื่องกำเนิดแสงสยาม หลักการทำงาน ของแม่เหล็กหกขั้ว และการทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน

บทที่ 3 กล่าวถึงการออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณ ได้แก่ โปรแกรม Accelerator Toolbox ใช้คำนวณพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กหกขั้ว โปรแกรม POISSON ใช้คำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติ โปรแกรม RADIA ใช้คำนวณ สนามแม่เหล็กแบบสามมิติ และโปรแกรม COSMOSWorks ใช้คำนวณอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ ออกแบบใหม่

บทที่ 4 กล่าวถึงการสร้างขคลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ และการปรับเทียบเซนเซอร์วัด อุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ก่อนนำไปติดตั้งใช้งานกับขคลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่

บทที่ 5 กล่าวถึงการออกแบบและสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบ อัตโนมัติสามแกน สำหรับใช้วัดสนามแม่เหล็กหกขั้ว และใช้งานกับเครื่องกำเนิดแสงสยาม

บทที่ 6 กล่าวถึงการทคสอบกุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กออกแบบ ใหม่ โดยดำเนินการวัคสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ และวัคอุณหภูมิขคลวด แม่เหล็กเมื่อได้รับการจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กเป็นระยะเวลาประมาณ 12 ชั่วโมง พร้อมกับการ อภิปรายผล การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ ขดลวดแม่เหล็กออกแบบใหม่

บทที่ 7 เป็นบทสรุปและข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ก. โปรแกรม Accelerator Toolbox สำหรับสร้างแบบจำลองวงกักเก็บ อิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

ภาคผนวก ข. โปรแกรม POISSON สำหรับคำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติของ แม่เหล็กหกขั้ว

ภาคผนวก ค. โปรแกรม RADIA สำหรับคำนวณสนามแม่เหล็กแบบสามมิติของ แม่เหล็กหกขั้ว

ภากผนวก ง. อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการติดตั้งชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเกลื่อนที่ แบบอัตโนมัติสามแกน

บทที่ 2 ทฤษฎีและความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

ในบทนี้จะกล่าวถึงทฤษฎีและความรู้พื้นฐานของกับเครื่องกำเนิดแสงสยาม ซึ่ง ประกอบด้วยสองส่วนหลัก คือ ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน และวงกักเก็บอิเล็กตรอน โดยระบบ ผลิตและเร่งอิเล็กตรอนยังประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง ระบบลำเลียง อนุภาคพลังงานต่ำ เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม และระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง และบทนี้ยัง กล่าวถึงการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน การทำหน้าที่ของแม่เหล็กหกขั้ว และ การทคสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน

2.2 เครื่องกำเนิดแสงสยาม

กำเนิดแสงสยามประกอบด้วยสองส่วนหลักที่สำคัญ คือ ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน และ วงกักเก็บอิเล็กตรอน

2.2.1 ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน

ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอนของเครื่องกำเนิดแสงสยามซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่ผลิต และเร่งอนุภาคอิเล็กตรอน ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้

เครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง ทำหน้าที่ผลิตอิเล็กตรอนและเร่งอิเล็กตรอน มีส่วน ประกอบสำคัญ ได้แก่ ปืนอิเล็กตรอน (electron gun) ทำหน้าที่ผลิตอิเล็กตรอนเพื่อป้อนเข้าสู่ระบบ การเร่งอนุภาค ระบบจัคกลุ่ม (buncher) ทำหน้าที่แบ่งกลุ่มอิเล็กตรอนที่กระจัดกระจายให้มีลักษณะ เป็นกลุ่ม เพื่อให้เหมาะกับการเร่ง โดยใช้คลื่นไมโครเวฟ ท่อเร่งอิเล็กตรอน (accelerator tube) ทำ หน้าที่เร่งอิเล็กตรอน โดยใช้คลื่นไมโครเวฟให้ได้ก่าพลังงานที่ต้องการ โดยเครื่องเร่งอนุภาคแนว ตรงของเครื่องกำเนิดแสงสยาม ได้ติดตั้งท่อเร่งอิเล็กตรอนขนาดความยาว 2.3 เมตร จำนวน 2 ท่อ สามารถเร่งอิเล็กตรอน ได้พลังงานถึง 40 MeV ระบบแม่เหล็กทำหน้าที่ปรับขนาดและตำแหน่งของ กลุ่มอิเล็กตรอน รวมทั้งควบคุมแนวการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอนในท่อสุญญากาศ ไคลสตรอน (klystron) ทำหน้าที่สร้างคลื่นไมโครเวฟความถี่ 2,856 MHz เพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานในการเร่ง อิเล็กตรอน ระบบสุญญากาศทำหน้าที่รักษาสภาพสุญญากาศให้อยู่ในระดับ 10[®] ทอรร์ แพื่อให้ อิเล็กตรอนส่วนใหญ่เคลื่อนที่ได้โดยไม่สูญเสียพลังงานจากการชนกับโมเลกุลของอากาศ เครื่องเร่ง อนุภาคแนวตรงมีความยาวเท่ากับ 9.4 เมตร ให้พลังงานอิเล็กตรอนได้ถึง 40 MeV และมีค่ากระแส ลำอิเล็กตรอน (electron beam current) อยู่ในช่วง 60-80 มิลลิแอมแปร์ ซึ่งเครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง แสดงได้ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 เครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง

ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ ติดตั้งเชื่อมต่อระหว่างเครื่องเร่งอนุภาคแนวตรงกับ เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม มีส่วนประกอบสำคัญ ได้แก่ ระบบแม่เหล็ก และระบบสุญญากาศใน ระดับ 10⁻⁸ ทอรร์ ซึ่งหน้าที่หลักของระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ คือ คัดเลือกกลุ่มอิเล็กตรอน ระดับพลังงาน 40 MeV จากเครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง และควบคุมแนวการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน ให้เหมาะสมกับการส่งเข้าไปเพิ่มพลังงานในเครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม ระบบลำเลียงอนุภาค พลังงานต่ำมีความยาวเท่ากับ 10.85 เมตร และมีค่ากระแสลำอิเล็กตรอนหลังจากคัดเลือกกลุ่ม

อิเล็กตรอนแล้วประมาณ 30 มิลลิแอมแปร์ ซึ่งระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ แสดงได้ดังรูปที่ 2.2 เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม มีส่วนประกอบสำคัญ ได้แก่ แม่เหล็กเลี้ยวโค้ง

(bending magnet) ทำหน้าที่บังคับทิศทางให้กลุ่มอิเล็กตรอนเคลื่อนที่เป็นวงในระหว่างการเพิ่ม พลังงานแม่เหล็กสี่ขั้ว (quadrupole magnet) ทำหน้าที่บังคับขนาดของลำอิเล็กตรอนไม่ให้กระจาย ออกจากแนวการเคลื่อนที่ แม่เหล็กแบบพัลส์ (pulse magnet) ใช้ในการบิดแนวการเคลื่อนที่ให้ สอดคล้องกับการส่ายของลำอิเล็กตรอนในขณะที่มีการบรรจุอิเล็กตรอน (injection) หรือการถ่ายเท อิเล็กตรอนออก (extraction) โพรงอาร์เอฟ (RF cavity) เป็นอุปกรณ์ถ่ายเทพลังงานจากคลื่นวิทยุ ให้แก่กลุ่มอิเล็กตรอนที่เคลื่อนที่ในวง และระบบสุญญากาศในระดับ 10⁻⁸ ทอรร์ เครื่องเร่งอนุภาค แนววงกลมทำหน้าที่เพิ่มพลังงานให้อิเล็กตรอนที่ส่งมาจากระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ โดย บังคับให้กลุ่มอิเล็กตรอนเคลื่อนที่เป็นวงซ้ำแนวเคิมผ่านสนามไฟฟ้าจากคลื่นวิทยุความถี่ 118 MHz ในโพรงอาร์เอฟ ทำให้พลังงานของกลุ่มอิเล็กตรอนเพิ่มขึ้นทีละรอบ ซึ่งต้องเพิ่มความแรง สนามแม่เหล็กของแม่เหล็กเลี้ยวโค้งและแม่เหล็กสี่ขั้วขึ้นตามจังหวะการเพิ่มพลังงานของกลุ่ม อิเล็กตรอน อิเล็กตรอนถูกเพิ่มพลังงานขึ้นจาก 40 MeV เป็น 1 GeV โดยใช้เวลาประมาณ 0.6 วินาที และมีความเร็วประมาณ 0.99999986 เท่าของความเร็วแสง (ศุภกร รักใหม่, 2548) เครื่องเร่งอนุภาค แนววงกลมมีความยาวเท่ากับ 43.19 เมตร และให้ก่ากระแสลำอิเล็กตรอนสูงสุดประมาณ 30 มิลลิแอมแปร์ ซึ่งเครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม แสดงได้ดังรูปที่ 2.3

รูปที่ 2.2 ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานต่ำ

ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง ติดตั้งเชื่อมต่อระหว่างเครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม กับวงกักเก็บอิเล็กตรอน มีส่วนประกอบสำคัญ ได้แก่ ระบบแม่เหล็ก และระบบสุญญากาศในระดับ 10^{-*} ทอรร์ ซึ่งหน้าที่หลักของระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง คือ นำกลุ่มอิเล็กตรอนพลังงาน 1 GeV จากเครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม เพื่อบรรจุเข้าวงกักเก็บอิเล็กตรอนให้เกิดการสูญเสีย อิเล็กตรอนจำนวนน้อยที่สุด ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูงมีความยาวเท่ากับ 45.94 เมตร ซึ่งระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง แสดงได้ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.3 เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลม

รูปที่ 2.4 ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูง

2.2.2 วงกักเก็บอิเล็กตรอน

วงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่องกำเนิดแสงสยามมีส่วนประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้ โครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA ซึ่งแผนภาพโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA แสดงได้ดังรูปที่ 2.5 (Mitsubishi Electric Corporation, 2001) ประกอบด้วยแม่เหล็กเลี้ยวโค้งหรือ BM จำนวน 2 ตัว แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF และ QD จำนวน 7 ตัว และแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD จำนวน 4 ตัว โดยติดตั้งโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA สมมาตรกันจำนวน 4 ชุด มีความยาวของเส้นรอบวง โคจรเท่ากับ 81.3 เมตร แม่เหล็กเลี้ยวโค้งทำหน้าที่บังกับทิสทางให้ลำอิเล็กตรอนเคลื่อนที่ได้งตาม วงโคจร แสงซินโครตรอนจะถูกผลิตขึ้นเมื่อลำอิเล็กตรอนเคลื่อนที่ผ่านสนามแม่เหล็กของแม่เหล็ก เลี้ยวโค้ง และแสงที่ได้จะถ่ายเทไปตามท่อนำแสงเพื่อนำไปใช้งานต่อไป แม่เหล็กสี่ขั้วทำหน้าที่ บังกับขนาดของลำอิเล็กตรอนไม่ให้กระจายออกจากแนวการเคลื่อนที่ และแม่เหล็กหกขั้วทำหน้าที่ ช่วยแม่เหล็กสี่ขั้วในการโฟกัสลำอิเล็กตรอนที่ประกอบด้วยอิเล็กตรอนพลังงานแตกต่างกัน เพื่อให้ เกิดจุดโฟกัสที่ดำแหน่งเดียวกัน

รูปที่ 2.5 แผนภาพโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA

แม่เหล็กแบบพัลล์ใช้ในการบิดแนวการเกลื่อนที่ให้สอดกล้องกับการส่ายของ ลำอิเล็กตรอนในขณะที่มีการบรรจุอิเล็กตรอน

โพรงอาร์เอฟเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ชดเชยพลังงานจากคลื่นวิทยุความถี่ 118 MHz ให้แก่ กลุ่มอิเล็กตรอนที่เคลื่อนที่ไปรอบ ๆ วงกักเก็บอิเล็กตรอน ซึ่งพลังงานที่ได้รับจากคลื่นวิทยุจะ เท่ากับพลังงานที่อิเล็กตรอนสูญเสียไปในการปลดปล่อยแสงซินโครตรอน ทำให้เกิดสมดุลพลังงาน และกลุ่มอิเล็กตรอนสามารถเคลื่อนที่ในวงได้เป็นเวลานาน

ระบบสุญญากาศระดับสูง (ultra high vacuum) เพื่อรักษาระดับสุญญากาศให้อยู่ใน ระดับ 10⁻¹⁰ ทอรร์ ซึ่งมีความจำเป็นมากที่จะช่วยยืดช่วงชีวิตของกลุ่มอิเล็กตรอนในวงกักเก็บ อิเล็กตรอน

ตัวเฝ้าสังเกตตำแหน่งลำอิเล็กตรอน (beam position monitor) เพื่อศึกษาและติดตาม การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอน เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอน

เมื่ออิเล็กตรอนถูกผลิตและเร่งจากเครื่องเร่งอนุภาคแนวตรง ส่งผ่านระบบลำเลียง อนุภาคพลังงานต่ำเข้าสู่เครื่องเร่งอนุภาคแนววงกลมเพื่อเร่งพลังงานอิเล็กตรอนอีกครั้ง แล้วส่งผ่าน ระบบลำเลียงอนุภาคพลังงานสูงและบรรจุเข้าสู่วงกักเก็บอิเล็กตรอน กระบวนการคังกล่าวจะคำเนิน ไปในทุก 2 วินาที จำนวนอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอนจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั้งกระแส ลำอิเล็กตรอนถึงระคับประมาณ 100 มิลลิแอมแปร์ ก็พร้อมให้บริการแสงซินโครตรอนได้ กระบวนการบรรจุอิเล็กตรอนใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที ลำอิเล็กตรอนจะมีช่วงชีวิตอยู่ในวงกัก เก็บอิเล็กตรอนประมาณ 4-6 ชั่วโมง เมื่ออิเล็กตรอนลดจำนวนลงจะสามารถทำการบรรจุอิเล็กตรอน เพิ่มใหม่ได้อีก ทำให้สามารถให้บริการแสงซินโครตรอนได้ต่อเนื่องเป็นเวลานาน ซึ่งวงกักเก็บ อิเล็กตรอน แสดงได้ดังรูปที่ 2.6

รูปที่ 2.6 วงกักเก็บอิเล็กตรอน

2.3 การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน

การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน จะอยู่ภายใต้อิทธิพลของ สนามแม่เหล็กจากแม่เหล็กชนิดต่าง ๆ ที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของวง ซึ่งสามารถอธิบายการ เคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนได้ โดยพิจารณาจากแรงลอเรนทซ์ (lorentz force) ที่กระทำต่อ อิเล็กตรอน ดังสมการที่ (2-1)

$$\vec{F} = e(\vec{v} \times \vec{B}) \tag{2-1}$$

โดยที่ \vec{F} คือ แรงลอเรนทซ์ (Newtons)

- e คือ ประจุของอิเล็กตรอน (Coulombs)
- $ar{
 u}$ คือ ความเร็วของอิเล็กตรอน (m/s)
- $ar{B}$ คือ สนามแม่เหล็ก (Tesla)

เมื่ออิเล็กตรอนมีประจุเท่ากับ – e เคลื่อนที่ด้วยความเร็วเท่ากับ v ตั้งฉากกับ สนามแม่เหล็กเท่ากับ B จะเกิดแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนมีขนาดเท่ากับ evB มีทิศตั้ง ฉากกับทิศการเคลื่อนที่ของอิเล็กตรอน และตั้งฉากกับทิศของสนามแม่เหล็ก

2.3.1 การเคลื่อนที่ของลำอิเล็กตรอนในอุปกรณ์ต่าง ๆ

การเคลื่อนที่ในท่อสุญญากาศที่ไม่มีแม่เหล็กติดตั้งอยู่ เมื่ออิเล็กตรอนเคลื่อนที่ผ่าน ส่วนนี้จะเคลื่อนที่เป็นเส้นตรง เนื่องจากไม่มีแรงลอเรนทซ์มากระทำ

การเคลื่อนที่ในแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง ซึ่งแผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอน แสดงได้ดังรูปที่ 2.7 (Tanabe, 2005) แม่เหล็กเลี้ยวโค้งสร้างสนามแม่เหล็กมีค่าคงที่ เมื่อสังเกตทิศ ทางการไหลของกระแสป้อนแม่เหล็ก จะเห็นได้ว่าเส้นฟลักซ์แม่เหล็กมีทิศซี้จากบนลงล่าง เมื่อ อิเล็กตรอนเคลื่อนที่เข้าในแม่เหล็กเลี้ยวโค้งจะถูกผลักโดยแรงลอเรนทซ์ ในทิศตั้งฉากกับการ เคลื่อนที่และตั้งฉากกับทิศของสนามแม่เหล็ก เมื่อพิจารณาจากกฏมือขวาจะได้ทิศของแรง ลอเรนทซ์ชี้ไปทางขวา

การเคลื่อนที่ในแม่เหล็กสี่ขั้ว ซึ่งแผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอน แสดง ได้ดังรูปที่ 2.8 (Tanabe, 2005) แม่เหล็กสี่ขั้วสร้างสนามแม่เหล็กที่จุดศูนย์กลางแม่เหล็กมีค่าเป็น ศูนย์ มีเส้นผ่านศูนย์กลางของสนามแม่เหล็กอยู่ที่ระนาบแนวนอนและระนาบแนวตั้ง สนาม แม่เหล็กมีค่าเปลี่ยนแปลงแบบเชิงเส้นกับระยะห่างจากจุดศูนย์กลางแม่เหล็ก เมื่อสังเกตทิศทางการ ใหลของกระแสป้อนแม่เหล็ก จะเห็นได้ว่าเส้นฟลักซ์แม่เหล็กไหลออกจากขั้วเหนือที่มุม 135 และ 315 องศา และไหลเข้าขั้วใต้ที่มุม 45 และ 225 องศา เมื่ออิเล็กตรอนเคลื่อนที่เข้าในแม่เหล็กสี่ขั้ว ระนาบแนวนอนจะถูกผลักโดยแรงลอเรนทซ์ในทิศเข้าหาจุดศูนย์กลางแม่เหล็ก และเมื่ออิเล็กตรอน เคลื่อนที่เข้าในระนาบแนวตั้งจะถูกผลักโดยแรงลอเรนทซ์ในทิศออกจากจุดศูนย์กลางแม่เหล็ก เรา นิยามแม่เหล็กสี่ขั้วดังกล่าวนี้เป็นแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF คือ โฟกัสลำอิเล็กตรอนในระนาบ แนวนอนและคลายโฟกัสลำอิเล็กตรอนในระนาบแนวตั้ง ส่วนแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QD คือ กลายโฟกัสลำอิเล็กตรอนในระนาบแนวนอน และโฟกัสลำอิเล็กตรอนในระนาบแนวตั้ง

รูปที่ 2.7 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง

การเคลื่อนที่ในแม่เหล็กหกขั้ว ซึ่งแผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอน แสดงได้ดังรูปที่ 2.9 (Tanabe, 2005) แม่เหล็กหกขั้วสร้างสนามแม่เหล็กที่จุดศูนย์กลางแม่เหล็กมีค่า เป็นศูนย์ มีเส้นผ่านศูนย์กลางของสนามแม่เหล็กอยู่ที่ระนาบมุม 0, 60 และ 120 องศา สนามแม่เหล็ก มีค่าเปลี่ยนแปลงแบบกำลังสองกับระยะห่างจากจุดศูนย์กลางแม่เหล็ก เมื่อสังเกตทิศทางการไหล ของกระแสป้อนแม่เหล็ก จะเห็นได้ว่าเส้นฟลักซ์แม่เหล็กไหลออกจากขั้วเหนือที่มุม 30, 150 และ 270 องศา และไหลเข้าขั้วใต้ที่มุม 90, 210 และ 330 องศา เมื่ออิเล็กตรอนเคลื่อนที่เข้าในแม่เหล็กหก ขั้วระนาบแนวนอนจะถูกผลักโดยแรงลอเรนทซ์ในทิศไปทางขวา เรานิยามแม่เหล็กหกขั้วดังกล่าวนี้ เป็นแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF ส่วนแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD เมื่ออิเล็กตรอนเคลื่อนที่เข้าใน ระนาบแนวนอนจะถูกผลักโดยแรงลอเรนทซ์ในทิศไปทางซ้าย

รูปที่ 2.8 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กสี่ขั้ว (ก) แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF (ข) แม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QD

รูปที่ 2.9 แผนภาพแรงลอเรนทซ์กระทำต่ออิเล็กตรอนในแม่เหล็กหกขั้ว (ก) แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF (ข) แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD

2.3.2 วงโคจรอุดมคติของถำอิเล็กตรอน

วงโกจรอุดมกติ (ideal orbit) ของการเกลื่อนที่ในวงกักเก็บอิเล็กตรอน คือ วงโกจรที่ ผ่านจุดศูนย์กลางของแม่เหล็กสี่ขั้วทุกตัว เมื่อมีการบรรจุอิเล็กตรอนเพียง 1 ตัว ให้เกลื่อนที่อยู่บนวง โคจรอุดมคติ อิเล็กตรอนจะเคลื่อนที่โดยไม่มีการส่าย เนื่องจากสนามแม่เหล็กที่จุดสูนย์กลางของ แม่เหล็กสี่ขั้วมีค่าเป็นสูนย์จึงไม่มีแรงกระทำต่ออิเล็กตรอน ในการกักเก็บอิเล็กตรอนจำนวนมากไม่ สามารถบรรจุอิเล็กตรอนทุกตัวลงบนวงโคจรอุดมคติได้ เพราะโดยธรรมชาติของอิเล็กตรอนจะ ผลักกันเนื่องจากแรงผลักทางไฟฟ้า อิเล็กตรอนส่วนใหญ่จึงไม่อยู่บนวงโคจรอุดมคติแต่จะเคลื่อนที่ ส่ายไปมารอบวงโคจรอุดมคติ เนื่องมาจากผลของการโฟกัสและคลายโฟกัสของแม่เหล็กสี่ขั้ว (ศุภกร รักใหม่, 2548) โดยเรานิยามระบบแกนอ้างอิงของลำอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน คือ (x,y,s) ซึ่ง x และ y จะตั้งฉากกับวงโคจรอุดมคติเสมอ ส่วน s จะหมุนไปตามวงโคจรอุดมคติ การ เคลื่อนที่ส่ายไปมารอบวงโคจรอุดมคติของลำอิเล็กตรอน เรียกว่า เกิดการสั่นของเบทาตรอน (betatron oscillation) และจำนวนลูกคลื่นของการส่ายต่อรอบวงโคจรอุดมคติ คือ เบทาตรอนจูน (betatron tune, ν) ซึ่งค่าเบทาตรอนจูนมีความสำคัญต่อความเสถียรของลำอิเล็กตรอนในวงกักเก็บ

2.3.3 การแสดงพิกัดตำแหน่งของอิเล็กตรอน

การแสดงพิกัดตำแหน่งของอิเล็กตรอนที่จุดต่าง ๆ ในวงกักเก็บอิเล็กตรอนใน ระนาบแนวนอน จะแสดงด้วยระบบพิกัด (x, x') โดยที่ x คือระยะทางแกน x และ $x' = \frac{dx}{ds}$ คือ มุมการเกลื่อนที่ของอิเล็กตรอนที่ทำกับวงโกจรอุดมกติ ซึ่งเราเรียกระบบพิกัดดังกล่าวนี้ว่า phase space เมื่อทำการพล็อตพิกัดตำแหน่งของอิเล็กตรอนแต่ละตัวในลำอิเล็กตรอนที่จุดใดจุดหนึ่ง ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนลงในระบบพิกัด (x, x') จะได้รูปวงรีที่บรรจุอิเล็กตรอนที่จุดใดจุดหนึ่ง ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนลงในระบบพิกัด (x, x') จะได้รูปวงรีที่บรรจุอิเล็กตรอนทั้งหมดไว้ ซึ่งเรา เรียกรูปวงรีดังกล่าวนี้ว่า phase ellipse โดยพื้นที่ของวงรีมีก่ากงที่ในทุก ๆ จุดในแนวการเกลื่อนที่ ของรำอิเล็กตรอน แต่จะเปลี่ยนรูปร่างไปเมื่อเกลื่อนที่ผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถเขียนสมการ ของรูปวงรีในระบบพิกัด (x, x') ได้ดังสมการที่ (2-2) (Wiedemann, 1993) และรูปวงรีที่มีพื้นที่ เท่ากับ $\pi \varepsilon$ และมีจุดตัดแกน x และแกน x' แสดงได้ดังรูปที่ 2.10 (Wiedemann, 1993)

$$\gamma x^2 + 2\alpha x x' + \beta x'^2 = \varepsilon \tag{2-2}$$

โดยที่ α, β, γ คือ ฟังก์ชันของเบทาตรอน (betatron functions) (m) x คือ ระยะทางแกน x (m) x' คือ มุมการเกลื่อนที่ของอิเล็กตรอนที่ทำกับวงโคจรอุดมคติ (rad) ε คือ อิมิตแตนซ์ (m.rad) ซึ่งฟังก์ชันของเบทาตรอนเป็นพารามิเตอร์ที่ใช้บอกลักษณะรูปร่างของวงรี ในแต่ละ จุดของเส้นทางการเคลื่อนที่ในวงกักเก็บอิเล็กตรอน และในสมการที่ (2-2) ค่าอิมิตแตนซ์จะมี ก่ากงที่เฉพาะสำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอนแต่ละวง

2.3.4 โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน

ถ้าอิเล็กตรอนที่ประกอบด้วยอิเล็กตรอนโมเมนตัมแตกต่างกัน เคลื่อนที่ผ่าน สนามแม่เหล็กของแม่เหล็กเลี้ยวโด้ง อิเล็กตรอนที่มีค่าโมเมนตัมสูงจะเลี้ยวโด้งได้น้อยกว่า อิเล็กตรอนที่มีค่าโมเมนตัมต่ำ และเมื่อเคลื่อนที่ผ่านสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กสี่ขั้วซึ่งทำหน้าที่ โฟกัสลำอิเล็กตรอน อิเล็กตรอนที่มีโมเมนตัมแตกต่างกันจะถูกโฟกัสไปที่จุดต่างกันเราเรียก ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ว่า การเลือนของเลนส์ (chromatic aberration) ซึ่งการเลือนของเลนส์ทำให้ การสั่นของเบทาตรอนของอิเล็กตรอนที่มีโมเมนตัมไม่เท่ากันมีความแตกต่างกัน และทำให้ เบทาตรอนจูนเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังสมการที่ (2-3) (Wiedemann, 1993) ในสมการที่ (2-3) เครื่องหมาย \mp หมายถึง ค่า Δv_{χ} ใช้เครื่องหมาย - และค่า Δv_{χ} ใช้เครื่องหมาย +

$$\Delta v_{x,y} = \mp \frac{\Delta p / p_0}{4\pi} \int_C \beta_{x,y}(s) k(s) ds$$
(2-3)

โดยที่ $\Delta v_{x,y}$ คือ การเปลี่ยนแปลงของเบทาตรอนจูน

- $m{eta}_{x,y}$ คือ ฟังก์ชันของเบทาตรอน (m)
- k คือ ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว (quadrupole strength) (m⁻²)
- ds คือ ตำแหน่งการเคลื่อนที่ตามวงโคจร (m)
- Δp คือ การเปลี่ยนแปลงโมเมนตัมของอิเล็กตรอน (kg.m/s)
- p₀ คือ โมเมนตัมหลักของอิเล็กตรอน (kg.m/s)

ซึ่งอัตราการเปลี่ยนแปลงของเบทาตรอนจูนต่อการเปลี่ยนแปลงโมเมนตัมของ อิเล็กตรอนเทียบกับโมเมนตัมหลักของอิเล็กตรอน เรียกว่า โครมาติซิตี (chromaticity, *ξ*) ดังสมการที่ (2-4) (Wiedemann, 1993)

$$\xi_{x0,y0} = \frac{\Delta v_{x,y}}{\Delta p / p_0} \tag{2-4}$$

โดยที่ $\xi_{x0,y0}$ คือโครมาติซิตีธรรมชาติ (natural chromaticity) และเมื่อแทนค่า $\Delta v_{x,y}$ ลงในสมการที่ (2-4) จะได้โครมาติซิตีธรรมชาติ ดังสมการที่ (2-5)

$$\xi_{x0,y0} = \mp \frac{1}{4\pi} \int_{C} \beta_{x,y}(s) k(s) ds$$
(2-5)

โครมาติซิตีธรรมชาติในสมการที่ (2-5) โดยปกติจะมีค่าเป็นถบทั้งสองระนาบ การ กักเก็บอิเล็กตรอนจะเกิดความเสถียรได้เมื่อค่าโครมาติซิตีมีค่าเป็นบวกเล็กน้อย ซึ่งสามารถชดเชย ค่าโครมาติซิตีธรรมชาติได้ โดยใช้แม่เหล็กหกขั้วช่วยในการทำหน้าที่โฟกัสอิเล็กตรอนที่มีค่า โมเมนตัมสูงและคลายโฟกัสอิเล็กตรอนที่มีค่าโมเมนตัมต่ำ เพื่อให้เกิดจุดโฟกัสที่จุดเดียวกัน การ อธิบายข้างต้นอาจแทนได้ด้วยแผนภาพดังรูปที่ 2.11 (Tanabe, 2005)

เมื่อชดเชยค่าโครมาติซิตีธรรมชาติแล้ว จะได้สมการโครมาติซิตีของวงกักเก็บ อิเล็กตรอนใหม่ ดังสมการที่ (2-6) (Wiedemann, 1993) โดยก่าโครมาติซิตีดังกล่าวสามารถให้ก่าที่ เป็นบวกได้ทั้งสองระนาบ ซึ่งจะสามารถทำให้การกักเก็บอิเล็กตรอนเกิดความเสถียรได้

$$\xi_{x,y} = \pm \frac{1}{4\pi} \int_{C} \beta_{x,y}(s) (m(s)\eta(s) - k(s)) ds$$
(2-6)
โดยที่ $\xi_{x,y}$ คือ โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน

- m คือ ความแรงของแม่เหล็กหกขั้ว (sextupole strength) (m⁻³)
- η คือ ฟังก์ชันดิสเพอร์ชัน (dispersion function) (m)

รูปที่ 2.11 แผนภาพเชิงเปรียบเทียบการแก้ไขการเลือนของเลนส์

2.4 แม่เหล็กหกขั้ว

แม่เหล็กหกขั้วประกอบไปด้วยขั้วเหนือสามขั้วและขั้วใต้สามขั้ว สร้างสนามแม่เหล็ก ดัง สมการที่ (2-7) (Guiducci, 1991) จากสมการที่ (2-7) แม่เหล็กหกขั้วจะสร้างสนามแม่เหล็กที่จุด ศูนย์กลางแม่เหล็กมีก่าเป็นศูนย์ และสนามแม่เหล็กมีก่าเปลี่ยนแปลงแบบกำลังสองกับระยะห่างจาก จุดศูนย์กลางแม่เหล็ก

$$B_{x} = g' xy$$

$$B_{y} = \frac{1}{2} g' (x^{2} - y^{2})$$

$$g' = \frac{\partial B_{y}^{2}}{\partial x^{2}}$$
(2-7)

โดยที่ B_x คือ ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก แกน x (magnetic flux density) (T)

- B_y คือ ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก แกน y (T)
- g' คือ ความแรงสนามแม่เหล็ก (field strength) (T/m²)

ความยาวสนามแม่เหล็ก (magnetic length, $L_{e\!f}$) ซึ่งเป็นระยะที่สนามแม่เหล็กมีผลต่อการ บังคับทิศทางของลำอิเล็กตรอน สามารถคำนวณได้จากสมการที่ (2-8) (Tanabe, 2005)

$$L_{eff} = \frac{\int Bdz}{B_{center}}$$
(2-8)

โดยที่ L_{eff} คือ ความยาวสนามแม่เหล็ก (m) B คือ ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก (T) B_{center} คือ ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก ที่ตำแหน่ง z=0 (T) dz, คือ ระยะทางแกน z

วงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่องกำเนิดแสงสยาม มีแม่เหล็กหกขั้วอยู่สองชนิด คือ แม่เหล็ก หกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD ฟังก์ชันละ 8 ตัว ซึ่งแผนภาพแม่เหล็กหกขั้วทั้งสอง แสดงได้ดังรูปที่ 2.12 และ 2.13 (Mitsubishi Electric Corporation, 2000) จะสังเกตเห็นได้ว่าแม่เหล็กหกขั้วทั้งสองมีความ ยาวของแม่เหล็กไม่เท่ากัน โดยที่แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF มีความยาวของแกนแม่เหล็กเท่ากับ 150 มิลลิเมตร และแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD มีความยาวของแกนแม่เหล็กเท่ากับ 200 มิลลิเมตร โดย คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วทั้งสองชนิดมีรายละเอียด ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.1

รูปที่ 2.12 แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF

รูปที่ 2.13 แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD

1			. עע	
a	26	ା ଘ	ବ ସାହ	ର ବା ବ
ຫາ ຈ າ.າທ 7.1	ดกเสาเบลขอ	งแบบหลอห	ะคณาท โช.งาง	ເປົາເງໂລລງປາເ
γ J N \angle ,	LIPPER THAT TAL DO	N889981191111		нгилили
	9			9

รายละเอียด	แม่เหลีกหกขั้ว SF	แม่เหล็กหกขั้ว SD		
พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	12	12		
พิกัดแรงดันไฟฟ้า (V)	7.1	8.6		
ความต้ำนทาน R20 (Ω)	0.49	0.57		
พิกัดแรงเคลื่อนแม่เหล็ก (A.turns)	1,320	1,320		
พิกัดความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)	60	60		
จำนวนรอบการพันขคลวคต่อขั้ว (รอบ)	110	110		
เส้นถวด (mm)	PEW-2.4x4.5	PEW-2.4x4.5		
การระบายความร้อน	อากาศ	อากาศ		
พิกัคอุณหภูมิขคลวคแม่เหล็ก (°C)	60	60		
วัสดุที่ใช้ทำแกนแม่เหล็ก	S10C	S10C		

<u>หมายเหตุ</u> PEW หมายถึง polyester enameled copper wire

S10C หมายถึง JIS carbon steel S10C

2.5 การทดสอบคุณสมบัติแม่เหล็กขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน

การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจุบันของเครื่องกำเนิดแสงสยาม เพื่อ เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วใหม่ การทดสอบได้ดำเนินงาน ในช่วงที่มีการหยุดทำงานของเครื่องกำเนิดแสงสยามเพื่อทำการซ่อมบำรุงประจำปี โดยได้ถอด แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD ออกมาจากวงกักเก็บอิเล็กตรอนอย่างละตัว และทำการวัด สนามแม่เหล็กด้วยชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกนที่ได้จัดสร้างขึ้น ร่วมกับชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ การวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งาน ในปัจุบัน แสดงได้ดังรูปที่ 2.14

รูปที่ 2.14 การวัคสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน

ผลที่ได้จากการวัดให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดง ไว้ในตารางที่ 2.2 จะสังเกตเห็นได้ว่าความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็กมี ความสัมพันธ์กันแบบเชิงเส้น และผลที่ได้จากการวัดให้ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์ แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z แสดงได้ดังกราฟในรูปที่ 2.15 และ 2.16 และสามารถคำนวณค่าความ ยาวสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF โดยใช้วิธีการอินทีเกรตเชิงเลข ให้ค่าเท่ากับ 180.8 มิลลิเมตร โดยที่ความยาวสนามแม่เหล็กขนาดดังกล่าวมีระยะทางจากแกน Z ที่ –90.4 มิลลิเมตร ถึง +90.4 มิลลิเมตร และแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD ให้ค่าเท่ากับ 230.6 มิลลิเมตร โดยที่ความยาว สนามแม่เหล็กขนาคดังกล่าวมีระยะทางจากแกน Z ที่ –115.3 มิลลิเมตร ถึง +115.3 มิลลิเมตร ซึ่ง ข้อมูลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิมจะนำไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการปรับปรุง กุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วใหม่

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)	ความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)		
	แม่เหล็กหกขั้ว SF	แม่เหลี่กหกขั้ว SD		
2	11.68320	11.88923		
4	22.52888	22.64756		
6	33.53544	33.37477		
8	44.46402	44.12348		
10	55.46124	54.90450		
12	66.22528	65.81974		

ตารางที่ 2.2 ความแรงสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้งานในปัจจุบัน ที่ได้จากการวัด

รูปที่ 2.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 12 แอมแปร์ (แม่เหล็กหกขั้ว SF)

รูปที่ 2.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 12 แอมแปร์ (แม่เหล็กหกขั้ว SD)

รูปที่ 2.17 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิที่ผิวขคลวคแม่เหล็กกับระยะเวลา จ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่กระแสป้อนแม่เหล็ก 16 แอมแปร์

การทดสอบอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กหกขั้วทั้งสองฟังก์ชัน ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16 แอมแปร์ ซึ่งกระแสป้อนแม่เหล็กค่าดังกล่าวมีค่าใกล้เคียงกับการใช้งานจริง โดยจ่ายกระแสป้อน แม่เหล็กเป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง แล้ววัดค่าอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กด้วยเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ แบบเทอร์มอคัปเปิล ผลที่ได้ให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กกับ ระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังกราฟในรูปที่ 2.17 จะสังเกตเห็นได้ว่าอุณหภูมิที่ผิว ขดลวดแม่เหล็กทั้งสองชนิดเมื่อเวลาผ่านไป 12 ชั่วโมง มีค่าใกล้เคียงกันและมีแนวโน้มจะคงที่ ที่ค่า ใกล้เคียง 60 องศาเซลเซียส โดยประมาณ ซึ่งการวัดอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กอาจทำให้เรา สามารถประมาณค่าอุณหภูมิชั้นในของขดลวดแม่เหล็กได้อย่างหยาบ โดยที่ก่าอุณหภูมิชั้นในของ ขดลวดแม่เหล็กอาจมีก่าสูงกว่า 60 องศาเซลเซียส

บทที่ 3 การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่

3.1 บทนำ

การปรับปรุงวงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่องกำเนิดแสงสยาม เพื่อเพิ่มระดับพลังงานจาก 1.0 GeV เป็น 1.2 GeV มีความจำเป็นต้องออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ เพราะถ้าใช้วิธีป้อน กระแสแม่เหล็กให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สามารถกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ได้ อุณหภูมิ ขดลวดแม่เหล็กจะสูงเกิน 60 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นระดับพิกัดและเป็นอันตรายต่อการใช้งาน ขดลวดแม่เหล็กที่ได้รับการออกแบบใหม่จะพันลงบนโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม ซึ่งการ ออกแบบต้องสามารถทำงานที่ระดับพลังงาน 1.2 GeV ได้ ขณะที่อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กต้องไม่สูง เกินก่าพิกัด 60 องศาเซลเซียส

บทนี้จะอธิบายการออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ โดยแม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่จะนำไปติดตั้งใช้งานในวงกักเก็บอิเล็กตรอน ร่วมกับแม่เหล็กหกขั้ว ด้วอื่นที่ใช้งานในฟังก์ชันเดียวกัน การออกแบบได้อาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณ ได้แก่ โปรแกรม Accelerator Toolbox ใช้คำนวณค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วสำหรับ วงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV โปรแกรม POISSON ใช้คำนวณค่าสนามแม่เหล็ก แบบสองมิติ โปรแกรม RADIA ใช้คำนวณค่าสนามแม่เหล็กแบบสามมิติ ซึ่งการคำนวณค่า สนามแม่เหล็กโดยโปรแกรมทั้งสองจะให้ค่าพารามิเตอร์ของการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ และ โปรแกรม COSMOSWorks ใช้คำนวณค่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่ ซึ่งผลการ คำนวณก่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กจะบ่งบอกได้ถึงความถูกต้องเหมาะสมของก่าพารามิเตอร์ที่ กำนวณได้โดยโปรแกรม POISSON และ RADIA

3.2 การคำนวณพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กหกขั้ว

การคำนวณค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วสำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอน ระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม โดยใช้โปรแกรม Accelerator Toolbox (version 1.2) ใช้งานร่วมกับ MATLAB (version 7.1) โดยโปรแกรมจะสร้างแบบจำลองวงกักเก็บ อิเล็กตรอนขึ้น แล้วคำนวณค่าโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่สัมพันธ์กับค่ากระแสป้อน แม่เหล็กหกขั้ว

3.2.1 โปรแกรม Accelerator Toolbox

โปรแกรม Accelerator Toolbox ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อช่วยสนับสนุนในการคำนวณ ก่าพารามิเตอร์ทางฟิสิกส์ของเครื่องเร่งอนุภาค ซึ่งผู้วิจัยได้นำโปรแกรมมาใช้คำนวณหาพิกัดกระแส ป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้ว ที่มีความเหมาะสมสำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม โดยโปรแกรมจะสร้างแบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอน (ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก ก) ซึ่งแบบจำลองจะประกอบไปด้วย โครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA จำนวน 4 ชุด (ดูรายละเอียดในบทที่ 2 เรื่องวงกักเก็บอิเล็กตรอน) โดยที่ชื่อของแม่เหล็กชนิด ต่าง ๆ และมิติของโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA มีความสำคัญที่ต้องใช้เป็นพารามิเตอร์อินพุด ให้กับโปรแกรม ซึ่งการทำงานของโปรแกรม Accelerator Toolbox มีการเรียกใช้โปรแกรมย่อย ต่าง ๆ ได้แก่

โปรแกรมย่อย "rbend" ใช้สำหรับสร้างแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง โดยมีพารามิเตอร์อินพุต ใด้แก่ มุมเลี้ยวโค้งเท่ากับ π/4 เรเดียน ความยาวส่วนโค้งของแม่เหล็กเท่ากับ 2.1834 เมตร มุม ทางเข้าของแม่เหล็กเท่ากับ 0 เรเดียน มุมทางออกของแม่เหล็กเท่ากับ 0 เรเดียน และความแรงของ แม่เหล็กสี่ขั้วในแม่เหล็กเลี้ยวโค้งเท่ากับ 0 m⁻²

โปรแกรมย่อย "quadrupole" ใช้สำหรับสร้างแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF1, QD2, QF3 และ QD4 โดยมีพารามิเตอร์อินพุต ได้แก่ ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF1, QD2, QF3 และ QD4 มีค่าเท่ากับ 2.463036, -2.617328, 2.315304 และ -1.758017 m⁻² ตามลำดับ (Kwankasem, 2006) ความยาวสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF1, QD2, QF3 และ QD4 เท่ากับ 323 มิลลิเมตร

โปรแกรมย่อย "sextupole" ใช้สำหรับสร้างแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD โดยมี พารามิเตอร์อินพุต ได้แก่ ความยาวสนามแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD มีค่าเท่ากับ 180.8 และ 230.6 มิลลิเมตร ตามลำดับ (ผลจากการวัดดังที่แสดงไว้ในบทที่ 2) ความแรงของแม่เหล็กหกขั้ว ฟังก์ชัน SF และ SD ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ เท่ากับ 13.6713 และ -13.3834 m⁻³ ตามลำดับ

โปรแกรมย่อย "rfcavity" ใช้สำหรับสร้างโพรงอาร์เอฟ โดยมีพารามิเตอร์อินพุต ได้แก่ ความยาวของโพรงอาร์เอฟเท่ากับ 0 เมตร แรงคันไฟฟ้าของคลื่นวิทยุเท่ากับ 120 kV ความถึ่ ของคลื่นวิทยุเท่ากับ 118.00076 MHz จำนวนกลุ่มอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอนเท่ากับ 32

การทำงานเบื้องต้นของโปรแกรม Accelerator Toolbox ต้องทำการโหลดข้อมูลของ แบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอนก่อน โดยใช้คำสั่ง "LATTICESPL" ซึ่งเขียนในรูป m-file การเรียก โปรแกรมนี้แสดงไว้ในรูปที่ 3.1 จะสังเกตเห็นว่าเมื่อโปรแกรมโหลดข้อมูลแล้วเสร็จจะคำนวณ ค่าเบทาตรอนจูนและค่าโครมาติซิตีให้ด้วย เมื่อโปรแกรมโหลดข้อมูลเสร็จสามารถแสดง แบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอนได้ โดยใช้คำสั่ง "intlat" ซึ่งแบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอน แสดง ได้ดังรูปที่ 3.2 จะสังเกตเห็นได้ว่าวงกักเก็บอิเล็กตรอนประกอบไปด้วยโครงสร้างชุดแม่เหล็กแบบ DBA จำนวน 4 ชุด และสังเกตเห็นต่อไปว่าจุดที่มีลูกศรชี้ซึ่งเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างโครงสร้างชุด แม่เหล็กชุดแรกกับชุดสุดท้าย สามารถเชื่อมกันได้อย่างพอดี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกำหนด ก่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ของวงกักเก็บอิเล็กตรอนมีความถูกต้อง

>> LAT	>> LATTICESPL							
** Loadi	ng SPL lattice in	LATTICESPL.m **						
** Done	**							
tune =								
	4.7301	2.8400						
chrom =								
	6.5723	4.0682						

รูปที่ 3.1 การเรียกใช้งานโปรแกรม Accelerator Toolbox

รูปที่ 3.2 แบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอนโดยโปรแกรม Accelerator Toolbox

3.2.2 การคำนวณค่าโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอน

การคำนวณค่าโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่สัมพันธ์กับค่ากระแสป้อน แม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD ด้วยโปรแกรม Accelerator Toolbox (ดังแสดง รายละเอียดในภาคผนวก ก) ทำการคำนวณค่าโครมาติซิตีที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 0-25 แอมแปร์ โดยเพิ่มค่ากระแสขึ้นทีละ 2.5 แอมแปร์ ซึ่งผลที่ได้จากการคำนวณให้ค่าโครมาติซิตีที่กระแสป้อน แม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 และได้แสดงผลที่ได้จากการวัดเพื่อนำมาเปรียบเทียบ กับผลที่ได้จากการคำนวณ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.2 (Kwankasem, 2006)

จากผลการคำนวณและการวัดที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.1 และ 3.2 ให้ความสัมพันธ์ ระหว่างโครมาติซิตีกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังกราฟในรูปที่ 3.3 จะสังเกตเห็นได้ว่าผลการ คำนวณมีค่าใกล้เคียงกับการวัด ซึ่งปัจจุบันวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่อง กำเนิดแสงสยาม ใช้งานแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF ที่ค่าแรงเคลื่อนแม่เหล็ก 1,760 แอมแปร์-รอบ และแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD ที่ค่าแรงเคลื่อนแม่เหล็ก 1,980 แอมแปร์-รอบ ดังนั้นการกำหนดค่า พิกัดแรงเคลื่อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วเพื่อให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งานในวงกักเก็บ อิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV จะใช้ค่าพิกัดแรงเคลื่อนแม่เหล็กใหม่ที่ค่า 2,200 แอมแปร์-รอบ

กระแสป้อนแม่เหล็ก SF และ SD (A)	โครมาติซิตี X (ξ_x)	โครมาติซิตี Y (ξ_y)		
0	-8.6912	-6.4708		
2.5	-6.7830	-5.1532		
5.0	-4.8750	-3.8357		
7.5	-2.9670	-2.5182		
10.0	-1.0590	-1.2008		
12.5	0.8489	0.1166		
15.0	2.7567	1.4338		
17.5	4.6645	2.7511		
20.0	6.5723	4.0682		
22.5	8.4800	5.3853		
25.0	10.3905	6.7014		

ตารางที่ 3.1 โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการ คำนวณด้วยโปรแกรม Accelerator Toolbox

กระแสป้อนแม่เหล็ก SF และ SD (A)	โครมาติซิตีแกน X (ξ_x)	โครมาติซิตีแกน Y (${m \xi}_y)$
0	-8.0912	-5.3748
12.5	0.9450	0.3564
13.5	1.5978	0.9592
14.5	2.2818	1.7870
15.5	2.8815	2.1149
16.5	3.6499	2.5834
17.5	4.2652	3.0613
18.5	4.9898	3.5673

ตารางที่ 3.2 โครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการวัด

รูปที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโครมาติซิตีกับกระแสป้อนแม่เหล็ก

3.3 การคำนวณสนามแม่เหล็ก

แม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ จะถูกนำไปติดตั้งใช้งานในวงกัก เก็บอิเล็กตรอนร่วมกับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่นที่ใช้งานในฟังก์ชันเดียวกัน ซึ่งในฟังก์ชันการทำงาน หนึ่งจะประกอบด้วยแม่เหล็กทั้งหมด 8 ตัว ใช้แหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าร่วมกัน คือ ต่อวงจรแม่เหล็ก แบบอนุกรมกันเพื่อให้ค่าสนามแม่เหล็กเท่ากันทุกตัว การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ค่า สนามแม่เหล็กจึงเป็นพารามิเตอร์ที่มีความสำคัญมาก ซึ่งการคำนวณได้ใช้โปรแกรม POISSON คำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติ คือมิติ XY และใช้โปรแกรม RADIA คำนวณสนามแม่เหล็ก แบบสามมิติ คือมิติ XYZ ผลที่ได้จากการคำนวณโดยโปรแกรมทั้งสองจะให้พารามิเตอร์ของการ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ และพารามิเตอร์ดังกล่าวจะถูกนำไปใช้ในการคำนวณอุณหภูมิ ขดลวดแม่เหล็กด้วยโปรแกรม COSMOSWorks ต่อไป

3.3.1 การคำนวณสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม POISSON

การกำนวณสนามแม่เหล็กในมิติ XY โดยใช้โปรแกรม POISSON (version 7.16) ซึ่ง โปรแกรมถูกพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการออกแบบแม่เหล็ก เส้นรอบรูปขั้วแม่เหล็ก (pole contour) โครงสร้างแม่เหล็ก (yoke) เพื่อให้ได้ขนาดและความเป็นรูปแบบเดียวกันของสนามแม่เหล็ก ซึ่งมี ความจำเป็นต่อการบังคับลำอิเล็กตรอน และการออกแบบยังมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ได้แก่ กระแสป้อนแม่เหล็ก ขนาดขดลวดแม่เหล็ก และดำแหน่งการติดตั้งขดลวด การคำนวณด้วย โปรแกรม POISSON เรียกใช้โปรแกรมย่อยต่าง ๆ ได้แก่ โปรแกรมย่อย "Automesh" สำหรับสร้าง พารามิเตอร์อินพุตให้กับโปรแกรม (ดังแสดงรายละเอียดในภากผนวก ข) โปรแกรมย่อย "Poisson" สำหรับกำนวณสนามแม่เหล็ก โปรแกรมย่อย "Wfsplot" สำหรับแสดงเอาต์พุตในรูปของกราฟฟิก ซึ่งขั้นตอนการทำงาน แสดงได้ดังแผนภาพรูปที่ 3.4 (Tanabe, 2005) จะสังเกตเห็นว่าโปรแกรมย่อย "Automesh" ทำงานโดยมีอินพุตเป็นไฟล์ข้อกวาม "FileName.am" แล้วสร้างไฟล์เอาต์พุตที่มีชื่อ เดียวกันกับไฟล์อินพุต "FileName.T35" ซึ่งจะใช้เป็นอินพุตให้กับโปรแกรมย่อย "OITPOI.txt" และ จะบันทึกข้อมูลกับไฟล์ "FileName.T35" ซึ่งจะใช้เป็นอินพุตให้กับโปรแกรมย่อย "Wfsplot" ด้อไป และเมื่อโปรแกรมย่อย "Wfsplot" ทำงาน เอาต์พุตที่ได้ก็อกราฟฟิกรูปทรงเรขาคณิตของแม่เหล็ก และเมื่อโปรแกรมย่อย "Wfsplot" ทำงาน เอาต์พุตที่ได้ก็สอกราฟฟิกรูปทรงเรขาคณิตของแม่เหล็ก และแสดงเส้นฟลักษ์แม่เหล็ก

การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่จะใช้โครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม คือ แม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SD ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 2.12 ซึ่งมิติของโครงสร้างแม่เหล็กมีความสำคัญที่ ต้องใช้เป็นพารามิเตอร์อินพุตของโปรแกรมย่อย "Automesh" และได้กำหนดก่าพารามิเตอร์สำหรับ การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ ดังนี้ พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ จำนวนรอบ การพันขดลวดแม่เหล็ก 110 รอบต่อขั้ว และขนาดเส้นลวดที่ใช้พันขดลวดแม่เหล็ก 2.8 x 5.0 ตาราง มิลลิเมตร ซึ่งขนาดของเส้นลวดที่เลือกใช้มีความเหมาะสม เมื่อพันเป็นขดลวดแม่เหล็กแล้วจะติดตั้ง เข้ากับโครงสร้างแม่เหล็กชุดเดิมได้ และพารามิเตอร์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความแรงสนามแม่เหล็กมี ก่าเท่ากับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่นที่ทำงานในฟังก์ชันเดียวกัน

รูปที่ 3.4 แผนภาพขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม POISSON

ผลการคำนวณที่ได้จากโปรแกรม POISSON สามารถแสดงทิศทางการไหลของ เส้นฟลักซ์แม่เหล็กภายในโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว แสดงได้ดังรูปที่ 3.5 จะสังเกตเห็นว่าลักษณะ ของฟลักซ์แม่เหล็กมีความแตกต่างกันในเชิงของความหนาแน่น บริเวณที่มีความหนาแน่นของ เส้นฟลักซ์แม่เหล็กสูงจะให้ค่าสนามแม่เหล็กสูงด้วย ซึ่งสังเกตเห็นต่อไปว่าเส้นฟลักซ์แม่เหล็กไหล ออกจากขั้วแม่เหล็กที่ตำแหน่งมุม 30, 150 และ 270 องศา และไหลเข้าขั้วแม่เหล็กที่ตำแหน่งมุม 90, 210 และ 330 องศา อาจกล่าวได้ว่าฟลักซ์แม่เหล็กมิทิศทางการไหลจากขั้วเหนือเข้าหาขั้วใต้เสมอ และขอบเขตของสนามแม่เหล็กที่นำไปใช้งานในการบังคับลำอิเล็กตรอน คือบริเวณที่เป็นช่องว่าง ระหว่างขั้วแม่เหล็ก

ผลที่ได้จากการคำนวณให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็ก กับระยะทางแกน X ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์ แสดงได้ดังรูปที่ 3.6 จะ สังเกตเห็นว่ากราฟความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กมีรูปทรงแบบพาราโบลาเมื่อพิจารณาตาม ระยะทางแกน X และที่จุดศูนย์กลางแม่เหล็กที่ X=0 ให้ค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กเป็นศูนย์ และสังเกตเห็นต่อไปว่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กแปรผันกับค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก ใน ลักษณะการแปรผันตรง ซึ่งผลจากกราฟในรูปที่ 3.6 คำนวณค่าความแรงสนามแม่เหล็ก ใน สมการที่ (2-7) โดยอาศัยฟังก์ชันพหุนามที่ได้จากการถดถอยเชิงเลข ผลที่ได้จากการคำนวณให้ค่า ความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.3 จะสังเกตเห็น ได้ว่าความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็กมีความสัมพันธ์กันแบบเชิงเส้น

รูปที่ 3.5 การไหลของเส้นฟลักซ์แม่เหล็กภายในโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว โดยโปรแกรม POISSON

รูปที่ 3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X ที่ Y=0 และกระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)
4	21.8420
6	32.7948
8	43.7926
10	54.8240
12	65.8548
14	76.8848
16	87.9088
18	98.9258
20	109.9340
22	120.9304
24	131.9142

ตารางที่ 3.3 ความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ ด้วยโปรแกรม POISSON

3.3.2 การคำนวณสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม RADIA

การคำนวณสนามแม่เหล็กในมิติ XYZ โดยใช้โปรแกรม RADIA (version 4.1) ใช้ งานร่วมกับ MATHEMATICA (version 5.1) ซึ่งโปรแกรมถูกพัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนการคำนวณ สนามแม่เหล็กทั้งสามมิติ โดยเฉพาะในมิติ Z ที่โปรแกรม POISSON ไม่อาจคำนวณให้ได้ ซึ่ง สนามแม่เหล็กในมิติ Z จะบอกถึงช่วงความยาวสนามแม่เหล็กที่มีผลต่อการบังคับลำอิเล็กตรอน โปรแกรม RADIA สำหรับใช้คำนวณสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหาขั้ว (ดังแสดงรายละเอียดใน ภาคผนวก ค) และได้กำหนดค่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการคำนวณเหมือนกันกับที่ใช้คำนวณด้วย โปรแกรม POISSON

ผลการคำนวณที่ได้จากโปรแกรม RADIA สามารถแสดงแบบจำลองของแม่เหล็ก หกขั้วแบบสามมิติ แสดงได้ดังรูปที่ 3.7 จะสังเกตเห็นว่าโปรแกรมสามารถแสดงโครงสร้างแม่เหล็ก หกขั้วได้ทั้งสามมิติ โดยการคำนวณด้วยโปรแกรม POISSON จะคำนวณสนามแม่เหล็กในมิติ XY ที่ Z=0 ส่วนการคำนวณด้วยโปรแกรม RADIA จะคำนวณสนามแม่เหล็กในมิติ XYZ ที่ค่า Z จาก –∞ ถึง +∞

รูปที่ 3.7 แบบจำลองแม่เหล็กหกขั้วโดยโปรแกรม RADIA

ผลที่ได้จากการคำนวณความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับ ระยะทางแกน X ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์ ให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กที่ กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.4 จะสังเกตเห็นได้ว่าความแรง สนามแม่เหล็กมีความสัมพันธ์กับกระแสป้อนแม่เหล็กแบบเชิงเส้น

ผลที่ได้จากการกำนวณในมิติ Z ที่ Y=0 และที่ก่า X ห่างจากศูนย์กลางแม่เหล็ก เท่ากับ -33, -22, -11, 11, 22 และ 33 มิลลิเมตร ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ให้กราฟ ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z แสดงได้ดังรูปที่ 3.8 จะ สังเกตเห็นว่าที่ X เท่ากับ -11 มิลลิเมตร และที่ X เท่ากับ 11 มิลลิเมตร จะให้ก่าความหนาแน่นฟ ลักซ์แม่เหล็กเท่ากัน และเมื่อ X ห่างออกจากจุดศูนย์กลางแม่เหล็กมากขึ้นก่าความหนาแน่นฟลักซ์ แม่เหล็กจะมากขึ้นด้วย และสังเกตเห็นต่อไปว่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กมีก่าคงที่ช่วงหนึ่งที่ บริเวณตอนกลางของแม่เหล็ก และมีก่าลดลงตามระยะห่างจากจุดกลางแม่เหล็ก ซึ่งกราฟในรูปที่ 3.8 แสดงให้เห็นถึงความสมมาตรของสนามแม่เหล็กทั้งแกน X และแกน Z และเมื่อกำนวณความ ยาวสนามแม่เหล็กดังสมการที่ (2-8) จากกราฟทั้งสาม โดยวิชีการอินทึเกรตเชิงเลข ให้ก่าความยาว สนามแม่เหล็กเท่ากัน คือ 230 มิลลิเมตร โดยที่ความยาวสนามแม่เหล็กขนาดดังกล่าวมีระยะทางจาก แกน Z ที่ –115 มิลลิเมตร ถึง +115 มิลลิเมตร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าก่าความยาวสนามแม่เหล็กอาจมี ก่าดงที่ตลอดแนวแกน X

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)
4	21.6306
6	32.4286
8	43.2208
10	54.0046
12	64.7528
14	75.5362
16	86.2768
18	96.9894
20	107.6782
22	118.3322
24	128.9384

ตารางที่ 3.4 ความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ ด้วยโปรแกรม RADIA

รูปที่ 3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์

ผลที่ได้จากการคำนวณในมิติ Z ที่ Y=0 และที่ค่า X ห่างจากจุดศูนย์กลางแม่เหล็ก เท่ากับ 33 มิลลิเมตร ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์ ให้ค่าความยาวสนามแม่เหล็กที่ กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.5 จะสังเกตเห็นว่าความยาวสนามแม่เหล็ก มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากอาจไม่ขึ้นกับค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความยาวสนามแม่เหล็ก (mm)
4	230.18
6	230.17
8	230.16
10	230.15
12	230.14
14	230.13
16	230.12
18	230.10
20	230.08
22	230.06
24	230.05

ตารางที่ 3.5 ความยาวสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่าต่าง ๆ ที่ได้จากการคำนวณ ด้วยโปรแกรม RADIA

ผลการคำนวณค่าความแรงสนามแม่เหล็กที่ได้จากโปรแกรม POISSON และ โปรแกรม RADIA ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.3 และ 3.4 นำมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวัด แม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.2 ให้ผลดังแสดงไว้ในกราฟรูปที่ 3.9 จะสังเกตเห็น ว่าการคำนวณโดยโปรแกรมทั้งสองให้ผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงกัน และสังเกตเห็นต่อไปว่าผลที่คำนวณ ได้จากโปรแกรม POISSON ให้ค่าใกล้เคียงกับการวัดมากกว่าผลที่คำนวณได้จากโปรแกรม RADIA ซึ่งผลการคำนวณโดยโปรแกรม POISSON และ RADIA ให้ค่าพารามิเตอร์ของการ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ ดังต่อไปนี้ จำนวนรอบการพันขดลวดแม่เหล็ก 110 รอบต่อขั้ว ขนาดเส้นลวดที่ใช้พันขดลวดแม่เหล็ก 2.8 x 5.0 ตารางมิลลิเมตร และที่ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม POISSON มีค่าเท่ากับ 109.9340 T/m² และโปรแกรม RADIA มีค่าเท่ากับ 107.6782 T/m² และค่าความยาวสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม RADIA มีค่าเท่ากับ 230 มิลลิเมตร ซึ่งค่าพารามิเตอร์เหล่านี้จะนำไปใช้ในการคำนวณค่าอุณหภูมิ ขคลวดแม่เหล็กด้วยโปรแกรม COSMOSWorks ต่อไป

รูปที่ 3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ได้จากการคำนวณและการวัด

3.4 การคำนวณอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กโดยโปรแกรม COSMOSWorks

การกำนวณก่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่ ใช้โปรแกรม COSMOSWorks (version 2006) (COSMOSWorks, 2006) ใช้งานร่วมกับ SolidWorks (version 2006) โดย ก่าพารามิเตอร์ของขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ที่ใช้ในการกำนวณ ดังต่อไปนี้ พิกัดกระแสป้อน แม่เหล็ก 20 แอมแปร์ จำนวนรอบการพันขดลวดแม่เหล็ก 110 รอบต่อขั้ว และเส้นลวดที่ใช้พัน ขดลวดแม่เหล็กขนาด 2.8 x 5.0 ตารางมิลลิเมตร และกำหนดกวามหนาของฉนวนเส้นลวดเท่ากับ 0.1 มิลลิเมตร โปรแกรม SolidWorks จะสร้างขดลวดแม่เหล็กที่ประกอบไปด้วยเส้นลวดจำนวน 110 เส้น โดยกวามยาวของเส้นลวดแต่ละเส้นมีก่าเท่ากับ 10 มิลลิเมตร ซึ่งการจัดเรียงเส้นลวดแสดง ได้ดังรูปที่ 3.10 จะสังเกตเห็นลักษณะการจัดเรียงเส้นลวดดังกล่าว เพื่อให้สามารถติดตั้งขดลวด แม่เหล็กเข้ากับโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วได้ และสังเกตเห็นต่อไปว่าการกำนวณก่าอุณหภูมิขดลวด แม่เหล็ก โดยตัดขดลวดแม่เหล็กมาทำการกำนวณเพียง 10 มิลลิเมตร เท่านั้น

รูปที่ 3.10 แบบจำลองขคลวดแม่เหล็กหกขั้วโดยโปรแกรม SolidWorks

การคำนวณโดยโปรแกรม COSMOSWorks ใช้การคำนวณแบบ "Transient Thermal Analysis" ได้กำหนดค่าพารามิเตอร์อินพุตของโปรแกรม ดังนี้ ตัวนำไฟฟ้าของเส้นลวดเลือกใช้วัสดุ เป็นทองแดง (copper) ฉนวนไฟฟ้าของเส้นลวดใช้วัสดุเป็นโพลีเอสเตอร์ (polyester) และกำลัง กวามร้อน (heat power) ที่เกิดขึ้นกับเส้นลวดแต่ละเส้น เมื่อได้รับการจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก สามารถกำนวณได้จากสมการที่ (3-1)

$$P = I^2 R \tag{3-1}$$
$$R = \frac{\rho L}{A}$$

โดยที่ *P* คือ กำลังความร้อน (W)

- I คือ กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)
- R คือ ความต้านทานของเส้นถวด (Ω)
- ho คือ ความต้านทานจำเพาะของเส้นลวด (Ω .m)
- L คือ ความยาวของเส้นลวด (m)
- A คือ พื้นที่หน้าตัดของเส้นลวด (m²)

จากสมการที่ (3-1) เมื่อเราทราบค่าความด้านทานจำเพาะของทองแดงที่อุณหภูมิ 24 องศา เซลเซียส มีค่าประมาณ 17.12 x 10⁻⁹ โอห์ม-เมตร เพราะฉะนั้นให้ค่าความด้านทานของเส้นลวดต่อ เส้นที่อุณหภูมิ 24 องศาเซลเซียส เท่ากับ 12.23 x 10⁻⁶ โอห์ม ซึ่งค่าอุณหภูมิ 24 องศาเซลเซียส เป็นมี ค่าอุณหภูมิห้องที่จะใช้ทำการทดสอบแม่เหล็กหกขั้ว ตามสภาพการใช้งานจริงที่ศูนย์ปฏิบัติการวิจัย เครื่องกำเนิดแสงซิน โครตรอนแห่งชาติ เพราะฉะนั้นค่ากำลังความร้อนของเส้นลวดแต่ละเส้นที่ อุณหภูมิห้อง ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16, 18, 20, 22 และ 24 แอมแปร์ มีค่าเท่ากับ 3.130, 3.962, 4.891, 5.919 และ 7.044 มิลลิวัตต์ ตามลำดับ ในการคำนวณจะให้กำลังความร้อนกับเส้นลวดทุก เส้นเท่ากัน และมีการระบายความร้อนออกจากขดลวดแม่เหล็กที่ผิวด้านข้าง โดยรอบทุกด้านด้วย การพาความร้อน (convection) อาจดูได้ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 3.10 และสัมประสิทธิ์ของการพาความ ร้อน (convection heat transfer coefficient) ใช้ค่าเท่ากับ 8.5 W/(m².K)

ผลที่ได้จากการคำนวณโดยโปรแกรม COSMOSWorks ที่พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ สามารถแสดงการกระจายอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กหกขั้วเมื่อเข้าสู่สภาวะสมดุล แสดงได้ดังรูปที่ 3.11 จะสังเกตเห็นว่าที่ชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กมีสีแดงหมายถึงการมีอุณหภูมิ สูงสุดประมาณ 57.5 องศาเซลเซียส และที่ผิวนอกสุดมีสีน้ำเงินหมายถึงการมีอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 56.7 องศาเซลเซียส และจะสังเกตเห็นต่อไปว่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กมีก่าลดลงจาก ชั้นในสุดออกมาหาชั้นนอกสุด

รูปที่ 3.11 การกระจายอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว ที่ค่าพิกัดกระแส ป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ โดยโปรแกรม COSMOSWorks

ผลที่ได้จากการคำนวณที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16, 18, 20, 22 และ 24 แอมแปร์ ให้กราฟ กวามสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูป ที่ 3.12 จะสังเกตเห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 8 ชั่วโมง อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กเริ่มมีค่าคงที่ และสังเกตเห็นต่อไปว่าเมื่อเวลาผ่านไป 12 ชั่วโมง ให้ค่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า เท่ากับ 45.5, 51.1, 57.5, 64.5 และ 72.2 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ให้อุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กยังมีค่าน้อยกว่าค่าพิกัดการออกแบบอยู่ถึง 2.5 องศา เซลเซียส โดยประมาณ

รูปที่ 3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่าย กระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16-24 แอมแปร์

3.5 สรุป

การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่โดยใช้โครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม สำหรับวง กักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป ในการคำนวณ ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วคำนวณด้วยโปรแกรม Accelerator Toolbox ให้ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กเท่ากับ 20 แอมแปร์ การคำนวณสนามแม่เหล็กได้ใช้ โปรแกรม POISSON และ โปรแกรม RADIA ให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กมีค่าใกล้เคียงกันมาก กับผลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม และการคำนวณโดยโปรแกรมทั้งสองให้พารามิเตอร์ ของการออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ ดังนี้ พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ จำนวน รอบการพันขดลวดแม่เหล็ก 110 รอบต่อขั้ว ขนาดเส้นลวดที่ใช้พันขดลวดแม่เหล็ก 2.8 x 5.0 ตาราง มิลลิเมตร และที่ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กสูงสุด 109.9340 T/m² และความยาวสนามแม่เหล็ก 230 มิลลิเมตร ในการคำนวณอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่ โดยโปรแกรม COSMOSWorks ให้ก่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กสูงสุดที่ก่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก

พิกัคกระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	20
พิกัคแรงเคลื่อนแม่เหล็ก (A.turns)	2,200
พิกัคความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)	109.934
ความยาวสนามแม่เหล็ก (m)	0.230
จำนวนรอบการพันขคลวคต่อขั้ว (รอบ)	110
เส้นถวค (mm)	EIW-2.8x5.0
การระบายความร้อน	อากาศ
พิกัคอุณหภูมิขคลวดแม่เหล็ก (°C)	60
วัสดุที่ใช้ทำแกนแม่เหล็ก	S10C

ตารางที่ 3.6 คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขคลวคแม่เหล็กใหม่ ที่ได้จากการคำนวณ

หมายเหตุ EIW หมายถึง polyester-imide enameled copper wire

รูปที่ 3.13 แผนภาพแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่

ประมาณ 57.5 องศาเซลเซียส จะเห็นได้ว่ามีค่าน้อยกว่าค่าพิกัดออกแบบอยู่ถึง 2.5 องศาเซลเซียส ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกำหนดค่าพารามิเตอร์ในการคำนวณมีความถูกต้องเหมาะสม และผลการ กำนวณเหล่านี้จะได้รับการนำไปเปรียบเทียบกับผลจากการวัด เมื่อจัดสร้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว ชุดใหม่แล้วเสร็จและทำการทดสอบคุณสมบัติ ซึ่งได้รวบรวมคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.6 และแผนภาพแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบ ขดลวดแม่เหล็กใหม่ แสดงได้ดังรูปที่ 3.13

บทที่ 4

การสร้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้วและการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

4.1 บทนำ

การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่เพื่อให้สามารถรับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก ใด้ 20 แอมแปร์ และอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กไม่สูงเกินก่าพิกัด 60 องศาเซลเซียส ซึ่งผลที่ได้จากการ คำนวณที่แสดงไว้ในบทที่ 3 ให้ก่าพารามิเตอร์ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ ดังนี้ พิกัดกระแสป้อน แม่เหล็ก 20 แอมแปร์ จำนวนรอบการพันขดลวดแม่เหล็ก 110 รอบต่อขั้ว และเส้นลวดที่ใช้พัน ขดลวดแม่เหล็กมีขนาด 2.8 x 5.0 ตารางมิลลิเมตร งานวิจัยนี้เลือกใช้เส้นลวดสำหรับพันขดลวด แม่เหล็กชนิด EIW ใช้งานที่อุณหภูมิสูงสุด 180 องศาเซลเซียส มีกุณสมบัติของการนำไฟฟ้าที่ดี และ ทนต่อการกัดกร่อนของสารละลายได้ดี ดังนั้นบทที่ 4 นี้ จึงนำเสนอเนื้อหาในเชิงปฏิบัติที่ให้การ อธิบายการจัดสร้างขดลวดแม่เหล็กจำนวน 6 ชุด สำหรับแม่เหล็กหกขั้วหนึ่งตัว โดยมีขั้นตอนการ ดำเนินงาน ต่อไปนี้ เริ่มด้วยการพัฒนาชุดพันขดลวดแม่เหล็ก การพันขดลวดแม่เหล็กและการติดตั้ง เซนเซอร์วัดอุณหภูมิไว้ภายในขดลวดแม่เหล็ก การทำฉนวนไฟฟ้าให้กับขดลวดแม่เหล็ก และการ วัดก่ากวามด้านทานของขดลวดแม่เหล็ก และในบทนี้ยังอธิบายการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ แบบเทอร์มอกัปเปิล ที่ติดตั้งไว้ภายในขดลวดแม่เหล็ก แมะในบทนี้ยังอธิบายการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

4.2 การพัฒนาชุดพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว

การพัฒนาชุดพันขดลวดแม่เหล็กจากของเดิมในส่วนงานระบบแม่เหล็กที่ ศซ. ที่ประกอบ ด้วย ชุดควบคุมการหมุนของมอเตอร์และมอเตอร์ โดยดำเนินการดัดแปลงโครงสร้างใหม่ให้ เหมาะสมสำหรับการพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว เพิ่มสวิตช์ตรวจวัดจำนวนรอบของการหมุนเพื่อใช้ นับจำนวนรอบการพันขดลวดแม่เหล็ก เพิ่มสวิตช์เท้าเหยียบเพื่อใช้ควบคุมการหยุดในขณะพัน สร้างชุดจับยึดโครงม้วนเส้นลวดเพื่อทำให้เกิดความตึงของเส้นลวดอย่างสม่ำเสมอขณะพัน สร้าง แกนสำหรับพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว โดยมีลักษณะรูปร่างที่จำลองจากขั้วแม่เหล็กของจริงแต่ให้มี ขนาดที่ใหญ่กว่า แสดงได้ดังรูปที่ 4.1 ซึ่งวัสดุที่ใช้เป็นพลาสติกที่มีความแข็งแรงและป้องกันการ เกิดรอยขีดข่วนต่อฉนวนของเส้นลวดในขณะพัน แกนสำหรับพันขดลวดแม่เหล็กหาขั้วดังกล่าวมี มิติ ดังนี้ ความกว้าง ความยาว และความสูง เท่ากับ 55, 165 และ 70 มิลลิเมตร และรัศมีของมุมโค้ง เท่ากับ 6 มิลลิเมตร ชุดพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้วที่ประกอบติดตั้งเสร็จ แสดงได้ดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.1 แกนสำหรับพันขคลวดแม่เหล็กหกขั้ว

รูปที่ 4.2 ชุดพันขดถวดแม่เหล็กหกขั้ว

4.3 การพันขดลวดแม่เหล็กและการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

การพันขคลวดแม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบใหม่ อาจดูลักษณะของการจัดเรียงเส้น ลวดภายในขคลวดแม่เหล็กได้ ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 3.10 และลักษณะการพันขคลวดแม่เหล็กกับ ตำแหน่งติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ แสดงได้ดังรูปที่ 4.3 จะสังเกตเห็นว่าการพันขคลวดจะเริ่มพัน จากส้นลวดเส้นที่ 1 ชั้นที่ 1 พันตามทิศลูกศรชี้จนครบ 12 เส้น แล้วจึงพันขคลวดในชั้นถัดไปจน กรบทั้งหมด 11 ชั้น และสังเกตเห็นต่อไปว่าเมื่อพันขคลวดถึงชั้นที่ 3 เส้นที่ 2 มีการติดตั้งเซนเซอร์ วัดอุณหภูมิตำแหน่งที่ 1 ไว้ แล้วจึงพันเส้นลวดเส้นที่ 3 ต่อไป การติดตั้งเซนเซอร์ตำแหน่งต่อไปจะ ทำลักษณะเดียวกันจนครบทั้ง 8 ตำแหน่ง ส่วนตำแหน่งติดตั้งที่ 9 และ 10 จะติดตั้งหลังจากที่ ประกอบขคลวดแม่เหล็กใหม่เข้ากับโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วแล้วเสร็จ

รูปที่ 4.3 ลักษณะการพันขดลวดแม่เหล็กและจุดติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

การดำเนินงานสำหรับการพันขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ สามารถแสดงการพันขดลวด แม่เหล็กขณะพันและมีการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ แสดงได้ดังรูปที่ 4.4 จะสังเกตเห็นว่าได้มีการ ติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิไว้ภายในขดลวดแม่เหล็ก และขดลวดแม่เหล็กที่พันเสร็จถูกจะนำมาจัด รูปทรงเพื่อให้ได้ขนาดตามที่ต้องการ และยึดขดลวดแม่เหล็กให้แน่นด้วยเทปใยแก้วก่อนนำไปทำ ฉนวนไฟฟ้า แสดงได้ดังรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.4 การพันขดลวดแม่เหล็กและมีการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

รูปที่ 4.5 การจัครูปทรงขคลวคแม่เหล็กก่อนนำไปทำฉนวนไฟฟ้า

4.4 การทำฉนวนไฟฟ้าและการวัดค่าความต้านทาน

การทำฉนวนไฟฟ้าให้กับขดลวดแม่เหล็กเพื่อป้องกันการเกิดการลัดวงจรไฟฟ้า สร้างกวาม แขึ่งแรงให้กับขดลวดแม่เหล็ก และป้องกันการเกิดรอยขึดข่วนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ขดลวดแม่เหล็กในขณะใช้งาน การทำฉนวนไฟฟ้ามีขั้นตอนดังนี้ นำขดลวดแม่เหล็กที่ได้จัดรูปทรง และยึดให้แน่นด้วยผ้าใยแก้วลงชุบในน้ำยาวานิช แล้วทิ้งไว้ให้แห้งกินเวลาประมาณ 6 ชั่วโมง ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วที่ชุบน้ำยาวานิชครั้งแรก แสดงได้ดังรูปที่ 4.6 จะสังเกตเห็นว่าขดลวด แม่เหล็กที่ผ่านการชุบด้วยน้ำยาวานิชแล้วจะมีกวามแข็งแรง จากนั้นนำมาพันด้วยผ้าใยแก้วให้รอบ เพื่อเป็นฉนวนไฟฟ้าให้กับขดลวดแม่เหล็ก แล้วนำไปชุบน้ำยาวานิชอีกครั้ง ซึ่งจะได้ขดลวด แม่เหล็กทกขั้วหลังทำฉนวนไฟฟ้าเสร็จ แสดงได้ดังรูปที่ 4.7 จะสังเกตเห็นว่าขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว ทั้ง 6 ชุด มีลักษณะรูปร่างที่เหมือนกัน และมีอยู่หนึ่งชุดที่มีการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิไว้ภายใน ขดลวดแม่เหล็ก

รูปที่ 4.6 ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วหลังการชุบวานิชครั้งแรก

การวัดค่าความต้านทานขดลวดแม่เหล็กหกขั้วหลังทำฉนวนไฟฟ้าแล้วเสร็จ โดยใช้เทคนิค การวัดค่าความต้านทานแบบ 4 สาย เนื่องจากความต้านทานขดลวดแม่เหล็กมีค่าน้อยอยู่ในย่านของ มิลลิโอห์ม การวัดความต้านทานขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว แสดงได้ดังรูปที่ 4.8 ซึ่งเครื่องมือวัดค่าความ ต้านทานที่ใช้ คือ ADVANTEST R6552 digital multimeter และผลการวัดได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.1 จะสังเกตเห็นได้ว่าค่าความต้านทานของขดลวดแม่เหล็กทั้ง 6 ชุด มีค่าใกล้เคียงกัน

รูปที่ 4.7 ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วหลังทำฉนวนไฟฟ้า

รูปที่ 4.8 การวัดความต้านทานของขคลวดแม่เหล็กหกขั้ว

	ค่าความต้ำนทาน (มิลลิโอห์ม)							
งคตาลแทเนยบ (สิ่ง)	อ่านก่ากรั้งที่ 1 อ่านก่ากรั้งที่ 2		ค่าเฉลี่ย					
1	77.2	77.0	77.10					
2	77.0	77.2	77.10					
3	77.2	77.4	77.30					
4	77.0	76.9	76.95					
5 77.2		77.3	77.25					
6	77.1	77.3	77.20					

ตารางที่ 4.1 ค่าความต้านทานของขคลวคแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบใหม่ ที่ได้จาการวัด

4.5 การปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล

้งานวิจัยนี้ได้นำเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอกัปเปิลมาใช้วัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก หกขั้ว โดยการนำเซนเซอร์วัดอุณหภูมิมาใช้งาน ผู้วิจัยได้ดำนึงถึงความน่าเชื่อถือในการอ่านก่า อุณหภูมิที่แท้จริงของเซนเซอร์ จึงได้ดำเนินการปรับเทียบการวัดค่าอุณหภูมิของเซนเซอร์กับ เครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง คือ ANRITSU HA350K digital thermometer โดยได้นำเซนเซอร์วัด อุณหฏมิแบบเทอร์มอคัปเปิลมาทำการปรับเทียบจำนวน 4 ชุด ในจำนวนที่นำไปใช้งานทั้งหมด 10 ชุด และได้สร้างชุดปรับเทียบอุณหภูมิด้วยการติดเทอร์มอคัปเปิลไว้ที่แผ่นโลหะทองแดงขนาด เส้นผ่านศูนย์กลาง 50 มิลลิเมตร และมีความหนา 4 มิลลิเมตร ตำแหน่งตรงกลางของแผ่นทองแคง ติดตั้งหัววัดอุณหภูมิอ้างอิงไว้ ซึ่งชุดปรับเทียบอุณหภูมิที่สร้างขึ้น แสดงได้ดังรูปที่ 4.9 จะ สังเกตเห็นว่าเทอร์มอกัปเปิลทั้ง 4 ชุด ถูกยึดติดแน่นกับแผ่นทองแดงด้วยแผ่นพลาสติก และ ้ตำแหน่งของเทอร์มอกัปเปิลแต่ละชุดติดตั้งห่างจากหัววัดอุณหภูมิอ้างอิงเท่ากัน การปรับเทียบ อุณหภูมิมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้ นำชุดปรับเทียบอุณหภูมิเข้าตู้อบความร้อน โดยใช้ LENTON WHT high temperature ovens เพื่อใช้ปรับค่าอุณหภูมิการปรับเทียบจาก 30-80 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นช่วง อุณหภูมิของการใช้งานจริง ในการเพิ่มค่าอุณหภูมิของตู้อบความร้อนจะเพิ่มทีละ 5 องศาเซลเซียส และให้ระยะเวลาที่ตู้อบความร้อนทำให้แผ่นทองแคงมีอุณหภูมิเท่ากันทั่วทั้งแผ่นประมาณ 40 นาที ้แล้วจึงบันทึกค่าอุณหภูมิที่อ่านได้จากเครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง และค่าอุณหภูมิที่อ่านได้จากเทอร์ มอคัปเปิล โดยใช้เครื่องมืออ่านค่าอุณหภูมิให้กับเซนเซอร์ คือ Agilent 34970A data acquisition/switch unit การติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์ มอกัปเปิล แสดงได้ดังรูปที่ 4.10

รูปที่ 4.9 ชุดปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล

รูปที่ 4.10 การติดตั้งอุปกรณ์สำหรับการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

การปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิลทั้ง 4 ชุด ได้ดำเนินการปรับเทียบ จำนวน 3 ครั้ง และให้ผลการปรับเทียบอุณหภูมิ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 4.2 ผลที่ได้จากการ ปรับเทียบให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างเซนเซอร์วัดอุณหภูมิกับเครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง แสดง ได้ดังกราฟในรูปที่ 4.11 และ 4.12 จะสังเกตเห็นว่ากราฟในรูปที่ 4.11 เป็นการปรับเทียบครั้งที่ 1 เซนเซอร์วัดอุณหภูมิทั้ง 4 ชุด ให้ค่าใกล้เคียงกันมาก และมีลักษณะของกราฟเป็นเชิงเส้นไม่ปรากฏ ฮิสเตอรีซีส ซึ่งการปรับเทียบครั้งที่ 2 และ 3 ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน และสังเกตเห็นต่อไปว่ากราฟใน รูปที่ 4.12 เป็นการปรับเทียบครั้งที่ 1, 2 และ 3 เซนเซอร์วัดอุณหภูมิชุดที่ 1 ให้ค่าใกล้เคียงกันมากทั้ง 3 ครั้ง และมีลักษณะของกราฟเป็นเชิงเส้นไม่ปรากฏฮิสเตอรีซีส ซึ่งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิชุดที่ 2, 3 และ 4 ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน

ſ	าารปรับ	บเทียบ	ครั้งที่	1	การปรับเทียบครั้งที่ 2			การปรับเทียบครั้งที่ 3						
М	T1	T2	T3	T4	М	T1	T2	Т3	T4	М	T1	T2	Т3	T4
35.1	35.9	35.8	35.8	35.7	36.4	37.2	37.1	37.1	36.9	35.9	36.6	36.5	36.5	36.3
41.1	41.8	41.7	41.7	41.5	41.2	41.9	41.8	41.8	41.6	41.0	41.7	41.7	41.7	41.5
46.4	47.1	47.0	47.0	46.8	46.5	47.2	47.1	47.1	46.9	46.5	47.2	47.1	47.1	46.9
51.7	52.5	52.3	52.3	52.2	51.7	52.4	52.3	52.3	52.1	51.7	52.4	52.3	52.3	52.2
56.7	57.4	57.3	57.3	57.1	56.8	57.5	57.4	57.4	57.2	56.8	57.4	57.3	57.3	57.2
61.7	62.4	62.3	62.3	62.2	61.6	62.4	62.2	62.3	62.1	61.7	62.4	62.3	62.3	62.1
66.6	67.3	67.2	67.2	67.0	66.6	67.3	67.2	67.2	67.0	66.6	67.3	67.2	67.2	67.0
71.4	72.1	71.9	72.0	71.8	71.2	72.0	71.8	71.9	71.7	71.4	72.1	72.0	72.0	71.8
76.1	76.8	76.6	76.6	76.4	76.1	76.8	76.6	76.7	76.5	76.1	76.8	76.6	76.7	76.5
80.8	81.4	81.3	81.3	81.1	80.7	81.3	81.2	81.2	81.0	80.8	81.3	81.2	81.2	81.0
71.4	72.0	71.9	72.0	71.7	71.2	71.9	71.8	71.9	71.6	71.4	71.8	71.9	71.9	71.7
61.7	62.4	62.4	62.4	62.1	61.6	62.3	62.3	62.3	62.1	61.7	62.3	62.3	62.3	62.1
51.7	52.4	52.4	52.4	52.1	51.7	52.4	52.4	52.3	52.1	51.7	52.3	52.3	52.3	52.1
41.1	41.8	41.7	41.7	41.5	41.2	41.8	41.6	41.6	41.5	41.0	41.7	41.7	41.6	41.5

ตารางที่ 4.2 ผลการปรับเทียบเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล

<u>หมายเหตุ</u> M หมายถึง เครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง

T1, T2, T3 และ T4 หมายถึง เซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิล ชุดที่ 1, 2, 3

ແລະ 4 ຕານຄຳຄັບ

ค่าตัวเลขในตารางมีหน่วย องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเซนเซอร์วัดอุณหภูมิกับเครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง การปรับเทียบครั้งที่ 1

รูปที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเซนเซอร์วัดอุณหภูมิกับเครื่องมือวัดอุณหภูมิอ้างอิง การปรับเทียบครั้งที่ 1, 2 และ 3

บทที่ 5 การออกแบบและสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่ แเบบอัตโนมัติสามแกน

5.1 บทนำ

การวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหาขั้วที่ออกแบบขดลวดใหม่ มีความจำเป็นที่ต้องมีชุด เครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กที่มีความละเอียดสูง และสามารถเคลื่อนที่ได้ทั้งสามทิศทาง ผู้วิจัยจึงได้ ทำการศึกษาถึงความเป็นไปได้ที่จะจัดสร้างชุดเครื่องมือวัดดังกล่าว โดยพึ่งพาเทคโนโลยีที่มีอยู่ของ ศูนย์ปฏิบัติการวิจัยเครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนแห่งชาติ (ศซ.) ซึ่งได้ข้อสรุปว่ามีความสามารถที่ จะจัดสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กที่สามารถเคลื่อนที่ได้ทั้งสามทิศทาง และชุดเครื่องมือวัด ดังกล่าวสามารถใช้งานได้กับแม่เหล็กชนิดอื่นของเครื่องกำเนิดแสงสยาม โดยการจัดสร้างได้รับ การสนับสนุนจากศซ.

บทนี้จะอธิบายการออกแบบและจัดสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กที่สามารถเคลื่อนที่ ใด้แบบอัตโนมัติทั้งสามแกน โดยชุดเครื่องมือวัดดังกล่าวใช้งานกับแม่เหล็กหกขั้ว และแม่เหล็ก ชนิดอื่นของเครื่องกำเนิดแสงสยาม การออกแบบได้กำหนดคุณสมบัติเบื้องต้น ดังนี้ พิสัยของการ เคลื่อนที่แกน X เท่ากับ 0.25 เมตร พิสัยของการเคลื่อนที่แกน Y เท่ากับ 0.25 เมตร พิสัยของการ เคลื่อนที่แกน Z เท่ากับ 2.80 เมตร และความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ทั้งสามแกนน้อยกว่า 0.1 มิลลิเมตร การออกแบบชุดการเคลื่อนที่ทั้งสามแกนใช้มอเตอร์แบบขั้น (stepping motor) เป็นตัว ขับแกนหมุนแบบบอลล์สกรู (ballscrews) เพื่อทำหน้าที่บังคับให้เกิดการเคลื่อนที่ไปบนรางนำแนว ตรง (linear guideways) ที่ติดตั้งไว้แบบกู่ขนาน การวัดระยะทางการเคลื่อนที่ใช้เซนเซอร์วัด ระยะทางแบบเชิงเส้น และการวัดสนามแม่เหล็กใช้ชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ (hall probe) ติดตั้งไว้ที่ชุดการเคลื่อนที่แกน Y ซึ่งการเขียนโปรแกรมควบคุมแบบอัตโนมัติให้กับชุด เครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กดังกล่าวดำเนินการร่วมกับวิศวกรของ ศซ.

5.2 การออกแบบและสร้างส่วนประกอบ

ชุดการเกลื่อนที่แกน X ซึ่งมีแผนภาพดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 5.1 มีส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ฐานรองรับใช้ติดตั้งรางนำแนวตรงแบบกู่ขนาน ตรงกลางระหว่างรางนำแนวตรงติดตั้งแกนหมุน แบบบอลล์สกรูไว้ พร้อมกับติดตั้งมอเตอร์แบบขั้นที่ปลายด้านหนึ่งของแกนหมุนผ่านชุดต่อ
ประกอบ (coupling) เพื่อใช้เป็นตัวขับแกนหมุนบังคับให้เกิดการเคลื่อนที่ ด้านข้างของฐานรอง ติดตั้งเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น โดยยึดหัววัดของเซนเซอร์เข้ากับแผ่นรองรับชุดการ เคลื่อนที่แกน Y โดยที่แผ่นรองรับดังกล่าวติดตั้งอยู่บนรางนำแนวตรงและแกนหมุน การจัดสร้าง ส่วนประกอบชุดการเคลื่อนที่แกน Y ใช้วัสคุอะลูมิเนียม และจัดสร้างที่โรงเครื่องมือกลของ ศซ.

รูปที่ 5.1 แผนภาพชุคการเคลื่อนที่แกน X

ชุดการเคลื่อนที่แกน Y ซึ่งมีแผนภาพดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 5.2 มีรูปลักษณะที่คล้ายกับชุด การเคลื่อนที่แกน X โดยติดตั้งชุดการเคลื่อนที่แกน Y เข้ากับฐานยึด และที่บริเวณกลางของชุดการ เคลื่อนที่แกน Y ติดตั้งชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบที่ประกอบด้วย ฐานยึดชุดวัด สนามแม่เหล็ก ชุดบังคับการหมุน และหัววัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ การจัดสร้าง ส่วนประกอบชุดการเคลื่อนที่แกน Y ใช้วัสดุอะลูมิเนียม และจัดสร้างที่โรงเครื่องมือกลของ ศซ.

ชุดการเกลื่อนที่แกน Z ซึ่งมีแผนภาพดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 5.3 มีส่วนประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ฐานรองรับชุดที่ 1 ติดตั้งกับพื้น และใช้ติดตั้งฐานรองรับชุดที่ 2 โดยใช้นีอตปรับระดับยึดฐานทั้ง สองเข้าด้วยกัน ที่ด้านบนของฐานรองรับชุดที่ 2 ติดตั้งรางนำแนวตรงแบบคู่ขนาน ตรงกลาง ระหว่างรางนำแนวตรงติดตั้งแกนหมุนแบบบอลล์สกรูไว้ พร้อมกับติดตั้งมอเตอร์แบบขั้นที่ปลาย ด้านหนึ่งของแกนหมุนผ่านชุดต่อประกอบ เพื่อใช้เป็นตัวขับแกนหมุนบังคับให้เกิดการเคลื่อนที่ ด้านข้างของฐานรองรับชุดที่ 2 ติดตั้งเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น โดยยึดหัววัดของเซนเซอร์ เข้ากับแผ่นรองรับชุดการเคลื่อนที่แกน X โดยที่แผ่นรองรับดังกล่าวติดตั้งอยู่บนรางนำแนวตรงและ แกนหมุน การจัดสร้างฐานรองรับชุดที่ 1 และ 2 ใช้วัสดุเป็นเหล็กโครงสร้างมีความยาวประมาณ 3 เมตร สร้างโดยบริษัทเอกชน ส่วนการจัดสร้างส่วนประกอบชุดการเคลื่อนที่แกน Z ใช้วัสดุ อะลูมิเนียม และจัดสร้างที่โรงเครื่องมือกลของ ศซ.

รูปที่ 5.2 แผนภาพชุคการเคลื่อนที่แกน Y

รูปที่ 5.3 แผนภาพชุคการเคลื่อนที่แกน Z

เมื่อดำเนินการประกอบติดตั้งชุดการเกลื่อนที่แกน X ชุดการเกลื่อนที่แกน Y และชุดการ เกลื่อนที่แกน Z เข้าด้วยกัน จะได้ชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเกลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน ดัง แผนภาพที่แสดงไว้ในรูปที่ 5.4

รูปที่ 5.4 แผนภาพชุดเครื่องมือวัคสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน

5.3 การออกแบบและสร้างระบบควบคุมอัตโนมัติ

การออกแบบระบบควบคุมอัตโนมัติได้ดำเนินการร่วมกับทีมวิศวกรของ ศซ. โดยวิศวกร จะเป็นผู้เขียนโปรแกรมและทดสอบระบบควบคุม การเขียนโปรแกรมควบคุมใช้โปรแกรม LabVIEW ซึ่งสามารถแสดงหน้าจอของระบบควบคุมอัตโนมัติได้ดังรูปที่ 5.5 หลักการทำงานของ ระบบควบคุมอัตโนมัติ มีดังต่อไปนี้

โปรแกรมจะควบคุมมอเตอร์แบบขั้นทั้งสามแกน บังคับให้เกิดการเคลื่อนที่และหยุดตรง ตามตำแหน่งที่กำหนด โดยมีเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้นเป็นตัวบอกให้มอเตอร์แบบขั้นรู้ว่า อยู่ที่ตำแหน่งไหน และการบันทึกค่าสนามแม่เหล็กของชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ จะทำ การบันทึกค่าสนามแม่เหล็กพร้อมกับพิกัดตำแหน่ง XYZ พร้อมกัน

การเคลื่อนที่ทั้งสามแกน ต้องกำหนดตำแหน่งเป้าหมายการเคลื่อนที่ และความเร็วของการ เคลื่อนที่ โดยกำหนดเป็นจำนวนรอบของการหมุนต่อนาที เมื่อการเคลื่อนที่เข้าใกล้ตำแหน่ง เป้าหมาย โปรแกรมจะควบคุมให้มอเตอร์แบบขั้นลดความเร็วลงและหยุดตรงตำแหน่งที่กำหนด การวัดค่าสนามแม่เหล็กแบบโหมดปกติ (normal mode) คือ ต้องกำหนดตำแหน่งเป้าหมาย ของการเกลื่อนที่ ความเร็วของการเกลื่อนที่ และระยะห่างที่ต้องการให้บันทึกค่าสนามแม่เหล็ก โดย การทำงานชุดการเกลื่อนที่จะเริ่มจากจุดเริ่มต้นและเกลื่อนที่ไปยังเป้าหมาย และขณะเกลื่อนที่ชุดวัด สนามแม่เหล็กจะบันทึกก่าสนามแม่เหล็กทุกระยะห่างที่กำหนดไว้

การวัดค่าสนามแม่เหล็กแบบโหมคค้นหา (find mode) คือ ต้องกำหนดตำแหน่งเป้าหมาย ของการเคลื่อนที่ ความเร็วของการเคลื่อนที่ ระยะห่างที่ต้องการให้มีการบันทึกค่าสนามแม่เหล็ก และจำนวนครั้งการบันทึกค่าสนามแม่เหล็กต่อจุด โดยการทำงานชุดการเคลื่อนที่จะเริ่มจาก จุดเริ่มต้นและเคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายที่กำหนด ผ่านเป้าหมายแรกห่างจากจุดเริ่มต้นเท่ากับระยะห่าง ที่กำหนดไว้ ซึ่งชุดการเคลื่อนที่จะหยุดและทำการบันทึกค่าสนามแม่เหล็กตามจำนวนครั้งที่กำหนด ไว้ จากนั้นจะเคลื่อนที่ต่อไปยังเป้าหมายที่สองคือมีระยะห่างออกไปอีกเท่ากับระยะห่างกำหนดไว้ จนกว่าจะถึงเป้าหมายสุดท้ายที่กำหนด ชุดการเคลื่อนที่ถึงจะหยุดการทำงาน

รูปที่ 5.5 หน้าจอระบบควบคุมอัตโนมัติโดยโปรแกรม LabVIEW

5.4 การประกอบติดตั้ง

การประกอบติดตั้งชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน ใช้ ้อุปกรณ์เครื่องมือร่วมกับส่วนประกอบที่จัดสร้างขึ้น ได้แก่ มอเตอร์แบบขั้น ชุดต่อประกอบ แกน หมุนแบบบอลล์สกรู รางนำแนวตรง และเซนเซอร์วัคระยะทางแบบเชิงเส้น (ดูรายละเอียคเพิ่มเติม ในภาคผนวก ง) การประกอบติดตั้งใช้เครื่องมือวัดต่าง ๆ ดังนี้ เครื่องมือวัดระยะทางแบบสามมิติใช้ FARO laser tracker Xi (FARO Technologies, 2002) กล้องวัดระดับใช้ Leica NAK2 automatic level (Leica Geosystem, 2002) เครื่องมือวัคระนาบเอียงใช้ Wyler leveltronic NT (WYLER AG, 2002) การประกอบติดตั้งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ เริ่มจากชุดการเกลื่อนที่แกน Z โดยติดตั้งฐานรองรับ ้ชุดที่ 1 กับพื้น และประกอบฐานรองรับชุดที่ 2 พร้อมกับปรับระดับความสูงและระนาบ จากนั้น ติดตั้งรางนำแนวตรงแบบคู่ขนานไว้ และติดตั้งแกนหมุนแบบบอลล์สกรูอยู่ตรงกลางและขนานกับ รางนำแนวตรง แล้วประกอบแผ่นรองรับชุดการเกลื่อนที่แกน X เข้ากับรางนำแนวตรงและแกน หมุน จากนั้นติคมอเตอร์ที่ปลายค้านหนึ่งของแกนหมุนผ่านชุคต่อประกอบ การประกอบชุดการ เคลื่อนที่แกน X และชุดการเคลื่อนที่แกน Y ก็ใช้หลักการเดียวกันดังที่ได้อธิบายไว้ในข้างต้น ประกอบชุดการเคลื่อนที่แกน X เข้ากับชุดการเคลื่อนที่แกน Z แล้วปรับระนาบและแนวตั้งฉากกับ แกน Z จากนั้นประกอบชุดการเคลื่อนที่แกน Y เข้ากับชุดการเคลื่อนที่แกน X พร้อมกับปรับแนวให้ ตั้งฉากกับแกน X และแกน Z เมื่อประกอบติดตั้งชุดการเกลื่อนที่แล้วเสร็จจะดำเนินการติดตั้ง เซนเซอร์วัคระยะทางแบบเชิงเส้น การติดตั้งเซนเซอร์วัคระยะทางได้ทำเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อ ้ป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อตัวเซนเซอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่มีความละเอียดสูง ชุดเครื่องมือ ้วัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกนเมื่อประกอบติดตั้งเสร็จ แสดงได้ดังรูปที่ 5.6

5.5 การทดสอบชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน

การทดสอบคุณสมบัติของชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน มีดังนี้ วัดระยะทางของการเคลื่อนที่ วัดก่าความกลาดเกลื่อนของการเคลื่อนที่ และทดสอบ โปรแกรมควบคุมอัตโนมัติที่พัมนาขึ้น การวัดระยะทางของการเคลื่อนที่และความกลาดเคลื่อนของ การเคลื่อนที่ด้วยเครื่องมือวัดระยะทางแบบสามมิติ โดยดำเนินการดังนี้ สร้างระบบพิกัดอ้างอิง XYZ จากนั้นติดตั้งเซนเซอร์ของเครื่องมือวัดระยะทางแบบสามมิติไว้บนฐานยึดชุดวัด สนามแม่เหลีก และทดสอบการเคลื่อนที่แกน X ในขณะที่แกน Y และแกน Z ไม่มีการเคลื่อนที่ เมื่อ โปรแกรมสั่งให้มีการเคลื่อนที่ในแกน X และทำการบันทึกก่าระยะทางการเกลื่อนที่ทั้งสามแกน ด้วยเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น และเครื่องมือวัดระยะทางแบบสามมิติ การทดสอบลักษณะ ดังกล่าวจะให้ผลของกวามกลาดเกลื่อนจากระบบพิกัดอ้างอิงอย่างไร และระยะทางที่วัดได้จาก เครื่องมือวัดทั้งสองชนิดแตกต่างกันอย่างไร ผลการทดสอบทั้งสามแกนสรุปได้ดังนี้

รูปที่ 5.6 ชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน

โปรแกรมควบคุมอัต โนมัติที่พัฒนาขึ้น สามารถควบคุมการเคลื่อนที่แกน X และแกน Y ได้ ละเอียดถึง 0.02 มิลลิเมตร และควบคุมการเคลื่อนที่แกน Z ได้ละเอียดถึง 0.05 มิลลิเมตร ซึ่งค่าความ ละเอียดของการเคลื่อนที่วัด โดยเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น

การวัคระยะทางของการเคลื่อนที่ โดยเครื่องมือวัคระยะทางแบบสามมิติและเซนเซอร์วัค ระยะทางแบบเชิงเส้นให้ผลลัพธ์เท่ากัน ซึ่งขณะใช้งานจริงจะใช้เซนเซอร์วัคระยะทางแบบเชิงเส้น เป็นตัววัคระยะทาง

พิสัยของการเคลื่อนที่แนวแกน X เท่ากับ 240 มิลลิเมตร แนวแกน Y เท่ากับ 240 มิลลิเมตร และแนวแกน Z เท่ากับ 2,650 มิลลิเมตร

ความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ในแต่ละแกน แสดงได้ดังกราฟในรูปที่ 5.7 จะเห็นได้ว่า ในรูปที่ 5.7 (ก) เป็นการเคลื่อนที่ตามแนวแกน X โดยมีค่าความคลาดเคลื่อน Y ซึ่งหมายถึง ความไม่ สม่ำเสมอของระนาบแกน X และค่าความคลาดเคลื่อน Z หมายถึง ความไม่สม่ำเสมอของแกน X โดยเทียบกับระบบพิกัดอ้างอิง ในรูปที่ 5.7 (ข) เป็นการเคลื่อนที่ตามแนวแกน Y และค่าความ คลาดเคลื่อน X หมายถึง ความไม่สม่ำเสมอของระนาบแกน Y และค่าความคลาดเคลื่อน Z หมายถึง

(ค)

รูปที่ 5.7 ความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ทั้งสามแกน (ก) ความคลาดเคลื่อนแกน X (ข) ความคลาดเคลื่อนแกน Y (ค) ความคลาดเคลื่อนแกน Z

ความไม่สม่ำเสมอของแกน Y โดยเทียบกับระบบพิกัดอ้างอิง ในรูปที่ 5.7 (ค) เป็นการเคลื่อนที่ตาม แนวแกน Z และค่าความคลาดเคลื่อน X หมายถึง ความไม่สม่ำเสมอของแกน Z และค่าความ คลาดเคลื่อน Y หมายถึง ความไม่สม่ำเสมอของระนาบแกน Z โดยเทียบกับระบบพิกัดอ้างอิง ซึ่งค่า ความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ทั้งสามแกนอยู่ในช่วง ± 0.025 มิลลิเมตร

5.6 สรุป

การออกแบบและจัดสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติทั้งสามแกน เพื่อใช้วัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ และใช้งานกับเครื่อง กำเนิดแสงสยาม กาจัดสร้างสามารถควบคุมการเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติได้ทั้งสามแกน การควบคุม สามารถดำเนินการได้ทีละแกน โดยมีพิสัยของการเคลื่อนที่แกน X เท่ากับ 240 มิลลิเมตร พิสัยของ การเคลื่อนแกน Y เท่ากับ 240 มิลลิเมตร และพิสัยของการเคลื่อนที่แกน Z เท่ากับ 2,650 มิลลิเมตร ซึ่งจะสังเกตเห็นว่าพิสัยของการเคลื่อนที่น้อยกว่าที่กำหนดไว้เบื้องต้น เนื่องจากได้ติดตั้งลิมิตสวิตช์ ไว้ที่หัวและท้ายของชุดการเคลื่อนที่ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการชนของชุดการเคลื่อนที่กับฐานยึด แกนหมุน การเคลื่อนที่ทั้งสามแกนมีความละเอียดของการเคลื่อนที่แกน X และแกน Y เท่ากับ 0.02 มิลลิเมตร และแกน Z เท่ากับ 0.05 มิลลิเมตร โดยการเคลื่อนที่ทั้งสามแกนมีค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ ในช่วง ± 0.025 มิลลิเมตร ซึ่งค่าความกลาดเคลื่อนดังกล่าวมีก่าน้อยกว่าที่ออกแบบไว้เบื้องต้น และ ความกลาดเคลื่อนก่าดังกล่าวมีความเหมาะสมสำหรับการวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้ว และ แม่เหล็กชนิดอื่นของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

บทที่ 6

การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กใหม่

6.1 บทนำ

้งคลวดแม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบและจัดสร้างขึ้นใหม่จำนวน 6 ชุด จะได้รับการ ้ติดตั้งเข้ากับโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิมที่ถอดออกมาจากวงกักเก็บอิเล็กตรอน เพื่อทำการ ทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็ก ดังนี้ การวัดสนามแม่เหล็กด้วยชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็ก ้เคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน และการวัคอณหภมิขคลวคแม่เหล็กด้วยเซนเซอร์วัคอณหภมิแบบ เทอร์มอกัปเปิลที่ติดตั้งไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ของขดลวดแม่เหล็ก ผลที่ได้จากการวัดจะนำไป ้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการคำนวณโดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนั้น บทนี้จะ ้นำเสนอการทคสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กใหม่ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ ้ติดตั้งขดถวดแม่เหล็กใหม่เข้ากับโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม จากนั้นติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วชุด ้ดังกล่าวเข้ากับชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกนพร้อมกับทำการ ปรับแนว (alignment) จากนั้นดำเนินการวัดค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่สัมพันธ์กับระยะทาง เพื่อใช้กำนวณก่ากวามแรงสนามแม่เหล็ก และวัดก่ากวามหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่ แกน X สัมพันธ์กับระยะทางแกน z เพื่อใช้คำนวณค่าความยาวสนามแม่เหล็ก และทำการวัคค่าอุณหภูมิ ้งคลวดแม่เหล็กเมื่อรับการจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กเป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง เมื่อคำเนินการทคสอบ ้คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วเสร็จ แม่เหล็กชุดคังกล่าวจะถูกนำไปติดตั้งใช้งานในวงกักเก็บ ้อิเล็กตรอนร่วมกับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่นที่ทำงานในฟังก์ชันเดียวกัน

6.2 การติดตั้งขดลวดแม่เหล็กและการปรับแนวสำหรับวัดสนามแม่เหล็ก

งดลวดแม่เหล็กหกขั้วที่จัดสร้างขึ้นใหม่จำนวน 6 ชุด ดังที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 4 ทำการ เชื่อมต่อสายไฟขนาดเท่ากับเส้นลวดที่ใช้พันขดลวดแม่เหล็ก เพื่อใช้สำหรับต่ออนุกรมขดลวด แม่เหล็ก การติดตั้งขดลวดแม่เหล็กใหม่เริ่มด้วยการถอดโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้วออกเป็น 2 ส่วน คือ โครงสร้างด้านบนที่ประกอบด้วยขั้วแม่เหล็ก 3 ขั้ว และโครงสร้างด้านล่างที่ประกอบด้วย ขั้วแม่เหล็ก 3 ขั้ว จากนั้นถอดขั้วแม่เหล็กพร้อมกับขดลวดแม่เหล็กชุดเดิมออก และติดตั้งขดลวด แม่เหล็กชุดใหม่แทนที่แล้วทำการประกอบคืน โครงสร้างของแม่เหล็กหกขั้วถูกออกแบบมาให้มี การถอดออกและประกอบคืน โดยที่ไม่ทำให้พิกัดทางกายภาพของโครงสร้างแม่เหล็กเปลี่ยนแปลง

รูปที่ 6.1 การถอดและประกอบขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว

การถอดและประกอบขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว แสดงได้ดังรูปที่ 6.1 จะสังเกตเห็นว่าที่ ขั้วแม่เหล็กมีรูสำหรับขันน็อต 2 รู และรูสำหรับยึดด้วยสลัก 2 รู ซึ่งรูสำหรับยึดสลักดังกล่าวจะเป็น ตัวบังกับให้พิกัดทางกายภาพของโครงสร้างแม่เหล็กไม่เปลี่ยนแปลง เมื่อดำเนินการติดตั้งขดลวด แม่เหล็กใหม่เสร็จ และทำการต่ออนุกรมขดลวดแม่เหล็กทั้ง 6 ชุด จากนั้นทำการวัดค่าฉนวนไฟฟ้า ระหว่างขดลวดแม่เหล็กกับโครงแม่เหล็ก โดยใช้เครื่องมือวัด ADVANTEST R6552 digital multimeter และให้ก่าความเป็นฉนวนไฟฟ้ามากกว่า 100 เมกกะโอห์ม ซึ่งมีความเหมาะสมต่อการ ใช้งาน แม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ แสดงได้ดังรูปที่ 6.2 จะสังเกตเห็น ได้ว่ารูปที่ 6.2 (ก) ขดลวดแม่เหล็กมีการต่ออนุกรมกัน และสลับทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้า เพื่อให้เกิดขั้วเหนือและขั้วใต้ตามต้องการ ลูกศรที่แสดงไว้แสดงทิศทางการไหลของกระแสไฟฟ้า และอาจสังเกตเห็นต่อไปว่าขดลวดแม่เหล็กใหม่ถูกออกแบบและสร้างขึ้นมีขนาดรูปร่างที่เหมาะสม กับโครงสร้างแม่เหล็ก เมื่อติดตั้งแล้วขดลวดแม่เหล็กไม่แน่นเกินไปยังมีช่องว่างสำหรับการระบาย ความร้อนได้ดี

(fl)

รูปที่ 6.2 แม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ (ก) ด้านหน้าแม่เหล็กหกขั้ว (ข) ด้านหลังแม่เหล็กหกขั้ว การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วเข้ากับชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสาม แกน เริ่มด้วยการติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วให้ได้ระดับและระนาบ โดยใช้กล้องวัดระดับและเครื่องมือวัด ระนาบเอียง จากนั้นปรับระบบพิกัดของแม่เหล็กหกขั้วและระบบพิกัดของชุดเครื่องมือวัด สนามแม่เหล็กดังกล่าวให้อยู่ในระบบพิกัดเดียวกัน โดยใช้เครื่องมือวัดระยะทางแบบสามมิติ จากนั้นหาตำแหน่งของหัววัดสนามแม่เหล็กเทียบกับพิกัดของแม่เหล็กหกขั้ว โดยใช้กล้องวัดมุม TOPCON GTS-710 electronic total station (TOPCON, 2000) และกล้องวัดระดับ การติดตั้ง แม่เหล็กหกขั้วสำหรับวัดสนามแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.3

รูปที่ 6.3 การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วสำหรับวัดสนามแม่เหล็ก

6.3 การวัดสนามแม่เหล็ก

การวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กใหม่ ด้วยชุดเครื่องมือวัด สนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน และชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ Group3 DTM-151 digital teslameter (Group3 Technology, 2000) โดยมีแหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้าตรงแบบ กระแสคงที่ Sorensen SGI DC power suppy (Sorensen, 2004) เป็นตัวจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก การ วัดสนามแม่เหล็กจะจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กสูงสุดประมาณ 120 เปอร์เซ็นต์ ของค่าพิกัดออกแบบ

การวัคค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่สัมพันธ์กับระยะทางแกน X จาก -50 มิลลิเมตร ถึง +50 มิลลิเมตร ที่ Y=0 และ Z=0 และกระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์ ผลที่ได้จากการวัคให้ กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X แสดงได้ดังรูปที่ 6.4 จะสังเกตเห็นว่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กมีรูปทรงแบบพาราโบลาเมื่อพิจารณาตามระยะทาง แกน X และที่จุดศูนย์กลางแม่เหล็กที่ X=0 ให้ค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กเป็นศูนย์ และ สังเกตเห็นต่อไปว่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กแปรผันกับกระแสป้อนแม่เหล็กในลักษณะการ แปรผันตรง ซึ่งผลที่แสดงไว้ในกราฟรูปที่ 6.4 คำนวณความแรงสนามแม่เหล็กได้ดังสมการที่ (2-7) โดยอาศัยฟังก์ชันพหุนามที่ได้จากการถดถอยเชิงเลข ให้ค่าความแรงสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อน แม่เหล็กค่าต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 6.1 จะสังเกตเห็นได้ว่าความแรงสนามแม่เหล็กกี่กระ กระแสป้อนแม่เหล็กมีความสัมพันธ์กันแบบเชิงเส้น

รูปที่ 6.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X ที่ Y=0 และ Z=0 ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์

เมื่อนำผลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ ดังที่แสดงไว้ในตาราง ที่ 6.1 และผลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 2.2 มาเปรียบเทียบกัน ให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.5 จะสังเกตเห็นว่าผลที่ได้จากการวัดให้ก่าใกล้เกียงกัน เมื่อลากเส้นเชื่อมต่อระหว่างจุดข้อมูลแสดงให้ เห็นว่าเส้นทั้งสองทับกันสนิท ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ของการออกแบบที่ต้องการให้แม่เหล็กหก ขั้วชุดใหม่ ทำงานร่วมกับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่น ๆ ที่อยู่ในฟังก์ชันเดียวกันได้

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)
4	22.7836
6	33.6344
8	44.4756
10	55.3238
12	66.1878
14	77.0080
16	87.7408
18	98.4192
20	109.0378
22	119.6324
24	130.1652

ตารางที่ 6.1 ความแรงสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่

รูปที่ 6.5 ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ได้จากการวัด

เมื่อนำผลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ ดังที่แสดงไว้ในตาราง ที่ 6.1 และผลที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรม POISSON ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.3 มา เปรียบเทียบกัน ให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.6 จะสังเกตเห็นว่าผลที่ได้จากการวัดกับผลที่ได้จากการคำนวณให้ค่าใกล้เคียงกัน เมื่อลากเส้นเชื่อมต่อระหว่างจุดข้อมูลช่วงค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 4-20 แอมแปร์ แสดงให้เห็นว่า เส้นทั้งสองทับกัน และสังเกตเห็นต่อไปว่าเส้นกราฟเริ่มมีลักษณะของส่วนโด้งปรากฏให้เห็นตั้งแต่ ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 22 แอมแปร์ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระแสป้อนแม่เหล็กที่ค่าดังกล่าว เริ่มทำให้เกิดการอิ่มตัวของแถนแม่เหล็ก

รูปที่ 6.6 ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ได้จากการวัด และการคำนวณ โดยโปรแกรม POISSON

เมื่อนำผลที่ได้จากการวัดแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ ดังที่ได้แสดงไว้ใน ตารางที่ 6.1 และผลที่ได้จากการกำนวณด้วยโปรแกรม RADIA ดังที่ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.4 มาเปรียบเทียบกัน ให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.7 จะสังเกตเห็นว่าผลที่ได้จากการวัดกับผลที่ได้จากการกำนวณมีแนวโน้มใน ทิศทางเดียวกัน และสังเกตเห็นต่อไปว่าผลที่ได้จากการวัดให้ก่าความแรงสนามแม่เหล็กมากกว่าผล ที่ได้จากการกำนวณ

รูปที่ 6.7 ความสัมพันธ์ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ได้จากการวัด และการคำนวณ โดยโปรแกรม RADIA

การวัดก่าดวามหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่สัมพันธ์กับระยะทางแกน Z ที่ค่า Z จาก –∞ ถึง +∞ ที่ Y=0 และที่ก่า X ห่างจากสูนย์กลางแม่เหล็กเท่ากับ 11, 22 และ 33 มิลลิเมตร ที่ก่าพิกัด กระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ผลที่ได้จากการวัดให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างความ หนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z แสดงได้ดังรูปที่ 6.8 จะสังเกตเห็นว่าที่ก่า X ห่างออก จากสูนย์กลางแม่เหล็กมากขึ้นจะเกิดความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กมากขึ้นด้วย และสังเกตเห็น ต่อไปว่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กมีก่าคงที่ช่วงหนึ่งที่บริเวณตอนกลางของแม่เหล็ก และมีก่า ลดลงตามระยะห่างจากสูนย์กลางแม่เหล็ก ซึ่งผลที่แสดงไว้ในกราฟรูปที่ 6.8 คำนวณก่าความยาว สนามแม่เหล็กได้ดังสมการที่ (2-8) โดยวิธีการอินทีเกรตเชิงเลข ให้ก่าความยาวสนามแม่เหล็กที่ก่า X เท่ากับ 11, 22 และ 33 มิลลิเมตร มีก่าเท่ากับ 230.72, 230.54 และ 230.49 มิลลิเมตร ตามลำดับ ซึ่ง ก่าเฉลี่ยของความยาวสนามแม่เหล็กประมาณ 230.6 มิลลิเมตร โดยที่ความยาวสนามแม่เหล็กขนาด ดังกล่าวมีระยะทางจากแกน Z ที่ –115.3 มิลลิเมตร ถึง +115.3 มิลลิเมตร และจะเห็นได้ว่าความยาว สนามแม่เหล็กมีก่าแตกต่างจากก่าเฉลี่ยน้อยมาก แสดงให้เห็นว่ากวามยาวสนามแม่เหล็กมีการ เปลี่ยนแปลงน้อยมากตามระยะทางแกน X และเมื่อเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการคำนวณด้วย โปรแกรม RADIA ที่ให้ก่าความยาวสนามแม่เหล็ก 230 มิลลิเมตร จะเห็นได้ว่ามีก่าใกล้เกียงกันมาก กับการวัด

รูปที่ 6.8 ความสัมพันธ์ระหว่างความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ Y=0 และค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์

ตารางที่ 6.2 ความยาวสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่

กระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	ความยาวสนามแม่เหล็ก (mm)
4	231.17
6	231.08
8	231.00
10	230.87
12	230.75
14	230.66
16	230.61
18	230.55
20	230.49
22	230.46
24	230.43

การวัดค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่สัมพันธ์กับระยะทางแกน Z ที่ค่า Z จาก –∞ ถึง +∞ ที่ Y=0 และที่ค่า X ห่างจากสูนย์กลางแม่เหล็กเท่ากับ 33 มิลลิเมตร และที่ค่ากระแสป้อน แม่เหล็ก 4-24 แอมแปร์ ผลที่ได้จากการวัดให้ค่าความยาวสนามแม่เหล็กที่กระแสป้อนแม่เหล็กค่า ต่าง ๆ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 6.2 จะสังเกตเห็นว่าความยาวสนามแม่เหล็กมีการเปลี่ยนแปลง เล็กน้อย โดยให้ก่าเฉลี่ยของความยาวสนามแม่เหล็กประมาณ 230.7 มิลลิเมตร อาจกล่าวได้ว่าความ ยาวสนามแม่เหล็กมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากเมื่อเทียบกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ซึ่งการวัด สนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กใหม่ แสดงได้ดังรูปที่ 6.9

รูปที่ 6.9 การวัคสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวดแม่เหล็กชุดใหม่

6.4 การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก

การออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ได้กำหนดค่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กสูงสุดไม่เกิน 60 องศาเซลเซียส ที่ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ซึ่งผลที่ได้จากการวัดอุณหภูมิขดลวด แม่เหล็กจะเป็นตัวชี้วัดได้ว่าการออกแบบมีความถูกด้องเหมาะสมอย่างไร โดยใช้เซนเซอร์วัด อุณหภูมิแบบเทอร์มอคัปเปิลที่ติดตั้งตามตำแหน่งต่าง ๆ ทั้งภายในและที่ผิวของขดลวดแม่เหล็ก อาจดูตำแหน่งติดตั้งเซนเซอร์ได้ ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 4.3 และเครื่องมือวัดที่ใช้บันทึกค่าอุณหภูมิ ให้กับเซนเซอร์ใช้ AGILENT 34970A data acquisition/switch unit การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก จะจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กสูงสุดประมาณ 120 เปอร์เซ็นต์ ของค่าพิกัดออกแบบ การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16, 18, 20, 22 และ 24 แอมแปร์ เป็นระยะเวลานาน 12 ชั่วโมง ผลที่ได้จากการวัดให้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขดลวด แม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.10, 6.11, 6.12, 6.13 และ 6.14 ตามลำดับ จะสังเกตเห็นว่าในรูปเหล่านี้ทางด้านขวาของรูปปรากฏเลข 1-10 ตามแนวตั้ง หมายถึง ตำแหน่งที่ติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิ

จากกราฟรูปที่ 6.10 จะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน 1.5 องศาเซลเซียส และสังเกตเห็นต่อไปว่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า 45 องศา เซลเซียส และอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กมีค่าประมาณ 39 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าอุณหภูมิ แตกต่างกันอยู่ถึง 6 องศาเซลเซียส โดยประมาณ

จากกราฟรูปที่ 6.11 จะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน 2 องศาเซลเซียส และสังเกตเห็นต่อไปว่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า 51 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กมีค่าประมาณ 44 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าอุณหภูมิที่แตกต่างกัน อยู่ถึง 7 องศาเซลเซียส โดยประมาณ

จากกราฟรูปที่ 6.12 จะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็ก ที่ตำแหน่งเซนเซอร์ 1-8 ให้ค่าใกล้เคียงกัน และมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน 2.5 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิที่ผิวขดลวด แม่เหล็ก ที่ตำแหน่งเซนเซอร์ 9-10 ให้ค่าใกล้เคียงกันประมาณ 49 องศาซลเซียส และสังเกตเห็น ต่อไปว่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า 58 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าอุณหภูมิที่แตกต่างกัน อยู่ถึง 9 องศาเซลเซียส โดยประมาณ ซึ่งค่าอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ตำแหน่งเซนเซอร์ 1-10 เรียงลำดับจากค่าสูงสุดไปต่ำสุด ได้ดังต่อไปนี้ ตำแหน่งติดตั้งเซนเซอร์ 5, 3, 2, 6, 4, 8, 1, 7, 9 และ 10 ให้ค่าอุณหภูมิเท่ากับ 58, 57.8, 57.4, 57.2, 56.8, 56.5, 56.4, 55.5, 49 และ 48.7 องศาเซลเซียส ตามลำดับ

จากกราฟรูปที่ 6.13 จะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน 3 องศาเซลเซียส และสังเกตเห็นต่อไปว่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า 66 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กมีค่าประมาณ 55 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าอุณหภูมิที่แตกต่างกัน อยู่ถึง 10 องศาเซลเซียส โดยประมาณ

จากกราฟรูปที่ 6.14 จะสังเกตเห็นว่าอุณหภูมิภายในขดลวดแม่เหล็กมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน 3.5 องศาเซลเซียส และสังเกตเห็นต่อไปว่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กมีค่า 78 องศา เซลเซียส และอุณหภูมิที่ผิวขดลวดแม่เหล็กมีค่าประมาณ 67 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าอุณหภูมิที่ แตกต่างกันอยู่ถึง 11 องศาเซลเซียส

รูปที่ 6.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขคลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแส ป้อนแม่เหล็ก ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 16 แอมแปร์

รูปที่ 6.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแส ป้อนแม่เหล็ก ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 18 แอมแปร์

รูปที่ 6.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแส ป้อนแม่เหล็ก ที่ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์

รูปที่ 6.13 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแส ป้อนแม่เหล็ก ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 22 แอมแปร์

รูปที่ 6.14 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กกับระยะเวลาจ่ายกระแส ป้อนแม่เหล็ก ที่ค่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 24 แอมแปร์

เมื่อนำผลการกำนวณโดยโปรแกรม COSMOSWorks ที่แสดงไว้ในกราฟรูปที่ 3.12 และผล การวัดมาเปรียบเทียบกัน ให้กราฟกวามสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับ ระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.15 จะสังเกตเห็นว่าผลการกำนวณและการวัด มีแนวโน้มในทิศทางเดียวกัน และกราฟกวามสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวด แม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก แสดงได้ดังรูปที่ 6.16 จะสังเกตเห็นว่าผลการกำนวณและการวัดมี ค่าใกล้เกียงกันในช่วงกระแสป้อนแม่เหล็ก ถึง 20 แอมแปร์ และที่กระแสป้อนแม่เหล็ก 22 แอมแปร์ ขึ้นไป จะเห็นว่าอุณหภูมิเริ่มมีก่าแตกต่างกันมากขึ้น และที่กระแสป้อนแม่เหล็ก 24 แอมแปร์ เส้นกราฟที่ได้จากการวัดมีลักษณะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งการออกแบบขดลวดแม่เหล็กที่ใช้การ ระบายความร้อนด้วยอากาศ ก่าความหนาแน่นกระแสป้อนแม่เหล็กการมีก่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.5 แอมแปร์ต่อตารางมิลลิเมตร (Tanabe, 2005) ซึ่งการวิจัยนี้ได้ใช้ข้อกำหนดดังกล่าวสำหรับประมาณ การถึงเส้นลวดที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ พบว่าเส้นลวดคือ EIW 2.8 x 5.0 ตารางมิลลิเมตร สามารถรองรับกระแสได้ไม่เกิน 21 แอมแปร์ ไม่เช่นนั้นอุณหภูมิของขดลวดจะเพิ่มสูงขึ้นแบบไม่ เป็นเชิงเส้น ดังปรากฏการณ์ที่แสดงไว้ในรูปที่ 6.16

เมื่อทคสอบกุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วเสร็จ แม่เหล็กหกขั้วชุคดังกล่าวถูกนำไปติดตั้งใช้ งานร่วมกับแม่เหล็กหกขั้วตัวอื่น ๆ ที่ทำงานฟังก์ชันเดียวกัน ในวงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่อง กำเนิดแสงสยาม ซึ่งการใช้งานแม่เหล็กหกขั้วชุคดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดผลในทางลบต่อการกักเก็บ อิเล็กตรอน แสดงให้เห็นว่าการออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วและเทคนิคการสร้างขดลวดแม่เหล็ก ใหม่มีความถูกต้องเหมาะสม การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วชุดดังกล่าวใช้งาน แสดงได้ดังรูปที่ 6.17

รูปที่ 6.15 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กกับ ระยะเวลาจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ค่ากระแส 16-24 แอมแปร์

รูปที่ 6.16 ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิชั้นในสุดของขคลวดแม่เหล็กกับ กระแสป้อนแม่เหล็ก ที่ค่า 16-24 แอมแปร์

รูปที่ 6.17 การติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่

6.5 สรุป

การทดสอบกุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ โดยการวัด สนามแม่เหล็กใช้ชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกนที่พัฒนาขึ้น ร่วมกับ ชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กใช้เซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบ เทอร์มอกัปเปิลที่ติดตั้งไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ทั้งภายในขดลวดแม่เหล็กและที่ผิวของขดลวด

แม่เหล็ก ซึ่งผลที่ได้จากการทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้ว สามารถสรุปผลได้ ดังต่อไปนี้ แม่เหล็กหกขั้วที่ออกแบบขดลวดใหม่และแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิม ให้กราฟความสัมพันธ์ ระหว่างความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 6.5 แสดงให้เห็นว่า แม่เหล็กทั้งสองมีคุณสมบัติทางแม่เหล็กเหมือนกัน

ความแรงสนามแม่เหล็กที่ได้จากการวัดมีค่าใกล้เคียงกับผลที่ได้จากการคำนวณ การ คำนวณโดยโปรแกรม POISSON ให้ผลลัพธ์ใกล้เคียงกับการวัดมากกว่าผลที่ได้จากการคำนวณโดย โปรแกรม RADIA ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 6.6 และ 6.7 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคำนวณก่าความแรง สนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม POISSON มีความเหมาะสมกว่าโปรแกรม RADIA

ความยาวสนามแม่เหล็กที่ได้จากการวัคมีค่าประมาณ 230.6 มิลลิเมตร และผลที่ได้จากการ คำนวณโดยโปรแกรม RADIA มีค่าเท่ากับ 230 มิลลิเมตร ซึ่งให้ค่าใกล้เคียงกันมาก แสดงให้เห็นว่า การคำนวณความยาวสนามแม่เหล็กโดยโปรแกรม RADIA มีความถูกต้องเหมาะสม อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ได้จากการวัดมีก่าใกล้เกียงกับผลที่ได้จากการกำนวณโดย โปรแกรม COSMOSWorks ดังที่แสดงไว้ในรูปที่ 6.16 ซึ่งพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ ให้ก่าอุณหภูมิที่ชั้นในสุดของขดลวดแม่เหล็กประมาณ 58 องศาเซลเซียส จะเห็นได้ว่าก่าอุณหภูมิ สูงสุดของขดลวดแม่เหล็กที่วัดได้มีก่าน้อยกว่าพิกัดออกแบบอยู่ถึง 2 องศาเซลเซียส แสดงให้เห็นว่า การเลือกขนาดเส้นลวดและการจัดเรียงเส้นลวดมีความถูกต้องเหมาะสม และโปรแกรม COSMOSWorks แสดงให้เห็นว่าสามารถนำมาประมาณก่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กได้

เมื่อพิจารณาถึงการใช้งานแม่เหล็กหกขั้วชุดดังกล่าวในวงกักเก็บอิเล็กตรอนของเครื่อง กำเนิดแสงสยาม ย่อมแสดงให้เห็นว่าการออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่โดยอาศัยโปรแกรม สำเร็จรูปในการคำนวณให้ความน่าเชื่อถือสูง และการจัดสร้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้วชุดดังกล่าวมี ความถูกต้องเป็นไปตามผลที่ได้ออกแบบไว้

บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป

งานวิจัยวิทยานิพนธ์นี้เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้ว เพื่อใช้ ประโยชน์ในการแก้ไขโครมาติซิตีของวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่อง กำเนิดแสงสยาม โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วให้สามารถ รับพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก 20 แอมแปร์ เพื่อพัฒนาแม่เหล็กหกขั้วจากการออกแบบและสร้าง ขดลวดแม่เหล็กใหม่ และเพื่อพัฒนาชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน สำหรับใช้ประโยชน์ในการวัดสนามแม่เหล็ก การดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์ดังกล่าวสำเร็จลุล่วง ตามวัตถุประสงค์ โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาทางวิศวกรรมเป็นข้อสรุปได้ ดังต่อไปนี้

 ความสำคัญและที่มาของปัญหา ได้รับการรายงานไว้ในบทที่ 1 เมื่อวงกักเก็บอิเล็กตรอน ของเครื่องกำเนิดแสงสยามได้ปรับปรุงเพิ่มพลังงานจากระดับพลังาน 1 GeV เป็นระดับพลังงาน
 1.2 GeV เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตแสงซินโครตรอนในย่านรังสีเอ็กซ์ เพื่อให้การกักเก็บ อิเล็กตรอนเกิดความเสถียร แม่เหล็กหกขั้วต้องรับการจ่ายกระแสป้อนแม่เหล็กสูงถึง 150 เปอร์เซ็นต์ ของค่าพิกัด ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความเสียหายของขดลวดแม่เหล็กขณะใช้งาน โดยงานวิจัยนี้ ได้ดำเนินการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วใหม่ให้มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน

2. การทำงานของเครื่องกำเนิดแสงสยาม ได้ทำการศึกษาและเรียบเรียงไว้ในบทที่ 2 โดยให้ กวามสนใจหลักการทำงานของระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน วงกักเก็บอิเล็กตรอน และการแก้ไขค่า โครมาติซิตีด้วยแม่เหล็กหกขั้ว เพื่อทำให้เกิดความเสถียรสำหรับการกักเก็บอิเล็กตรอน นอกจากนี้ ในบทที่ 2 ยังนำเสนอผลการทดสอบแม่เหล็กหกขั้วชุดเดิมที่ใช้งานในปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิง สำหรับการดำเนินการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วใหม่

3. การออกแบบขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว ได้รับการนำเสนอในบทที่ 3 โดยอาศัยโปรแกรม สำเร็จรูปในการคำนวณก่าพารามิเตอร์ต่าง ๆ ได้แก่ โปรแกรม Accelerator Toolbox คำนวณพิกัด กระแสป้อนแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วที่มีความเหมาะสมต่อการใช้งาน โปรแกรม POISSON และ โปรแกรม RADIA คำนวณสนามแม่เหล็กในสองมิติและสามมิติ ซึ่งการคำนวณโดยโปรแกรมทั้ง สองจะให้ค่าพารามิเตอร์ของการออกแบบขดลวดแม่เหล็กใหม่ และโปรแกรม COSMOSWorks คำนวณอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กที่ออกแบบใหม่ 4. การสร้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้ว ได้รับการนำเสนอในบทที่ 4 โดยได้ดำเนินการจัดสร้าง ขดลวดแม่เหล็กใหม่จำนวน 6 ชุด และมีการติดตั้งเซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอกัปเปิลไว้ ภายในขดลวดแม่เหล็กตามตำแหน่งต่าง ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังนำเสนอผลการปรับเทียบเซนเซอร์วัด อุณหภูมิแบบเทอร์มอกัปเปิลก่อนนำไปใช้งาน พบว่าเซนเซอร์มีการตอบสนองเป็นเชิงเส้นไม่ ปรากฏฮิสเตอรีซีส

5. การออกแบบและสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน ใด้รับการนำเสนอในบทที่ 5 โดยได้จัดสร้างชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กดังกล่าวขึ้น เพื่อ วัตถุประสงค์ในการวัดสนามแม่เหล็กของแม่เหล็กหกขั้วและใช้งานกับเครื่องกำเนิดแสงสยาม การ จัดสร้างให้พิสัยของการเคลื่อนที่แกน X เท่ากับ 240 มิลลิเมตร แกน Y เท่ากับ 240 มิลลิเมตร และ แกน Z เท่ากับ 2,560 มิลลิเมตร และผลของความคลาดเคลื่อนของการเคลื่อนที่ทั้งสามแกนอยู่ ในช่วง ± 0.025 มิลลิเมตร

ซึ่งกวามกลาดเกลื่อนของการเกลื่อนที่มีก่าน้อยมาก เมื่อนำชุดเกรื่องมือวัดดังกล่าวไปใช้งานจริงจะ ทำให้ข้อมูลที่ได้จากการวัดมีกวามน่าเชื่อถือสูง

6. การทดสอบคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ ได้รับการนำเสนอ ดังรายละเอียดในบทที่ 6 โดยการวัดสนามแม่เหล็กใช้ชุดเกรื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเคลื่อนที่แบบ อัตโนมัติสามแกน ร่วมกับชุดวัดสนามแม่เหล็กแบบฮอลล์โพรบ การวัดอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กใช้ เซนเซอร์วัดอุณหภูมิแบบเทอร์มอกัปเปิล ที่ติดตั้งไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ภายในขดลวดแม่เหล็ก เมื่อ วิเกราะห์เปรียบเทียบผลที่ได้จากการวัดและผลที่ได้จากการกำนวณ แสดงให้เห็นว่าการออกแบบ ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่ โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปในการกำนวณมีความน่าเชื่อถือสูง และการ สร้างขดลวดแม่เหล็กหกขั้วใหม่มีความถูกต้องเป็นไปตามที่ได้ออกแบบไว้ เมื่อนำแม่เหล็กหกขั้วชุด ดังกล่าวติดตั้งใช้งานจริงในวงกักเก็บอิเล็กตรอน สามารถใช้งานได้เป็นอย่างดีโดยไม่ส่งผลด้านลบ ต่อการกักเก็บอิเล็กตรอน โดยคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขดลวดแม่เหล็กชุดใหม่ได้รวบรวม ไว้ในตารางที่ 7.1 และการติดตั้งแม่เหล็กหกขั้วที่ได้รับการออกแบบขดลวดใหม่ใช้งานในวงกักเก็บ อิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV โดยมีพิกัดการใช้งาน ดังนี้ ก่ากระแสป้อนแม่เหล็ก 17.5 แอมแปร์ ความแรงสนามแม่เหล็ก 95.749 T/m² และก่าอุณหภูมิสูงสุดของขดลวดแม่เหล็กประมาณ 49 องศาเซลเซียส

7.2 ข้อเสนอแนะ

จากการคำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์และผลที่ได้ ทำให้เกิดแนวคิดและข้อเสนอแนะในการ คำเนินงานวิจัยต่อไปในอนาคต ดังต่อไปนี้ การปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็ก ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบโครงสร้าง แม่เหล็ก การเลือกใช้วัสดุสร้างแกนแม่เหล็ก และเทคนิคการสร้างที่มีความละเอียดสูง โดยงานวิจัย เหล่านี้ จะนำพาให้เราสามารถสร้างแม่เหล็กไฟฟ้าสำหรับบังคับลำอนุภาคพลังงานสูงได้

2. การออกแบบขดลวดแม่เหล็ก ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เส้นลวดที่มีการระบาย ความร้อนภายในตัวเส้นลวด ซึ่งการใช้เส้นลวดดังกล่าวจะสามารถรับกระแสป้อนแม่เหล็กได้สูง

ทวามวอนภายานตาแถนดามตาจงการเซเดนดาตุดงกลาวจะถามารถรบกระแถบอนแมเหลกาหถูง 3. การคำนวณอุณหภูมิขดลวดแม่เหล็ก ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับ โปรแกรม SolidWorks และ COSMOSWorks เพื่อให้สามารถวิเคราะห์อุณหภูมิขดลวดแม่เหล็กได้เสมือนการ ใช้งานจริง ดังเช่น การคำนวนอุณหภูมิโดยประกอบขดลวดแม่เหล็กเข้ากับตัวโครงสร้างแม่เหล็ก

4. การพัฒนาชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็ก เพื่อให้ได้พิสัยและความคลาดเคลื่อนของการ เคลื่อนที่ตามที่ต้องการ ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุและการออกแบบโครงสร้าง ฐานรอง เพื่อให้เกิดการยืดหดของโครงสร้างน้อยที่สุด ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับชุดบังคับการ เคลื่อนที่ เมื่อต้องการออกแบบให้มีพิสัยของการเคลื่อนที่มากขึ้น การใช้แกนหมุนแบบบอลล์สกรู อาจมีความไม่เหมาะสม

พิกัดกระแสป้อนแม่เหล็ก (A)	20
พิกัดแรงเกลื่อนแม่เหล็ก (A.turns)	2,200
พิกัดความแรงสนามแม่เหล็ก (T/m²)	109.0378
ความต้านทาน R24 (Ω)	0.47
ความยาวสนามแม่เหล็ก (mm)	230.6
จำนวนรอบการพันขคลวคต่อขั้ว (รอบ)	110
เส้นถวด (mm)	EIW-2.8x5.0
การระบายความร้อน	อากาศ
ที่ค่าพิกัดกระแสป้อนแม่เหล็กให้ค่าอุณหภูมิชั้นใน	58
สุคของขคลวคแม่เหล็ก (°C)	
วัสดุที่ใช้ทำแกนแม่เหล็ก	S10C

ตารางที่ 7.1 คุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วที่ใช้ขคลวคแม่เหล็กชุคใหม่ ที่ได้จากการวัค

รายการอ้างอิง

- ศุภกร รักใหม่. (2548). ระบบผลิตและเร่งอิเล็กตรอน. **ฟิสิกส์และวิศวกรรม.** ศูนย์ปฏิบัติการวิจัย เครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนแห่งชาติ.
- ศุภกร รักใหม่. (2548). ฟิสิกส์ของวงกักเก็บอิเล็กตรอน. <mark>ฟิสิกส์และวิศวกรรม.</mark> ศูนย์ปฏิบัติการวิจัย เครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนแห่งชาติ.
- Andersson, A., Lindgren, L-J. and Chubar, O. (1998). 3D calculation for the MAX II lattice magnet. EPAC 1998, Sweden. pp. 1207-1210.
- Billen, J. H. and Young, L. M. (2004). Poisson superfish. LA-UR-96-1834. Los Alamos National Laboratory, California, USA.
- Chavanne, J., Elleaume, P. and Van Vaerenbergh, P. (1999). End field structure for LINEAR/HELICAL insertion devices. **PAC1999**, **New York**. pp. 2665-2667.
- Chubar, O., Elleaume, P. and Chavanne, J. (2006). RADIA (version 4.1) [Computer software]. European Synchrotron Radiation Facility.
- COSMOSWorks [Computer software].(2006). SolidWorks Corporation.
- FARO Technologies. (2002). FARO laser tracker Xi. FARO Technologies.
- Group3 Technology. (2000). Group3 DTM-151 digital teslameter. Group3 Technology.
- Guiducci, S. (1991). Chromaticity. LNF-91/031(R). Frascati National Laboratories, Italy.
- Huttel, E., Tanabe, J., Jackson, A., Barg, B. and LeBlanc, G. (2004). The storage ring magnet of the Autralian Synchrotron. EPAC 2004, Switzerland. pp. 1666-1668.
- James, H., Billen and Young, Lloyd M. (2004). POISSON SUPERFISH (version 7.16) [Computer software]. Los Alamos National Laboratory.
- Khachatryan, V. and Petrosyan, A. (2005). Conventional magnet design for the CANDLE storage ring. **PAC2005, Tennessee.** pp. 4182-4184.
- Koseki, T., et al. (2002). Quadrupole and sextupole magnet for the SUPER SOR storage ring.**EPAC 2002, France**. pp. 2355-2357.
- Kwankasem, C. (2006). Measurement of the chromaticity for the beam service configuration 1.2GeV. NSRC-TN-2006-10. National Synchrotron Research Center, Thailand.

Leica Geosystem. (2002). Leica NAK2 automatic level. Leica Geosystem.

- Mitsubishi Electric Corporation. (2000). Final documents of magnet construction for Siam Photon Project. Mitsubishi Electric Corporation.
- Mitsubishi Electric Corporation. (2001). Final documents of reassembling for Siam Photon Project. Mitsubishi Electric Corporation.
- Portmann,G.,Corbett, J. and Terebilo, A. (2005). An accelerator control middle layer using matlab. **PAC2005, Tennessee.** pp. 4009-4011.
- Rakowsky, G. (2001). Enhancement of NSLS sextupole using permanent magnet. PAC2001, Chicago. pp.3242-3244.
- Rugmai, S., et al. (2007). Energy upgrade of the Siam Photon Source. **AIP Proceeding** . 879 : 58-61.
- Rugmai, S., Kwankasem, C., Sudmuang, P. and Klysubun, P. (2007) Beam based alignment and cod correction for Siam Photon Source. APAC 2007, India. pp. 130-132.
- Sorensen . (2004). Sorensen SGI DC power suppy. Sorensen.
- S Y Lee, S Y. (2004). Accelerator Physics. Indiana University, USA.
- Tanabe, J. (2005). Iron Dominated Electromagnets Design, Fabrication, Assembly and Measurements. Stanford Linear Accelerator Center, Stanford, USA.
- Terebilo, A. (2001). Accelerator Toolbox for MATLAB (version 1.2) [Computer software]. Stanford Linear Accelerator Center, Stanford, USA.
- TOPCON. (2000). TOPCON GTS-710 electronic total station. TOPCON.
- Wiedemann, H. (1993). Particle Accelerator Physics I. New York : Springer-Verlag.
- WYLER AG. (2002). Wyler leveltronic NT. WYLER AG.

ภาคผนวก ก

โปรแกรม Accelerator Toolbox สำหรับสร้างแบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอน ระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสงสยาม

โปรแกรม LATTICESPL.m

function LATTICESPL		
global FAMLIST THERING GLOBVAL		
GLOBVAL.LatticeFile = 'LATTICESPL.m';		
FAMLIST = cell(0);		
disp('** Loading SPL lattice in LATTICESPL.m **');		
% สร้างช่องให้อิเล็กตรอนผ่าน		
AP_LIMIT = [-0.05, 0.05, -0.05, 0.05];	% กำหนดขนาดของช่อง	
AP = aperture('AP', AP_LIMIT,'AperturePass');	% สร้างช่องให้อิเล็กตรอนผ่าน	
% สร้างโพรงอาร์เอฟ		
$RF_LENGTH = 0;$	% ความยาวของโพรงอาร์เอฟ	
$RF_VOLTAGE = 1.2e5;$	% แรงคันไฟฟ้าของกลื่นอาร์เอฟ	
RF_FREQUENCY = 118.00076e6;	% ความถิ่ของคลื่นอาร์เอฟ	
HARM_NUMBER = 32; % งำนา	วนกลุ่มอิเล็กตรอนในวงกักเก็บอิเล็กตรอน	
CAV = rfcavity('CAV', RF_LENGTH, RF_VOLTAGE, RF_FREQUENCY,		
HARM_NUMBER ,'ThinCavityPass');	% สร้างโพรงอาร์เอฟ	
% สร้างแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง		
$BM_ANGLE = pi/4;$	% มุมเลี้ยวโค้ง	
BM_LENGTH = 2.1834;	% ความยาวส่วนโค้ง	
$BM_ENTRANCEANGLE = 0;$	% มุมทางเข้าของแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง	
$BM_EXITANGLE = 0;$	% มุมทางออกของแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง	
BM_K = 0; % ความ	มแรงของแม่เหล็กสี่ขั้วในแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง	
BM=rbend('BM',BM_LENGTH,BM_ANGLE,BM_ENTRANCEANGLE,BM_EXITANGLE,B		
M_K,'BendLinearPass');	% สร้างแม่เหล็กเลี้ยวโค้ง	
% สร้างแม่เหล็กสี่ขั้วฟังก์ชัน QF1, QD2, QF3 และ QD4		
$QF1_K = 2.463036;$	% ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว QF1	
$QD2_K = -2.617328;$	% ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว QD2	

```
% ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว OF3
QF3_K = 2.315304;
                                           % ความแรงของแม่เหล็กสี่ขั้ว OD4
QD4 K = -1.758017;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็ก QF1
QF1 LENGTH = 0.323;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็ก QD2
QD2 LENGTH = 0.323;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็ก QF3
QF3 LENGTH = 0.323;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็ก OD4
QD4 LENGTH = 0.323;
QF1 = quadrupole('QF1',QF1_LENGTH,QF1_K,'QuadLinearPass'); % สร้างแม่เหล็กสี่ขั้ว QF1
QD2 = quadrupole('QD2',QD2_LENGTH,QD2_K,'QuadLinearPass'); % สร้างแม่เหล็กสี่ขั้ว QD2
QF3 = quadrupole('QF3',QF3_LENGTH,QF3_K,'QuadLinearPass'); % สร้างแม่เหล็กสี่ขั้ว OF3
QD4 = quadrupole('QD4', QD4 LENGTH, QD4 K, 'QuadLinearPass'); % สร้างแม่เหล็กสี่ขั้ว QD4
% สร้างแม่เหล็กหกขั้วฟังก์ชัน SF และ SD
                                           % ระดับพลังงานของอิเล็กตรอน
GLOBVAL.E0 = 1.20e9;
GLOBVAL.BRHO = GLOBVAL.E0/2.99e8;
                                           % magnetic rigid
% ความชั้นของกราฟความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ฟังก์ชัน SF
GLOBVAL.SLOPESF = 5.47217:
% ความชั้นของกราฟความแรงสนามแม่เหล็กกับกระแสป้อนแม่เหล็ก ฟังก์ชัน SD
GLOBVAL.SLOPESD = -5.35693:
                                           % ค่ากระแสป้อนแม่เหล็กฟังก์ชัน SF
ISF=20;
                                           % ค่ากระแสป้อนแม่เหล็กฟังก์ชัน SD
ISD=20;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็กฟังก์ชัน SF
SF LENGTH = 0.18087;
                                           % ความยาวสนามแม่เหล็กฟังก์ชัน SD
SD LENGTH = 0.23065;
SF_S = ISF*GLOBVAL.SLOPESF/GLOBVAL.BRHO/2; % ความแรงของแม่เหล็กหกขั้ว SF
SD_S = ISD*GLOBVAL.SLOPESD/GLOBVAL.BRHO/2; % ความแรงของแม่เหล็กหกขั้ว SD
SF=sextupole('SF',SF_LENGTH,SF_S, 'StrMPoleSymplectic4Pass'); % สร้างแม่เหล็กหกขั้ว SF
SD=sextupole('SD',SD_LENGTH,SD_S, 'StrMPoleSymplectic4Pass'); % สร้างแม่เหล็กหกขั้ว SD
% สร้างช่องว่างส่วนที่ไม่มีแม่เหล็กติดตั้งอยู่
DOF1 = OF1 LENGTH/2;
DQD2 = QD2 LENGTH/2;
DQF3 = QF3 LENGTH/2;
```

DQD4 = QD4_LENGTH/2; DSF= SF_LENGTH/2; $DSD = SD_LENGTH/2;$

D0 = drift('D0' ,0.0000,'DriftPass');	% สร้างจุดเริ่มต้นของ โครงสร้างแบบ DBA	
D1 = drift('D1',3.6450-DQF1,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่างจุดเริ่มต้นกับ QF1	
D2 = drift('D2',0.6900-DQF1-DQD2,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง QF1 กับ QD2	
D3 = drift('D3' ,0.5500-DQD2,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง QD2 กับ BM	
D4 = drift('D4' ,0.7450-DQF3,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง BM กับ QF3	
D5 = drift('D5' ,0.3500-DQF3-DSF,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง QF3 กับ SF	
D6 = drift('D6' ,1.6240-DSF-DSD,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง SF กับ SD	
D7 = drift('D7' ,0.3750-DSD-DQD4,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง SD กับ QD4	
DARF = drift('DARF' ,1.6340-DQF1,'DriftPass');	% สร้างช่องว่างระหว่าง QF1 กับ RF	
DBRF = drift('DBRF' ,2.0110,'DriftPass');% สร้างช่องว่างระหว่าง RF กับจุดกึ่งกลางของวง		
% สร้างส่วนประกอบแลตทิซส่วนที่ 1		

SPL1 = [D0 D1 QF1 D2 QD2 D3 BM D4 QF3 D5 SF D6 SD...

D7 QD4 D7 SD D6 SF D5 QF3 D4 BM D3 QD2 D2 QF1 D1]; % สร้างส่วนประกอบแลตทิซส่วนที่ 2

SPL 2 = [D1 QF1 D2 QD2 D3 BM D4 QF3 D5 SF D6 SD...

D7 QD4 D7 SD D6 SF D5 QF3 D4 BM D3 QD2 D2 QF1 DARF DBRF]; % สร้างส่วนประกอบแลตทิซส่วนที่ 3

SPL 3 = [D1 QF1 D2 QD2 D3 BM D4 QF3 D5 SF D6 SD...

D7 QD4 D7 SD D6 SF D5 QF3 D4 BM D3 QD2 D2 QF1 D1]; % สร้างส่วนประกอบแลตทิซส่วนที่ 4

SPL 4 = [D1 QF1 D2 QD2 D3 BM D4 QF3 D5 SF D6 SD...

D7 QD4 D7 SD D6 SF D5 QF3 D4 BM D3 QD2 D2 QF1 D1 D0]; SPLLIST = [CAV SPL1 SPL2 SPL3 SPL4 AP]; % สร้างส่วนประกอบทั้งวง buildlat(SPLLIST); % สร้างแบบจำลองวงกักเก็บอิเล็กตรอน evalin('caller' , 'global FAMLIST THERING GLOBVAL'); disp('** Done **');

% คำนวณก่าเบทาตรอนจูนและก่าโกรมาติซิตี

[tune,chrom]=tunechrom(THERING,0.00001,[4.7 2.8],'chrom');

ภาคผนวก ข

โปรแกรม POISSON สำหรับคำนวณสนามแม่เหล็กแบบสองมิติ ของแม่เหล็กหกขั้ว

โปรแกรม SEXTUPOLE.am

```
Sextupole Magnet for Storage Ring 1.2 GeV
Magnetic Fields Simulation by POISSON
                             % การคำนวณโดยโปรแกรม POISSON
&reg kprob=0,
                      % กำหนดวัสดุของแกนแม่เหล็กเป็นเหล็กคาร์บอน 1010 หรือ S10C
mode=0
                     % กำหนดขอบเขตแรกที่สร้างขึ้น วัสดุจะเป็นเหล็กการ์บอน 1010
mat=2,
dx=0.03,
dy=0.03,
                             % ช่วงการคำนวณค่าสนามแม่เหล็กแกน Y
yminf=0.0,ymaxf=0.0
                             % ช่วงการคำนวณค่าสนามแม่เหล็กแกน X
xminf=-15.0,xmaxf=15.0
% กำหนดพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์ฮาร์มอนิก
                             % การวิเคราะห์ฮาร์มอนิกของแม่เหล็กหกขั้ว
ktype=7,
nterm=5,
nptc=11,
rint=1.0,
angle=360,
rnorm=1.0 &
% สร้างขอบเขตแรก
&po x=19.00,y=0.00 &
&po nt=2,r=19.00,theta=180 &
&po nt=2,r=19.00,theta=360 &
% สร้างขอบเขตของอากาศหรือช่องว่างภายในโครงสร้างแม่เหล็ก
&reg mat=1 &
&po x=16.50,y=0.00 &
&po nt=2,x=15.3744,y=5.9897 &
&po x=8.1782,y=1.8349 &
&po x=8.4283,y=1.4018 &
```
&po x=7.5742,y=0.9087 &

- &po x=7.2742,y=0.9087 &
- &po x=6.6025,y=1.1500 &
- &po x=6.3420,y=1.2500 &
- &po x=6.1128,y=1.3500 &
- &po x=5.9097,y=1.4500 &
- &po x=5.7286,y=1.5500 &
- &po x=5.5663,y=1.6500 &
- &po x=5.4201,y=1.7500 &
- &po x=5.2882,y=1.8500 &
- &po x=5.1688,y=1.9500 &
- &po x=5.0604,y=2.0500 &
- &po x=4.9621,y=2.1500 &
- &po x=4.8727,y=2.2500 &
- &po x=4.7914,y=2.3500 &
- &po x=4.7176,y=2.4500 &
- &po x=4.6506,y=2.5500 &
- &po x=4.5899,y=2.6500 &
- &po x=4.5336,y=2.7525 &
- &po x=4.4806,y=2.8606 &
- &po x=4.4309,y=2.9745 &
- &po x=4.3849,y=3.0949 &
- &po x=4.3430,y=3.2223 &
- &po x=4.3055,y=3.3574 &
- &po x=4.2731,y=3.5013 &
- &po x=4.2462,y=3.6547 &
- &po x=4.2256,y=3.8189 &
- &po x=4.2121,y=3.9956 &
- &po x=4.2066,y=4.1861 &
- &po x=4.2106,y=4.3929 &
- &po x=4.2255,y=4.6188 &

&po x=4.2535,y=4.8673 &

- &po x=4.2972,y=5.1429 &
- &po x=4.4241,y=5.8453 &
- &po x=4.5741,y=6.1051 &
- &po x=5.4282,y=6.5981 &
- &po x=5.6782,y=6.1651 &
- &po x=12.8744,y=10.3198 &
- &po nt=2,x=2.5000,y=16.3095 &
- &po x=2.5000,y=8.0000 &
- &po x=3.0000,y=8.0000 &
- &po x=3.0000,y=7.0138 &
- &po x=2.8500,y=6.7540 &
- &po x=2.3053,y=6.2929 &
- &po x=2.0885,y=6.1173 &
- &po x=1.8873,y=5.9689 &
- &po x=1.6991,y=5.8429 &
- &po x=1.5220,y=5.7361 &
- &po x=1.3542,y=5.6456 &
- &po x=1.1945,y=5.5689 &
- &po x=1.0419,y=5.5047 &
- &po x=0.8956,y=5.4513 &
- &po x=0.7548,y=5.4074 &
- &po x=0.6191,y=5.3723 &
- &po x=0.4878,y=5.3449 &
- &po x=0.3605,y=5.3245 &
- &po x=0.2370,y=5.3106 &
- &po x=0.1169,y=5.3025 &
- &po x=0.0000,y=5.3000 &
- &po x=-0.1169,y=5.3025 &
- &po x=-0.2370,y=5.3106 &
- &po x=-0.3605,y=5.3245 &

&po x=-0.4878,y=5.3449 &

&po x=-0.6191,y=5.3723 &

&po x=-0.7548,y=5.4074 &

&po x=-0.8956,y=5.4513 &

&po x=-1.0419,y=5.5047 &

&po x=-1.1945,y=5.5689 &

&po x=-1.3542,y=5.6456 &

&po x=-1.5220,y=5.7361 &

&po x=-1.6991,y=5.8429 &

&po x=-1.8873,y=5.9689 &

&po x=-2.0885,y=6.1173 &

&po x=-2.3053,y=6.2929 &

&po x=-2.8500,y=6.7540 &

&po x=-3.0000,y=7.0138 &

&po x=-3.0000,y=8.0000 &

&po x=-2.5000,y=8.0000 &

&po x=-2.5000,y=16.3095 &

&po nt=2,x=-12.8744,y=10.3198 &

&po x=-5.6782,y=6.1651 &

&po x=-5.4282,y=6.5981 &

&po x=-4.5741,y=6.1051 &

&po x=-4.4241,y=5.8453 &

&po x=-4.2972,y=5.1429 &

&po x=-4.2535,y=4.8673 &

&po x=-4.2255,y=4.6188 &

&po x=-4.2106,y=4.3929 &

&po x=-4.2066,y=4.1861 &

&po x=-4.2121,y=3.9956 &

&po x=-4.2256,y=3.8189 &

&po x=-4.2462,y=3.6547 &

&po x=-4.2731,y=3.5013 &

&po x=-4.3055,y=3.3574 &

&po x=-4.3430,y=3.2223 &

&po x=-4.3849,y=3.0949 &

&po x=-4.4309,y=2.9745 &

&po x=-4.4806,y=2.8606 &

&po x=-4.5336,y=2.7525 &

&po x=-4.5899,y=2.6500 &

&po x=-4.6506,y=2.5500 &

&po x=-4.7176,y=2.4500 &

&po x=-4.7914,y=2.3500 &

&po x=-4.8727,y=2.2500 &

&po x=-4.9621,y=2.1500 &

&po x=-5.0604,y=2.0500 &

&po x=-5.1688,y=1.9500 &

&po x=-5.2882,y=1.8500 &

&po x=-5.4201,y=1.7500 &

&po x=-5.5663,y=1.6500 &

&po x=-5.7286,y=1.5500 &

&po x=-5.9097,y=1.4500 &

&po x=-6.1128,y=1.3500 &

&po x=-6.3420,y=1.2500 &

&po x=-6.6025,y=1.1500 &

&po x=-7.2742,y=0.9087 &

&po x=-7.5742,y=0.9087 &

&po x=-8.4283,y=1.4018 &

&po x=-8.1782,y=1.8349 &

&po x=-15.3744,y=5.9897 &

&po nt=2,x=-15.3744,y=-5.9897 &

&po x=-8.1782,y=-1.8349 &

&po x=-8.4283,y=-1.4018 &

&po x=-7.5742,y=-0.9087 &

&po x=-7.2742,y=-0.9087 & &po x=-6.6025,y=-1.1500 & &po x=-6.3420,y=-1.2500 & &po x=-6.1128,y=-1.3500 & &po x=-5.9097,y=-1.4500 & &po x=-5.7286,y=-1.5500 & &po x=-5.5663,y=-1.6500 & &po x=-5.4201,y=-1.7500 & &po x=-5.2882,y=-1.8500 & &po x=-5.1688,y=-1.9500 & &po x=-5.0604,y=-2.0500 & &po x=-4.9621,y=-2.1500 & &po x=-4.8727,y=-2.2500 & &po x=-4.7914,y=-2.3500 & &po x=-4.7176,y=-2.4500 & &po x=-4.6506,y=-2.5500 & &po x=-4.5899,y=-2.6500 & &po x=-4.5336,y=-2.7525 & &po x=-4.4806,y=-2.8606 & &po x=-4.4309,y=-2.9745 & &po x=-4.3849,y=-3.0949 & &po x=-4.3430,y=-3.2223 & &po x=-4.3055,y=-3.3574 & &po x=-4.2731,y=-3.5013 & &po x=-4.2462,y=-3.6547 & &po x=-4.2256,y=-3.8189 & &po x=-4.2121,y=-3.9956 & &po x=-4.2066,y=-4.1861 & &po x=-4.2106,y=-4.3929 & &po x=-4.2255,y=-4.6188 &

&po x=-4.2535,y=-4.8673 &

- &po x=-4.2972,y=-5.1429 &
- &po x=-4.4241,y=-5.8453 &
- &po x=-4.5741,y=-6.1051 &
- &po x=-5.4282,y=-6.5981 &
- &po x=-5.6782,y=-6.1651 &
- &po x=-12.8744,y=-10.3198 &
- &po nt=2,x=-2.5000,y=-16.3095 &
- &po x=-2.5000,y=-8.0000 &
- &po x=-3.0000,y=-8.0000 &
- &po x=-3.0000,y=-7.0138 &
- &po x=-2.8500,y=-6.7540 &
- &po x=-2.3053,y=-6.2929 &
- &po x=-2.0885,y=-6.1173 &
- &po x=-1.8873,y=-5.9689 &
- &po x=-1.6991,y=-5.8429 &
- &po x=-1.5220,y=-5.7361 &
- &po x=-1.3542,y=-5.6456 &
- &po x=-1.1945,y=-5.5689 &
- &po x=-1.0419,y=-5.5047 &
- &po x=-0.8956,y=-5.4513 &
- &po x=-0.7548,y=-5.4074 &
- &po x=-0.6191,y=-5.3723 &
- &po x=-0.4878,y=-5.3449 &
- &po x=-0.3605,y=-5.3245 &
- &po x=-0.2370,y=-5.3106 &
- &po x=-0.1169,y=-5.3025 &
- &po x=0.0000,y=-5.3000 &
- &po x=0.1169,y=-5.3025 &
- &po x=0.2370,y=-5.3106 &
- &po x=0.3605,y=-5.3245 &
- &po x=0.4878,y=-5.3449 &

- &po x=0.6191,y=-5.3723 &
- &po x=0.7548,y=-5.4074 &
- &po x=0.8956,y=-5.4513 &
- &po x=1.0419,y=-5.5047 &
- &po x=1.1945,y=-5.5689 &
- &po x=1.3542,y=-5.6456 &
- &po x=1.5220,y=-5.7361 &
- &po x=1.6991,y=-5.8429 &
- &po x=1.8873,y=-5.9689 &
- &po x=2.0885,y=-6.1173 &
- &po x=2.3053,y=-6.2929 &
- &po x=2.8500,y=-6.7540 &
- &po x=3.0000,y=-7.0138 &
- &po x=3.0000,y=-8.0000 &
- &po x=2.5000,y=-8.0000 &
- &po x=2.5000,y=-16.3095 &
- &po nt=2,x=12.8744,y=-10.3198 &
- &po x=5.6782,y=-6.1651 &
- &po x=5.4282,y=-6.5981 &
- &po x=4.5741,y=-6.1051 &
- &po x=4.4241,y=-5.8453 &
- &po x=4.2972,y=-5.1429 &
- &po x=4.2535,y=-4.8673 &
- &po x=4.2255,y=-4.6188 &
- &po x=4.2106,y=-4.3929 &
- &po x=4.2066,y=-4.1861 &
- &po x=4.2121,y=-3.9956 &
- &po x=4.2256,y=-3.8189 &
- &po x=4.2462,y=-3.6547 &
- &po x=4.2731,y=-3.5013 &
- &po x=4.3055,y=-3.3574 &

- &po x=4.3430,y=-3.2223 &
- &po x=4.3849,y=-3.0949 &
- &po x=4.4309,y=-2.9745 &
- &po x=4.4806,y=-2.8606 &
- &po x=4.5336,y=-2.7525 &
- &po x=4.5899,y=-2.6500 &
- &po x=4.6506,y=-2.5500 &
- &po x=4.7176,y=-2.4500 &
- &po x=4.7914,y=-2.3500 &
- &po x=4.8727,y=-2.2500 &
- &po x=4.9621,y=-2.1500 &
- &po x=5.0604,y=-2.0500 &
- &po x=5.1688,y=-1.9500 &
- &po x=5.2882,y=-1.8500 &
- &po x=5.4201,y=-1.7500 &
- &po x=5.5663,y=-1.6500 &
- &po x=5.7286,y=-1.5500 &
- &po x=5.9097,y=-1.4500 &
- &po x=6.1128,y=-1.3500 &
- &po x=6.3420,y=-1.2500 &
- &po x=6.6025,y=-1.1500 &
- &po x=7.2742,y=-0.9087 &
- &po x=7.5742,y=-0.9087 &
- &po x=8.4283,y=-1.4018 &
- &po x=8.1782,y=-1.8349 &
- &po x=15.3744,y=-5.9897 &
- &po nt=2,x=16.50,y=0.00 &
- % สร้างขคลวดแม่เหล็ก ขคลวคที่ 1 ค้านซ้าย
- ® mat=1,cur=2200 &
- % กระแสป้อนแม่เหล็กใหลออกจากหน้ากระดาษ
- &po x=8.7612,y=1.8251 &
- &po x=9.4612,y=0.6127 &

&po x=13.4769,y=0.9913 &

&po x=15.4974,y=2.1578 &

&po x=13.9574,y=4.8251 &

&po x=8.7612,y=1.8251 &

% สร้างขคลวดแม่เหล็ก ขคลวดที่ 1 ด้านขวา

® mat=1,cur=-2200 &

% กระแสป้อนแม่เหล็กใหลเข้าหน้ากระดาษ

&po x=5.9612,y=6.6749 &

&po x=5.2612,y=7.8873 &

&po x=7.5969,y=11.1757 &

&po x=9.6174,y=12.3422 &

&po x=11.1574,y=9.6749 &

&po x=5.9612,y=6.6749 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 2 ด้านซ้าย

® mat=1,cur=-2200 &

&po x=2.8000,y=8.5000 &

&po x=4.2000,y=8.5000 &

&po x=5.8800,y=12.1670 &

&po x=5.8800,y=14.5000 &

&po x=2.8000,y=14.5000 &

&po x=2.8000,y=8.5000 &

% สร้างขคลวคแม่เหล็ก ขคลวคที่ 2 ด้านขวา

® mat=1,cur=2200 &

&po x=-2.8000,y=8.5000 &

&po x=-4.2000,y=8.5000 &

&po x=-5.8800,y=12.1670 &

&po x=-5.8800,y=14.5000 &

&po x=-2.8000,y=14.5000 &

&po x=-2.8000,y=8.5000 &

% สร้างขคลวดแม่เหล็ก ขคลวคที่ 3 ค้านซ้าย

® mat=1,cur=2200 &

&po x=-5.9612,y=6.6749 &

&po x=-5.2612,y=7.8873 &

&po x=-7.5969,y=11.1757 &

&po x=-9.6174,y=12.3422 &

&po x=-11.1574,y=9.6749 &

&po x=-5.9612,y=6.6749 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 3 ด้านขวา

® mat=1,cur=-2200 &

&po x=-8.7612,y=1.8251 &

&po x=-9.4612,y=0.6127 &

&po x=-13.4769,y=0.9913 &

&po x=-15.4974,y=2.1578 &

&po x=-13.9574,y=4.8251 &

&po x=-8.7612,y=1.8251 &

% สร้างขคลวดแม่เหล็ก ขคลวดที่ 4 ด้านซ้าย

® mat=1,cur=-2200 &

&po x=-8.7612,y=-1.8251 &

&po x=-9.4612,y=-0.6127 &

&po x=-13.4769,y=-0.9913 &

&po x=-15.4974,y=-2.1578 &

&po x=-13.9574,y=-4.8251 &

&po x=-8.7612,y=-1.8251 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 4 ด้านขวา

® mat=1,cur=2200 &

&po x=-5.9612,y=-6.6749 &

&po x=-5.2612,y=-7.8873 &

&po x=-7.5969,y=-11.1757 &

&po x=-9.6174,y=-12.3422 &

&po x=-11.1574,y=-9.6749 &

&po x=-5.9612,y=-6.6749 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 5 ด้านซ้าย

® mat=1,cur=2200 &

&po x=-2.8000,y=-8.5000 &

&po x=-4.2000,y=-8.5000 &

&po x=-5.8800,y=-12.1670 &

&po x=-5.8800,y=-14.5000 &

&po x=-2.8000,y=-14.5000 &

&po x=-2.8000,y=-8.5000 &

% สร้างขคลวคแม่เหล็ก ขคลวคที่ 5 ค้านขวา

® mat=1,cur=-2200 &

&po x=2.8000,y=-8.5000 &

&po x=4.2000,y=-8.5000 &

&po x=5.8800,y=-12.1670 &

&po x=5.8800,y=-14.5000 &

&po x=2.8000,y=-14.5000 &

&po x=2.8000,y=-8.5000 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 6 ด้านซ้าย

® mat=1,cur=-2200 &

&po x=5.9612,y=-6.6749 &

&po x=5.2612,y=-7.8873 &

&po x=7.5969,y=-11.1757 &

&po x=9.6174,y=-12.3422 &

&po x=11.1574,y=-9.6749 &

&po x=5.9612,y=-6.6749 &

% สร้างขดลวดแม่เหล็ก ขดลวดที่ 6 ด้านขวา

® mat=1,cur=2200 &

&po x=8.7612,y=-1.8251 &

&po x=9.4612,y=-0.6127 &

&po x=13.4769,y=-0.9913 &

&po x=15.4974,y=-2.1578 &

&po x=13.9574,y=-4.8251 &

&po x=8.7612,y=-1.8251 &

% สร้างของขอบเขตรอบแม่เหล็ก

;® cur=0.0,ibound=0 &

;&po x=19.00,y=0.00 &

;&po nt=2,r=19.00,theta=180 &

;&po nt=2,r=19.00,theta=360 &

รูปที่ ข.1 ส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ของโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว สำหรับการคำนวณโดยโปรแกรม POISSON

ภาคผนวก ค

โปรแกรม RADIA สำหรับคำนวณค่าสนามแม่เหล็กแบบสามมิติ ของแม่เหล็กหกขั้ว

้โปรแกรมสำหรับคำนวณสนามแม่เหล็กแบบสามมิติของแม่เหล็กหกขั้ว

โดย นายศุภชัย ประวันตา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

โปรแกรม SEXTUPOLE.nb

<<Radia`;

% โหลดโปรแกรม

Off[General::"spell1"];

<<Graphics`MultipleListPlot`;

<<Graphics`PlotField3D`;

% สร้างส่วนประกอบต่าง ๆ ของแม่เหล็กหกขั้ว

```
sex[radius_,thick_,width_,height_,ns_seg,CurDens_,ironmat_]:=Module[{n1,n2,np3,n4,np5,t0,t1,
```

t2,dy,Bz,Iz,gap,nx,ny,nz,na,nr3,nr5,Nn,depth,ct,z0,y0,dz,qq,g1,g2,gg,g3,cy,tan,len,g4,g5,cyl,

rmax,coil1,coilvol,g,gd,t,tc,w,mm,y,bp,Resistivity,power,volRaceTrk},

t0=AbsoluteTime[];

```
volRaceTrk[{rmin ,rmax },{lx ,ly },h ] := h*(rmax-rmin)*(2*(lx+ly)+Pi*(rmax+rmin));
                                    % ช่องว่างระหว่างขั้วแม่เหล็ก
gap=2*radius;
```

{nx,ny,nb,na}=List@@ns;

```
n1 = \{nx, 6, 8\};
```

 $n2 = \{20, ny, nz\};$

np3=na;

nr3=ny;

 $n4=\{nx,nz,ny\};$

```
np5=Ceiling[np3/2];
```

depth=1.2*width/2;

Nn=6:

```
% ความหนาของโครงแม่เหล็ก
```

 $ct = \{0,0,0\};$

```
z0=gap/2;
```

% พิกัดตำแหน่ง Z =0 % พิกัดตำแหน่ง Y =0

y0=width/2;

% สร้างเส้นรอบรูปของโครงสร้าง g1

 $qq = N [\{ \{0.0000, 53.0000\}, \{0.2893, 53.0011\}, \{0.5808, 53.0060\}, \{0.8743, 53.0144\} \}$ $\{1.1694, 53.0254\}$, $\{1.4664, 53.0398\}$, $\{1.7659, 53.0586\}$, $\{2.0669, 53.0799\}$, $\{2.3704, 53.1056\}$

 $\{2.6759, 53.1348\}$, $\{2.9834, 53.1674\}$, $\{3.2934, 53.2043\}$, $\{3.6054, 53.2447\}$ {3.9199,53.2895}, {4.2369,53.3386}, {4.5559,53.3911}, {4.8779,53.4488}, {5.2019,53.5100} $\{5.5289, 53.5764\}$, $\{5.8584, 53.6471\}$, $\{6.1910, 53.7230\}$, {6.5260,53.8033} {6.8640,53.8887}, {7.2050,53.9794}, {7.5485,54.0743}, {7.8955,54.1754}, {8.2460,54.2825} {8.9565,54.5131} , {9.3166,54.6367} {8.5995,54.3948} {9.6805,54.7671} $\{10.0480, 54.9037\}$, {10.4195,55.0472} {10.7950,55.1976} {11.1740,55.3540} {11.5575,55.5183} {11.9451,55.6894} {12.3376,55.8693} {12.7341,56.0561} {13.1356,56.2515} {13.5421,56.4556} {13.9531,56.6675} {14.3701,56.8897} $\{14.7921,57.1207\}$, $\{15.2196,57.3611\}$, $\{15.6531,57.6120\}$, {16.0926,57.8732} {16.5386,58.1457} {16.9911,58.4295} , {17.4506,58.7254} {17.9171,59.0334} {18.3912,59.3544} {18.8727,59.6884} , {19.3627,60.0371} {19.8612,60.4006} $\{20.3682, 60.7787\}$, {20.8847,61.1733} {21.4107,61.5844} {21.9472,62.0137} {22.4947,62.4620} {23.0532,62.9293} {28.5014,67.5399} {30.0000,70.1380} $\{30.0000, 80.0000\}, \{0.0000, 80.0000\}\}$; % สร้างโครงสร้าง g1 g1=radObjThckPgn[thick/4,thick/2,qq]; % แบ่งย่อยส่วนโครงสร้าง g1 radObjDivMag[g1,n1]; % สร้างโครงสร้าง g2 g2=radObjRecMag[{thick/4-10,width/4,gap/2+h1+(height-h1)/2},{thick/2-20,width/2, (height-h1)}]; % แบ่งย่อยส่วนโครงสร้าง g2 radObjDivMag[g2,n2]; % รวมโครงสร้าง g1 และ g2 เข้าด้วยกัน gg=radObjCnt[{g1,g2}]; % สร้างโครงสร้าง g3 g3=radObjRecMag[{thick/4,width/4,gap/2+height+depth/2},{thick/2,width/2,depth}]; cy={"cyl", {{0,width/2,gap/2+height}, {1,0,0}}, {0,0,gap/2+height}, 2*depth/width}; % แบ่งย่อยส่วนโครงสร้าง g3 radObjDivMag[g3,{nr3,np3,nx},cy]; % สร้างโครงสร้าง g4 tan=N[Tan[2*Pi/2/Nn]]; len=tan*(height+gap/2)-width/2; g4=radObjRecMag[{thick/4,width/2+len/2,gap/2+height+depth/2},{thick/2,len,depth}]; % แบ่งย่อยส่วนโครงสร้าง g4 radObjDivMag[g4,n4];

% สร้างโครงสร้าง g5

posy=width/2+len;

posz=posy/tan;

```
g5=radObjThckPgn[thick/4,thick/2,{{posy,posz},{posy,posz+depth},{posy+depth*tan,
posz+depth}}];
```

```
cyl={"cyl", {{0,posy,posz}, {1,0,0}}, {0,posy,posz+depth}, 1};
```

radObjDivMag[g5,{nr5,np5,nx},cy1]; % แบ่งย่อยส่วนโครงสร้าง g5

% สร้างขคลวดแม่เหล็ก

rmax=rmin+offset;

coil1=radObjRaceTrk[{0,0,gap/2+h1+(height-h1)/2},{rmin,rmax},{thick-40,width},

h,10,CurDens];

coilvol=volRaceTrk[{rmin,rmax},{thick,width},h];

radObjDrwAtr[coil1,coilcolor];	% กำหนดสีขดลวดแม่เหล็ก	
g=radObjCnt[{gg,g3,g4,g5}];	% รวมโครงสร้าง gg, g2, g3, g4, g5 เข้าด้วยกัน	
radObjDrwAtr[g,ironcolor];	% กำหนดสีโครงสร้าง g	
gd=radObjCnt[{g}];	% ทำสำเนาโครงสร้าง g	
RadTrfZerPerp[gd,ct, {1,0,0}];	% สร้าง gd ในลักษณะ mirror กับแกน X	
RadTrfZerPerp[gd,ct, {0,1,0}];	% สร้าง gd ในลักษณะ mirror กับแกน Y	
t=radObjCnt[{gd,coil1}];	% รวมโครงสร้าง gd และขคลวคแม่เหล็ก	
tc=radObjDpl[t];		
% สร้างโครงแม่เหล็กหกขั้วทั้งหมดโดยใช้หลักการ mirror และ rotation		
RadTrfZerPara[t ct {0 N[Cos[Pi/Nn]] N[Sin[Pi/Nn]]}]		

```
RadTrfZerPara[t,ct, \{0, N[Cos[Pi/Nn]], N[Sin[Pi/Nn]]\}];
```

radTrfMlt[t,radTrfRot[ct,{1,0,0},4*Pi/Nn],Nn/2];

radMatApl[g,ironmat]; % กำหนดวัสดุของแกนเหล็ก

```
radTrfOrnt[t,radTrfRot[{0,0,0},{1,0,0},N[2*Pi/Nn]]];
```

size=radObjDegFre[t];

% คำนวณสนามแม่เหล็ก

t1=AbsoluteTime[];

{r1,r2,r3,r4}=RadSolve[t,0.0001,1000];

t2=AbsoluteTime[];

% คำนวณอินทิกรัลสนามแม่เหล็ก

dy=1;

 $Bz=radFld[t,"Bz", \{0, dy, 0\}];$

Iz=radFldInt[t,"inf","ibz",{-1,dy,0},{1,dy,0}];

ra=2;

nharm=10;

w=harm[t,{0,0,ra},nharm];

mm=Table[multipol[w,i],{i,0,nharm-1}];

t3=AbsoluteTime[];

y=radius*0.97;

bp=Sqrt[2]*radFld[t,"Bz", {0,y*Cos[Pi/4],y*Sin[Pi/4]}];

power=coilvol*6*CurDens^2*1000*Resistivity;

% กำหนดสัญญลักษณ์เอาต์พุต

{AllObject→t,	% โครงสร้างทั้งหมดของแม่เหล็ก
PoleObject→g,	% โครงสร้างแกนแม่เหล็กบางส่วน
PoleCoilObject→tc,	% โครงสร้างแกนแม่เหล็กและขคลวดแม่เหล็กหนึ่งขั้ว
PoleProfile→qq,	% เส้นแสดงรูปร่างของแกนแม่เหล็ก
DegOfFreedom→size,	
CreationCpuTime \rightarrow t1-t0,	
SolvingCpuTime \rightarrow t2-t1,	
ProcessCpuTime→t3-t2,	
AvPrec→r1,	
MaxMag \rightarrow r2,	% ค่าสูงสุดความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กในแกนเหล็ก (T)
MaxH→r3,	% ค่าสูงสุดของสนามแม่เหล็กในแกนเหล็ก (T)
Niter→r4,	% การคำนวณแบบวนซ้ำ
PoleField→bp,	% ค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กที่ศูนย์กลาง (T)
IntSex \rightarrow Iz/dy,	% ค่าอินทิกรัลของสนามแม่เหล็ก (T)
PeakGrad→Bz/dy,	% ค่าเกรเคียนต์ (T/m)
EffLength \rightarrow Iz/Bz,	% ค่าความยาวสนามแม่เหล็ก (mm)
CoilVolume→coilvol*6,	% ปริมาตรของขคลวดแม่เหล็ก (mm³)
$CoilPower \rightarrow power$,	% ค่ากำลังความร้อนของขคลวคแม่เหล็ก (W)
Debug $\rightarrow 1$,	

```
% ค่าสูงสุดความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กในอากาศ (T)
    PeakField \rightarrow Bz
 }
];
SetAttributes[sex,Listable];
SetAttributes[seg,Listable];
% กำหนดค่าพารามิเตอร์อินพุตสำหรับแม่เหล็กหกขั้ว
                                       % รัศมีของช่องว่างระหว่างขั้วแม่เหล็ก
radius=53;
                                       % ความกว้างของแกนแม่เหล็ก
width=50;
                                       % ความสูงของแกนแม่เหล็ก
height=112;
                                       % ความยาวของแกนแม่เหล็ก
thick=200;
                       % ความหนาแน่นกระแสป้อนแม่เหล็กที่ค่า 20 แอมแปร์ (A/mm<sup>2</sup>)
CurDens=1.4285;
                                       % ความสูงของเส้นแสดงรูปร่างแกนแม่เหล็ก
h1=27;
                                       % การแบ่งย่อยแกน X
nx=25;
                                       % การแบ่งย่อยแกน Y
ny=5;
                                       % การแบ่งย่อยแกน Z
nz=7;
                                       % การแบ่งย่อยมุม โค้ง
na=6;
rmin=5;
                                       % ความกว้างของขดถวดแม่เหล็ก
offset=25.66;
                                       % ความสูงของขคลวดแม่เหล็ก
h=60;
                                       % สีของแกนแม่เหล็ก
ironcolor=\{0, 0.5, 1\};
                                       % สีของขคลวดแม่เหล็ก
coilcolor=\{1,0,0\};
                                       % ค่าความต้านทานจำเพาะของทองแคง
Resistivity=1.7 10^-8;
radUtiDelAll[];
                                       % กำหนดวัสดุแกนแม่เหล็ก
ironmat =RadMatSteel37[];
nseg=seg[nx,ny,nb,na];
res=sex[radius,thick,width,height,nseg,CurDens,ironmat]
% การแสดงผลการคำนวณ
g=PoleObject/.res;
t=AllObject/.res;
p= PoleCoilObject/.res;
RadPlot3DOptions[];
```

```
% แสดงกราฟิกส่วนของโครงสร้าง g
Show[Graphics3D[radObjDrw[g]],
  ViewPoint->{3,2,0}];
                                      % แสดงกราฟิกส่วนของโครงสร้าง p
Show[Graphics3D[radObjDrw[p]],
  ViewPoint->{3,2,0}];
                                      % แสดงโครงสร้างแบบสามมิติของ g
radObjDrwQD3D[g];
                                      % แสดงโครงสร้างแบบสามมิติของ p
radObjDrwQD3D[p];
                                      % แสดงโครงสร้างแบบสามมิติของ t
radObjDrwQD3D[t];
% แสดงกราฟความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน X ซึ่งในโปรแกรม RADIA
% จะกำหนดระบบพิกัดอ้างอิ่ง XYZ เป็น YZX
ob=t;z=0;x1=0;ymax=50;Npt=100;
bz1=radFldLst[ob,"Bz", {x1,-ymax,z}, {x1,ymax,z}, Npt,"arg",-ymax];
MultipleListPlot[bz1,
       PlotJoined→True,
       Frame->True,
       RotateLabel -> False,
       GridLines -> Automatic,
       SymbolShape->None,
       PlotStyle->{GrayLevel[0],Dashing[{Dash}]},
       PlotLabel->"Magnetic Field",
       FrameLabel-> {"Y [mm]","Bz [T]"} ];
% แสดงกราฟความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ค่า X =11, 22 และ 33 มิลลิเมตร
ob=t;y1=11;y2=22;y3=33;z=0;xmax=300;Npt=300;
bz2=radFldLst[ob,"Bz", {-xmax,y1,z}, {xmax,y1,z}, Npt,"arg", -xmax];
bz3=radFldLst[ob,"Bz", {-xmax, y2, z}, {xmax, y2, z}, Npt,"arg", -xmax];
bz4=radFldLst[ob,"Bz", {-xmax,y3,z}, {xmax,y3,z}, Npt,"arg", -xmax];
MultipleListPlot[bz2,bz3,bz4,
       PlotJoined→True,
       Frame->True,
       RotateLabel -> False,
       GridLines -> Automatic,
       SymbolShape->None,
```

```
110
```

```
PlotStyle->{GrayLevel[0],Dashing[{Dash}]},
```

PlotLabel->"Magnetic Field",

FrameLabel-> {"X [mm]","Bz [T]"}];

% แสดงกราฟิกของเส้นฟลักซ์แม่เหล็ก

RadPlot3DOptions[];

ListPlotVectorField3D[radObjM[t]]

,VectorHeads->True

,ColorFunction-> Hue

,PlotLabel->"Magnetization in Element # "<>ToString[t]

,ViewPoint->{3,2,0}

,PlotRange->{All,All,All}

,ScaleFactor \rightarrow 10];

% แสดงกราฟิกของโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว

draw=radObjDrw[t];

RadPlot3DOptions[];

Show[Graphics3D[draw]

,ViewPoint->{5,-2,1}

,PlotRange->All

```
,AmbientLight -> GrayLevel[0.1]];
```

```
% การบันทึกค่าเอาต์พุต
```

% ค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกัยระยะทางแกน X

tab=bz1;

tmp=OpenWrite["bz1.dta",FormatType→OutputForm];

```
Do[Write[tmp,CForm[tab[i,1]],"\t",CForm[tab[i,2]],{i,Length[tab]}];Close[tmp]
```

```
% ค่าความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ X=11 มิลลิเมตร
```

tab=bz2;

tmp=OpenWrite["bz2.dta",FormatType→OutputForm];

 $Do[Write[tmp,CForm[tab[i,1]],"\t",CForm[tab[i,2]], \{i,Length[tab]\}];Close[tmp]$

```
% ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ X=22 มิลลิเมตร
```

tab=bz3;

tmp=OpenWrite["bz3.dta",FormatType→OutputForm];

Do[Write[tmp,CForm[tab[i,1]],"\t",CForm[tab[i,2]],{i,Length[tab]}];Close[tmp] % ความหนาแน่นฟลักซ์แม่เหล็กกับระยะทางแกน Z ที่ X=33 มิลลิเมตร tab=bz4;

tmp=OpenWrite["bz4.dta",FormatType→OutputForm];

Do[Write[tmp,CForm[tab[i,1]],"\t",CForm[tab[i,2]],{i,Length[tab]}];Close[tmp]

รูปที่ ค.1 ส่วนประกอบย่อยต่าง ๆ ของโครงสร้างแม่เหล็กหกขั้ว สำหรับการคำนวณโดยโปรแกรม RADIA ภาคผนวก ง

อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการติดตั้งชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็ก เคลื่อนที่อัตโนมัติสามแกน

เซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น

Electrical Data	
Electifical Data Maggurament Principle	abactute added (transformation measuring method)
Measurement Embodiment	Glass scale with code structure
	+5 um (local deviation documented in the
measurement record)	
* Recommended measuring step	0.1 um. 1 um. 10 um
Measuring Length (mm)	140, 240, 340, 440, 540, 640, 740, 840, 940, 1040.
1140, 1240, 1340, 1540, 1640,	-, -, <u></u> , -, -, - , - , - , - , - , - ,
1740, 1840, 2040, 2240, 2440, 2640, <u>2</u>	2840, 3040 (other measuring lengths on request)
Max. Operating Speed	10 ms-1
Cycle Time	1 ms
Operating Voltage	11-27 V DC
Power Dissipation (No Load)	< 4 Watt
Programmable via RS485 / RS232	IBM PC Compatible LTPROG-Software
Clock Input SSI	
Transmission Cable Longth	Dependent on Cable Cross Section Shielding Clock
Frequency etc	Dependent on Cable Cross Section, Shielding, Clock
* Output Code (programmable)	Binary BCD Grav
Data Output	
Load capacity	100 mA / short-circuit proof
Input Options	'
* Forward / Reverse	Change direction of count
* Preset	Adjust zero position of the measurement system
(saved permanently)	<i></i>
Logic Levels	"0" < + 2 V DC, "1" > + 8 V DC, max. 30 V DC
Pin Configuration	Upon Request
Programmable Parameters	
Environmental Data	
Electromagnetic compatibility (EMC)	EN 61000-4-2 (IEC-801-2) / EN 61000-4-4
(IEC-801-4)	
Operating Temperature	0-40°C (Optional -10 to +60°C)
Storage Temperature	20 to +70°C
Relative Humidity	
* Protection Class	IP 50 (DIN 40 050) / IP 52 with cover for
measuring axis	
* The protection class is valid if the mo	unting instructions are followed correctly

รูปที่ ง.1 แสดงรายละเอียดของเซนเซอร์วัดระยะทางแบบเชิงเส้น

มอเตอร์แบบขั้นและชุดควบคุมมอเตอร์

รูปที่ ง.2 แสดงรายละเอียดของมอเตอร์แบบขั้น

รูปที่ ง.3 แสดงรายละเอียดของชุดควบคุมมอเตอร์แบบขั้น

แกนหมุนแบบบอลล์สกรู

รูปที่ ง.4 แสดงรายละเอียดของแกนหมุนแบบบอลล์สกรู

ชุดต่อประกอบ

รูปที่ ง.5 แสดงรายละเอียดของชุดต่อประกอบ

รางนำแนวตรง

รูปที่ ง.6 แสดงรายละเอียดของรางนำแนวตรง

ภาคผนวก จ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในขณะศึกษา

ศุภชัย ประวันตา สราวุฒิ สุจิตจร และศุภกร รักใหม่ (2551). การออกแบบและสร้างขดลวด แม่เหล็กหกขั้วสำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอนพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสง ซินโครตรอน – ประเทศไทย. วิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา. วิศวกรรมสถานแห่ง ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.).

ประวัติผู้เขียน

นายศุภชัย ประวันตา เกิดเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2517 สำเร็จการศึกษาระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนแวงน้อยศึกษา จังหวัดขอนแก่น และสำเร็จการศึกษาระดับ ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมไฟฟ้า) จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัด นกรราชสีมา เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยหลังจากสำเร็จการศึกษาได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม ระดับภากีวิศวกร สาขาไฟฟ้าแขนงไฟฟ้ากำลังและได้บรรจุเข้าเป็นพนักงานของ ศูนย์ปฏิบัติการวิจัยเครื่องกำเนิดแสงซินโครตรอนแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในตำแหน่งวิศวกรฝ่ายเทคโนโลยีเครื่องเร่งอนุภาค

ปี พ.ศ. 2548 ได้รับทุนในโครงการพัฒนาบุคลากรของศูนย์ปฏิบัติการวิจัยเครื่องกำเนิดแสง ซินโครตรอนแห่งชาติ และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี โดยขณะศึกษาได้สอนวิชาปฏิบัติการของสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า สำนัก วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้แก่ ปฏิบัติการวงจรและอุปกรณ์ ปฏิบัติการ วิศวกรรมไฟฟ้า 1 ขณะศึกษาได้ทำงานวิจัยทางด้านการปรับปรุงคุณสมบัติของแม่เหล็กหกขั้วให้มี ความเหมาะสมต่อการใช้งาน สำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอนระดับพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิด แสงสยาม และการพัฒนาชุดเครื่องมือวัดสนามแม่เหล็กเกลื่อนที่แบบอัตโนมัติสามแกน สำหรับใช้ วัดสนามแม่เหล็ก การดำเนินงานวิจัยดังกล่าวให้ผลสำเร็จลูล่วงตามวัตถุประสงค์

ผลงานวิจัย : ได้นำเสนอบทความวิจัย ลงตีพิมพ์ในวิศวกรรมสารฉบับวิจัยและพัฒนา วิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.) เรื่อง การออกแบบและสร้าง ขดลวดแม่เหล็กหกขั้วสำหรับวงกักเก็บอิเล็กตรอนพลังงาน 1.2 GeV ของเครื่องกำเนิดแสง ซินโครตรอน – ประเทศไทย